

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

13

טיבה: משרד ראש הממשלה
 תת חטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
 שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית
 סימול מקורי: 1 תקופת החומר: 5/1989-12/1988
 מזהה פיזי: א - 1 / 5022 13/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק
א - 1 / 5022
 מזהה פיזי: 43.4/13 - 4 מס פריט: 272511
 מזהה לוגי: 02-111-02-05-04 כתובת: 13/11/2012

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 43.4
מיכל מס': 5022/10
תאריך התעודה: 19.3.1989
שם מחבר התעודה: _____
שם הנמען: _____
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה, העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12269

תאריך: 18.04.81

נכנס **
**
**
**

12269
משה
סודי

התאריך: 18.04.81
משה

חוזם: 4,12269
אל: המשרד
יעדים: מצב/941
מ-: נוש, נר: 308, תא: 170489, זח: 1500, דח: מ, סג: 10
תח: גס: כלכלית
נד:

סודי / מידי

אל: כלכלית ב' / משה'ח

דע: מנכ"ל תמ"ס, דברת/אוצר, משפט כללי/משה'ח
מאת: כלכלית / נושינגטון

הנדון: GSP
הידיעה ב'הארצ' אכן מדוייקת.

המישל האמריקאי החליט להסיר מעמד GSP מהגדה המערבית זאת בהמשך לקביעתו המקורית והחלטת ועדת ה GSP שהשטחים אינם חלק מישראל ולכן אין לדון בהם במסגרת GSP. מאז שנת 1981 נהנתה הגדה המערבית מזכויות GSP שר מוצרי יצוא מהגדה לארה"ב יכלו להיות מסומנים

MADE IN ISRAEL
או "MADE IN ISRAELI OCCUPIED WEST BANK"
במקרה השני הם נהנו מזכויות GSP ובמקרה הראשון מזכויות אס'ח (אם כי ארה"ב מעולם לא הכירה בגדה כחלק מאס'ח). לאור ההחלטה האחרונה, יוכלו מוצרים מהגדה המערבית להיות מסומנים רק

MADE IN ISRAELI OCCUPIED WEST BANK' . עד ה-1
ביולי יזכו עדיין לתנאי GSP ומעמדם לאחר

משרד החוץ - מחלקת הקשר

10

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is essential for ensuring the integrity of the financial data and for facilitating the audit process.

2. The second part of the document outlines the specific procedures that should be followed when recording transactions. It details the steps from identifying the transaction to the final entry in the ledger, ensuring that all necessary details are captured.

3. The third part of the document discusses the role of the accounting system in providing timely and accurate information to management. It highlights how this information is used for decision-making and for monitoring the performance of the organization.

4. The fourth part of the document addresses the challenges associated with the implementation and maintenance of an accounting system. It discusses the need for ongoing training and support to ensure that the system remains effective and up-to-date.

5. The final part of the document provides a summary of the key points discussed and offers recommendations for further action. It stresses the importance of a proactive approach to accounting to ensure the long-term success of the organization.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך זה עדיין לא נקבע. (ככל הנראה) .
MFN

לולא היתה מוגשת הפטיציה לא היו נדרשים כלל לנושא
ומן הסתם לא היה מוסר מעמד ה-GSP מהגדה.
מקורות במחלקת המדינה מענו באוזנינו שלולא היו השטחים
מוצאים מחיולת הפטיציה רוב הסיכויים הם שישראל היתה
נמצאת אשמה בהפרת זכויות עובדים, ומעמד ה-
GSP היה נשלל ממנה. אין לנו אשור לקביעה
זו שעל פי המקור הינה חלק מהקונצנזוס הבלתי פורמלי
של הועדה.

דש

תפ: טוה, טשהח, מנכל, ממנכל, מינרבי, כלכליחב', סייבל, משפט, ליאור,
מזתיס, מתאסשטחים, בנצור, מצפא, אוצר, דברת, תמס, מנכלעבודה,
פרובין/ממרהמ, יועמש/עבודה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 16625

* תאריך : 26.04.89

* **

* דף 1 מתוך 2

* ** יוצא

* סודי ביותר

* עותק 5 מתוך 20

* **

* **

* **

* חוזם: 4,16625

* אל: 946 e11

* מ-: המשרד, תא: 250489, זח: 1348, דח: מ, סג: סב

* תח: @ גס: צפא

* נד: @

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* סודי ביותר/מיידי

* הציר.

* השגריר בראון העביר לי נוסח פנייתו לשהב"ט ולשר המשטרה

* בענין נחלין להלן ה- TALKING POINTS

* SUBJECT: INCIDENT AT NAHHALIN

* 1. CONFIDENTIAL - ENTIRE TEXT.

* 2. AMBASSADOR IS REQUESTED TO EXPRESS TO DEFENSE
* MINISTER RABIN AS SOON AS POSSIBLE U.S. CONCERN ABOUT
* THE INCIDENT AT NAHHALIN. DRAWING ON THE FOLLOWING
* TALKING POINTS.

* WE WERE SHOCKED BY THE DEATHS THAT OCCURRED AT
* NAHHALIN. BEYOND THE TRAGIC LOSS OF LIEE. INCIDENTS
* LIKE THIS UNDERMINE YOUR EFFORTS AND OURS TO REPLACE
* CONFRONTATION WITH DIALOGUE.

* YOU ARE AWARE OF OUR VIEWS ABOUT THE USE OF LETAAL
* FORCE AND THE NEED TO AVOID SITUATIONS THAT CAN LEAD
* TO CONFRONTATIONS AND BLOODSHED.

* WE APPRECIATE THAT THE IDF HAS ESTABLISHED A

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2 *
עותק 5 מתוך 20 *

*BOARD OF INQUIRY TO INVESTIGATE THE INCIDENT. I HOPE *
*THE BOARD WILL REPORT PROMPTLY AND THAT THOSE *
*RESPONSIBLE FOR THE LOSS OF LIFE AND INJURY ARE *
*PUNISHED APPROPRIATELY. *

*SUCH A RESULT WOULD BE NOTICED BY ARAB STATES AND *
*WOULD IN ITSELF HELP TO ESTABLISH TRUST. *

*PLEASE KEEP US APPRISED OF THE RESULTS OF YOUR *
*INVESTIGATION. BAKER *

*סמנכ'ל צפ'א ופרן *

*לב *

*תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ליאור *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 16624

* תאריך : 26.04.89

* דף 1 מתוך 2

** יוצא

סודי ביותר

* עותק 5 מתוך 28

* **
* **
* **

* חוזם: 4,16624

* אל: 947 811

* מ-: המשרד, תא: 250489, זח: 1338, דח: מ, סג: סב

* תח: @ גס צפא

* נד: @

* סודי ביותר/מיידי

* הציר

* א'צ עם השגריר בראון.

* 1. אמר שבממשל עוקבים בדריכות אחרי הכנותיה של
* ממשלת ישראל את רעיון הבחירות לקראת יישומו.
* יתכן שבקרוב יגיע שדר לרה"מ מהמזכיר 'המעמיד
* לרשותו' את השגריר בראון בגיבוש רעיון הבחירות.
* אמרתי לבראון שיט לתת לממשלת ישראל זמן די והותר
* לגבש תפיסתה ומחשבותיה ללא 'עצות' מיותרות
* מבחוץ. הוספתי שדברי הנשיא מוברק על בעית ההצבעה
* של 'תושבי שני חלקי ירושלים' יש בה משום חריגה
* הרבה מעבר למאמציו להמריץ התהליך המדיני. מוטב
* שארה"ב תבהיר לנשיא מצרים להניח לממשלת ישראל
* לגבש פרטי תוכניתה וכל 'עצה' בלתי קרויה אין בה
* כדי להועיל. בראון אמר שאכן הוא מודע לכך שאין
* בהצהרות כגון אלה כדי לסייע. ושעמדת הממשל היא
* ליתן ספק בידי ממשלת ישראל לעבד פרטי התוכנית.

* 2. אמר שנושא הירמוך עלה בשיחות המלך חוסיין
* בנושיו נגטון ושהוא מבקש עתה רשמית לשמוע מה עמדת
* ממשלת ישראל בסוגיה. העיר שיתכן וניקח בחשבון
* בהקשר זה ההתפתחויות האחרונות בירדן ונגלה
* רגישות למעמדו של המלך.

* 3. סיפר כי השבוע העביר תגובת ארה"ב לאירועי נחלין
* לשהב"ט ושר המשטרה ושקיבל הסבר ראשוני לארועים

* 000000 : 98,40,00

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

000000

0000

000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000, 000000, 000000, 000000

* 000000 : 000000

* 000000

* 000000 : 000000

* 000000

* 000000 : 000000

* 1. 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 2. 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 000000 : 000000

* 3. 000000 : 000000

* 000000 : 000000

נושד - החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 2 *
* עותק 5 מתוך 28 *

*הן על הרכב מג'ב ופעולתו והן על הפרובלמטיקה
שבאי נוכחות צבאית של קבע במקומות כמו בנחלין.

*4. אמרתי לבראון כי אנו מודאגים ממה שאנו מבחינים
*באירוזיה בעמדת ארה'ב מאז נכנס הממשל החדש
*לתפקידו באשר להתנגדותה למדינה פלשתינאית
*עצמאית. המזכיר שולץ במכתבו לסנטורים קסטן
*וליייה לקראת סיום כהונתו ביטא התנגדות קטגורית
*לכינון מדינה פלשתינאית בעוד שממשל בוש מדבר על
*אי תמיכה ברעיון המדינה הפלשתינאית ולא על
*התנגדות חד משמעית. הוספתי כי להבדל זה ערים
*בודאי לא רק בישראל. הערתי שאנו מניחים שארה'ב
*עדיין רואה במדינה פלשתינאית פוטנציאל לאנרכיה
*נוסח לבנון, טרור ולהט מלחמתי נגד ישראל ואיום
*חמור על בטחונה. - בראון אמר שאין הוא
*מודע למכתבו של שולץ לסנטור קסטן אולם הוא יכול
*לומר שמאז היכנסו לתפקידו לא קיבל כל הנחיה
*להציג עמדת ארה'ב בסוגית המדינה הפלשתינאית
*באורח שונה משהיה נהוג עד כה.

*5. סיפרתי לבראון כי מדיווחי נציגויותינו בעולם
*עולה כי חלקם הארי של המדינות נוטה להעניק ליזמת
הבחירות של רה'מ הזדמנות ורואה בה צעד חיובי.

*6. בנפרד על דיווח שקיבל בראון על ביקור רה'מ
בבודפשט.

*בנצור

*לב

*תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ,
*בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 9084 * תאריך : 12.05.89 *
* * * דף 1 מתוך 2 *
* ** נכנס סודי ביותר * עותק 7 מתוך 12 *
* ** * * *
* ** * * *

* חוזם: 5,9084 *
* אל: המשרד *
* יעדים: מצב/877 *
* מ-: נוש, נר: 275, תא: 110589, זח: 1800, דח: מ, סג: סב *
* אתח: & ס: צפא *
* נד: & *
* * * * *

* סודי ביותר/מידי *
* ח.ר.ב. *

* אל : מנכל רה"מ, סמנכל צפא, יועץ מדיני לשהח *
* מאת: עודד ערן, הציר, וושינגטון *
* ארהב - תהליך *

* להלן ממקור מוסמך שניהל בימים האחרונים שיחות מקיפות *
* עם דניס רוס. *

* במחמד שוקלים רעיונות נוספים לקידום התהליך. אחד מהם, *
* שיוצע קרוב לודאי כבר בעת ביקורם של רוס וצוותו בארץ, יהיה *
* FUNCTIONAL DISENGAGEMENT הרעיון מבוסס על כך שחלק *
* מהשרותים, כמו שרותי בריאות וחינוך, שהיו באחריות המנהל *
* האזרחי, נפגעו קשות במהלך החדשים האחרונים ולכן יש חיוב *
* במו"מ' בין ישראל לבין אגודת הרופאים ע"מ' שהם יטלו *
* האחריות לנושא הבריאות וכנל בנושאים אחרים. על ידי כך, *
* מקווה הממשל, ניתן יהיה לחזק את הפלשתינאים המקומיים על *
* חשבון אשף וגם להוכיח שישראל מוכנה לנקוט ביוזמות שונות *
* ככדי לקדם התהליך. *
* אגב, לפי המקור, הרצון לחזק הפלשתינאים המקומיים, על חשבון *
* אשף, התחזק עוד יותר בעקבות הכעס על מהלכי אשף באב"ע *
* ואונסקו. *

* בשיחות חזרה ועלתה התמיכה המוחלטת של בייקר בתהליך הבחירות *

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 5074

* תאריך : 06.05.89 *

* ** נכנס

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 4 *

* עותק 5 מתוך 28 *

* ** *

* ** *

* ** *

* חוזם: 5,5074 *

* אל: המשרד *

* יעדים: מצב/453, מנמת/95 *

* מ-: נוש, נר: 184, תא: 060589, זח: 1300, דח: מ, סג: 20 *

* תח: גס: צפא *

* נד: 8 *

Handwritten notes in Hebrew:
1. התייחסות
2. רגל
3. חסיה רגל
A signature in red ink is also present.

* סודי ביותר/מידי *

* אל: סמנכ"ל צפ"א ופר'נ *

* דע: לש' שה'ח *

* לש' רוה'מ *

* מאת: שג' וושינגטון *

* שיחת השגריר -רוס (5.5) *

* 1. הפגישה (שהתקיימה לבקשת השגריר), נועדה לקבלת דוח
* על סדה'י הצפוי למזכיר בשיחותיו במוסקווה.

* 2. בטרם התייחס לביקור הצפוי במוסקווה, התייחס רוס
* לשיחה שהתקיימה לפני מספר ימים בין רוה'מ לשגרירם.
* באותה פגישה, השמיע רוה'מ מספר הערות, המהוות מקור
* לדאגה:-

* א. התנחלויות: מבינים שלרוה'מ עמדה ברורה בנושא. רוה'מ
* יצר (בשיחתו עם בראון) הרושם, ש'האדמה לא תזוז'.

* אם זהו הרושם שלו, זה ERRONEOUS (ארוך

* מילר שהשתתף בשיחה סיפר לי, כי בדיווחו, ציין

* בראון טרוה'מ אמר לו שבעקבות שיחתו עם הנשיא, אינו

* חושב שנושא ההתנחלויות מהווה מקור דאגה רציני מבחינתם).

* ב. מדיניות ישראל בשטחים:-

* NUMBER : 75,00,00

4-00

* CP : 100

* VIDEO : 100

DATE TIME

1010

* 10:00:00, 2

* 10:00:00

* 10:00:00, 10:00:00, 10:00:00

* 10:00:00, 10:00:00, 10:00:00, 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

* 10:00:00

1. רוה'מ הבהיר בשיחתו עם בראון, הצורך בנקיטה בצעדים
* אחרים כגון: מעצר מנהיגי האינתיפאדה כדי להתמודד
* עם האלימות. איננו ממעיטים בערך הצורך בשמירת הסדר
* ציין רוס, כדי להגשים את רעיון הבחירות, יש צורך בפרטנרים
* ולכן, יש להיות זהירים ביחס למה שעושים. 'אמצעים
* אחרים לא יסייעו אם רוצים לקדם את רעיון הבחירות
* ולשפר את האווירה'.

2. לדברי רוס, ציין רוה'מ בהקשר זה כי מבין שארה'ב
* מבינה ולא תומכת בעמדתנו. רוס ציין: 'יהיה לנו
* בקשה להבינ'.

3. בהתייחסו להערתו השניה (2 ב' לעיל) ציין השגריר
* כי ממעקב אחרי השתלשלות האירועים בזמן האחרון ניכר
* מאמץ מרוכז מצד אש'פ להגביר את האלימות והטירור
* נגד יהודים ופלסטינים שאינם סרים למרותו של הארגון.
* ניכר מאמץ מרוכז מצד אש'פ להכניס למעגל פעילות
* הטירור כפרים שלא היו מעורבים בעבר. אנו עדים הוסיף
* השגריר למאמץ להקשות על תנועה סדירה ביש'ע. מכאן,
* שעניננו הוא להשיב השקט החוק והסדר. האמצעים שאנו
* נאלצים לאחוז הם תגובה לאירועים.

4. רוס בתגובה ציין כי מבין הצורך בשמירת החוק והסדר.
* יחד עם זאת, יש להיות זהירים ולא לאחוז בצעדים שישחקו
* לידי אלה הרוצים באמצעות פרובוקציות להקשות על
* קיום הבחירות. מכאן, שהאמצעים שאנו נוקטים צריכים
* להיות כאלה שלא ישחקו לידי אותם גורמים.

5. נושאים נוספים שעלו בשיחה:-

א. תגובת דוברת מחמ'ד לפיגוע בירושלים:-

1) בהמשך לדברי השגריר שהביע תמיהה על נוסח דברי הדוברת
* הבהיר רוס כי גם אם בתשובתה הותירה מקום לספק
* הרי שעמדתם היא שהמדובר במעשה טירור (חד וחלק).

ב. שיחות המזכיר במוסקווה:-

1) במסגרת הדיון המורחב בסוגיית המשברים האיזוריים

* * * * *

* 1. * * * * *

* 2. * * * * *

* 3. * * * * *

* 4. * * * * *

* 5. * * * * *

* 6. * * * * *

* 7. * * * * *

* 8. * * * * *

* 9. * * * * *

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* יהיה המזה'ת אחד מנושאי הדיון המרכזיים בשיחות.
*המזכיר, ידגיש לא רק את הצורך בהמשך תהליך השלום
*אלא יעמוד על הצורך שברה'מ תנרמל יחסיה עמנו כאינדיקציה
*לתפקיד החיובי שאותו רוצים למלא במזה'ת.

* (2) בכוונתם לבחון בשיחות, באיזו מידה ניתן לפתח עם
*הסובייטים מסגרות פעילות בתחומים נוספים. מעוניינים
*לנסות ולצרף בריה'מ לתהליכים דיפלומטיים מקיפים
*יותר. הצטרפות זו תחייב את ברה'מ ליתר אחריות. בהקשר
*לעיל יעלה המזכיר את אספקת ה-SU 24 ואספקת
*אמצעי תידלוק ללוב. יבהירו להם שלמכירות אלו אין
*כל הצדקה.

* (3) בהקשר לתהליך השלום יבהירו לסובייטים כי תמיכתם
*בכינוס ועידה בינ'ל ושילוב האו'מ הם COUNTER PRODUCTIV
*ויסיטו את תשומת הלב מהמאמץ שצריך להיות מכוון לשינוי
*האקלים ולקידום דיאלוג ישראלי-פלסטיני.

* (4) יבהירו לסובייטים כי יש להם הזדמנות להצטרף לתהליך
*ולסייע בקידומו. וכי עליהם לצמצם הפער בין הסיסמאות
*והמילים מחד גיסא ומעשיהם מאידך גיסא.

* (5) בנושא ז'א (כמו בנושא הפיקוח על החימוש) ציין רוס
*הצליחו להקים מיכניזם לדיון. בשיחות שיקיימו יבדקו
*היכן עומדת הבטחת גורבצ'וב לקודיפיקציה של החוקים.
*ישאלו מדוע לא נתנו פרסום לחוקי ההגירה. כמו כן
*יביעו רצונם לראות את בריה'מ מיישמת הבטחות אותן נתן
*המזכיר בנאומו האחרון בפני עצרת האו'מ.

* (6) ארה'ב שנתנה הסכמתה להשתתפות בוועידת ז'א במוסקווה
*ב-91' תרצה לראות התקדמות בנושאי ז'א וליברליזציה.
*בתשובה לשאלת השגריר סיפר רוס כי שיפטר יצא למוסקווה
*להכין השיחות בנושאי ז'א.

* (7) בסוגיית ה-PROLIFERATION
*יבקשו לבדוק אם ניתן ליצור מסגרת לשת'פ. גם בהקשר
*זה מעוניינת ארה'ב לנצל ההזדמנות שנוצרה ולנסות
*ולתרגם את 'החשיבה החדשה להתנהגות חדשה'.

* 1942 *
* 1942 *
*

* THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 1. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 2. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 3. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 4. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 5. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 6. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

* 7. THE UNITED STATES OF AMERICA
* DEPARTMENT OF THE ARMY
* OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
* WASHINGTON, D. C. 20315

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

* דף 4 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* (8) נסיון דומה יעשו בנושא הטירור.

* (9) תגובת ברה'מ בשני הנושאים האחרונים ציין רוס תתן
* לארה'ב אפשרות לקבוע את מידת רצינות ברה'מ ונכונותה
* להוכיח שמעונינת בשת'פ ולא בתשלום מס שפתיים. בהקשר
* לזה ציין כי ברה'מ הכחישה בשעתו שהמפעל ברואטה היה
* מפעל כימי. נראה שברה'מ העדיפה במקרה זה לשמור
* על מערכת יחסים טובה עם לוב על פני התיחסות רצינית
* לנושא. שינוי בעמדה זו יהווה אינדיקציה למידת
* רצינותם.

* (10) חזרה למז'ת סיפר רוס כי זוטוב התבקש לחזור למוסקווה
* לקראת השיחות. יחד עם זוטוב מייצגים טרסוב וטורדייב
* את החשיבה החדשה בנושא המזה'ת. רוס ציין כי יודע
* שטרסוב מעוניין בדיון מפורט עם ארה'ב. לסיכום ציין
* כי אין להם אינדיקציה שברה'מ שינתה עמדתה בנושא המזה'ת.
* השתתפו בשיחה:- הירש, מילר והח'מ.

* שטיין.

* לב

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן,
* בנצור, מצפא

Handwritten signature and initials.

כב' ניסן תשמ"ח
17 באפריל 1989

5115

ג'וּוּן וְאֵן דֶּה-קֶאמֶפּ

מר ג'ון ואן דה-קאמפ (53) מכהן כתובע הכללי של קליפורניה זה שש שנים. כרגע מצטייר הוא כמועמד הדמוקרטי המוביל להתמודדות על משרת מושל קליפורניה - 1990. ככזה, מוערך הוא ככוח עולה במפלגתו וכבעל עתיד במישור הלאומי.

למר ואן דה-קאמפ תואר ראשון במישל מדרטמות' קולג' (1956) ותואר במשפטים מאוניברסיטת סטנפורד (1959). עם סיום לימודי המשפטים רשם לעצמו מר ואן דה-קאמפ שרות צבאי של כשנה, שוחרר בכבוד והצטרף למשרד התובע האמריקני, בו שימש, למרות גילו הצעיר, עוזר ראשי לתובע. במערכת משפטית זו עשה מר ואן דה-קאמפ עשרים וחמש שנים מוצלחות מאד (בקנ"מ מדיני ואף ארצי). בלחימה בפשע והצלחתו זו היא שהביאה לבחירתו לתפקידו הנוכחי (קיבל 53.5% מקולות המצביעים).

במסגרת עבודתו מופקד מר ואן דה-קאמפ על צוות המונה למעלה מ-3,000 עובדים ותקציב משרדו עומד על 200 מיליון \$ לשנה. כפופים לו למעלה מ-500 פרקליטים, העובדים בארבעת מחוזות התובע הכללי בקליפורניה ואמונים על מלאכת אכיפת החוק, ייעוץ משפטי לכל רשויות קליפורניה והדרכת הלוחמים בפשיעה.

ב-1986 נבחר מר ואן דה-קאמפ בשנית לתפקידו, תוך כדי נצחון מוחץ (רוב של 66%), שלא נראה כמותו ב-50 השנים האחרונות.

כתובע הכללי של קליפורניה מתרכז מר ואן דה-קאמפ בשמירה על זכויות-האזרח, הגנת הצרכן ועניינים רבים אחרים שעיקרם שלום וטובת הציבור הקליפורני. הוא רשם הצלחות מרשימות במלחמה בשיכרות ובסמים, ניצול ותקיפת ילדים, ובהחמרת ענישתם של עבריינים.

למר ואן דה-קאמפ רשימת תארים מרשימה המצורפת להלן. הוא נשוי ואב לבת ומתגורר בפאסאדינה, קליפורניה.

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

כז' ניסן תשמ"ט
2 במאי 1989

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

שמור.

אל : מנהל מצפ"א

מאת: שרה ברואר, ניו יורק

הנדון: פגישת השגריר ת. פיקרינג עם ועידת הנשיאים - 1.5.89

הנושאים שהשגריר דיבר עליהם הם: על שינוי האווירה באו"ם; המזה"ת - תהליך השלום; ההחלטה ציונות גזענות; בקשת אש"פ להחקבל לארגון הבריאות הבינ"ל כמדינה; כתב והאמנה.

בנושא האווירה באו"ם ציין כמה שינויים: על פרפרזה לסיסמת הבחירות של הנשיא על KINDLER GENTLER NATION דיבר על KINDLER GENTLER BEHAVIOR של בריה"מ; פתרונות לסיכסוכים בינ"ל כמו אפגניסטן, צמביה, הידברות אירן עירק, הידברות המרקונים עם הפוליסריו; הוא מקוה שגם הסיום לסכסוך בקמבודיה יעשה בתווך האו"ם. ככלל הממשל מקוה שהאו"ם יפסיק להיות מועדון לזויכוחי סרק ויתחיל לטפל בנושאים של איכות הסביבה, נגע הסמים וזכויות אזרח.

בנושא המזה"ת ותהליך השלום לדעתו, האלמנט החשוב הוא בנית אמון הדדי (CONFIDENCE BUILDING). האמון צריך להעשות ע"י שיחה והורדת המח המלחמתי. זה מה שארה"כ עושה בשיחותיה עם אש"פ.

תרומתה החיובית של ישראל לתהליך היא בכך שהיא מדברת עם פלסטינים בשטחים - לא עם אש"פ על כך חזר כמה פעמים. שנית, רעיונותיו של דאה"מ הם תרומה קונסטרוקטיבית איכותית לתהליך השלום, בכך שמוכן לבחירות בשטחים; בנכונות לכבד הסכם שנעשה באוקטובר 1987 עם שולץ לחסות של ארה"ב וכריה"מ לפתיחה של שיחות בין ישראל למדינות ערב

ההכרה שבתהליך כל צד יכול להביא עמדתו (POSITION) לשולחן הדיונים ואח"כ תמצא פשרה כתוצאה מדיון בין העמדות. הוא רואה בחיוב עמדתם של מוברק וחוסין שאמנ"ש הוסיפו תנאים שלהם לבחירות, אבל אף אחד לא דחה אותן. גם דאה"מ הוסיף תנאים משלו. מכל מקום צריך להיות ברור שהממשל נחוש לקדם רעיונות אלה ומקווה לשפ" של הצדדים.

על ההחלטה ציונות גזענות. ידועה עמדתה של ארה"ב היא רוצה בשינוי ההחלטה, אך אסור להחפז כי בהצבעה כזו סופרים קולות ואין להביא לביטול החלטה כל זמן שאין מספיק מצביעים לכיטולה. עם זאת הוא רואה אתגר בשינוי ההחלטה ומבחן לאו"ם להראות שהוא אינו בעל דיעה משוחדת (PREJUDICE) כלפי ישראל. לדעתו יש לעודד פרלמנטים בעולם לקבל החלטות נגד ההחלטה ציונות-גזענות.

בקשת אש"פ להתקבל כמדינה ל- WHO. לדעת הממשל לאש"פ אין ממשלה, אין טריטוריה ואין עם ולכן לא עומדת במבחן של מדינה ואסור לקבלו ל- WHO. עם זאת צריך להיות ריאליסטים, באו"ם נמצאים פוליטיקאים ו- 80 ממשלות כבר הצהירו הצהרות חיוביות לגבי אש"פ. הממשל עשה מספר צעדים. פיקרינג אישית ביקש התכטאות של מזכיר המדינה (1.5) בהצהרה אמר ביקר שאם אש"פ יתקבל כמדינה תפסיק ארה"ב את המימון לארגון. בשיחות של ארה"ב עם אש"פ הובהר לה שבקשה כזו לא תהיה תרומה לבניית האמון. ובסוף נושא האמנה הוא אמר שהוא מקוה שאש"פ לא יביא הנושא לדיון כרי להראות כוחו באו"ם.

השגריר השיב לשאלות: בענין שיחות ארה"ב אש"פ אמר, ב- 1975 נתקבלה החלטה שנחנה בידי אש"פ את הזכות מתי לקיים התנאים בהחלטה. הם החליטו לקיים התנאים ולכן אין לבוא לארה"ב כתביעות. ארה"ב עוקבת אחר מה שאומרים בערבית ובאנגלית ומודעת לכפל הלשון. בענין האלימות בשטחים אמר, שני הצדדים משתמשים באלימות לכן מינתה ממשלת ישראל ועדת חקירה בנושא ההתרחשות בנחלים. בתשובה לשאלה אחרת אמר, על ישראל להיות מודעת לכן שארה"ב תקבל לפעמים החלטות טקטיות שלא ימצאו חן בעיני ישראל. ישראל צריכה להכחין בין טקטיקה לגישה עקרונית שהיא חיוביות משוחפת לארה"ב ולה. בענין הנבחרים לבחירות שיתקיימו בשטחים הוא חושב שהם צריכים להיות ראשי ערים או מנהלי מו"מ, אם יוסיפו אותם אח"כ כחברים במל"פ זה לא צריך לענין אותנו.

בנושא קבלת ה- WHO. ארה"ב עושה הרבה LOBY דיברו עם הרבה ממשלות על אפשרות של דחית ההצבעה או העברתה לוועדה וכאטור גם דיברו עם אש"פ בנדון. כאשר נשאל כמה מתכטאת התנהגות בריה"מ כ- "KINDLER GENTLER".

אמר שזה מתבטא בריאלוג שמנהלת עם ישראל. בשנוי שעשתה בנושא מדיניות
ההגירה ביחסה כלפי היהודים בבריה"מ. הם גם מבינים שלא יכולה להיות
ועידה כופה ולא יזכלו להטיל וטו על הסכמים. הם מתבטאים על אפשרות של
קונפדרציה עם ירדן. בקשר לפגישת מיטראן ערפאת אמר, מיטראן הוא
הבוס של עצמו וארה"ב לא יכולה להכתיב לו עם מי להפגש. בענין לבנון
ישנה קאוליציה אפריקנית - ערבית המונעת סיפול בנושא.

בברכה,

שרה בראור

שרה בראור

העתק: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

לשכת השר

לשכת סגן השר

לשכת המנכ"ל

הקונכ"ל

ס/הקונכ"ל

- סודי -

כ"ב ניסן תשמ"ח
27 באפריל 1989

5186

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 42

לשבועיים המסתיימים ב- 27 באפריל '89

קונגרס

1. סיוע חוץ : בעקבות הסכם שהושג ב"פסגה תקציבית" בין הממשל לקונגרס, החלו ועדות התקציב בשני הבתים לעבוד על חוק התקציב הפדרלי ונראה שחוק התקציב עשוי להתקבל במחצית החודש הבא. במדה וכך, יחלו ועדות ההקצבות את עבודתן סמוך לאותו מועד. הסכום הכולל שיועד לסיוע החוץ הוא 17 ביליון דולר כהוצאות בפועל. בסך הכל, הקיצוץ בסעיף זה (פונקציה 150) הנו מזערי - 300 מיליון דולר פחות ממה שבקש הנשיא בוש בתקציבו המקורי.

המזכיר בייקר הופיע ב- 18 דנא בפני ועדת החוץ בסנט ובעדותו הכתובה ציין כי ישראל ומצרים ימשיכו לקבל גם השנה 5.3 ביליון דולר מסך סיוע החוץ: 3 ביליון דולר לישראל והשאר למצרים. הקצאות אלה משקפות, לדבריו, את החשיבות שמייחס הממשל לתפקידן המרכזי של ישראל ומצרים בכל תהליך שלום במז"ת.

במקביל, ימשכו הליכי החקיקה בוועדות המשנה בביה"נ, ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות (בראשות המורשה אובי) אמורה להתחיל בימים אלה בניסוח לשון חוק הסיוע (MARK UP) וועדת המשנה לאירופה ומז"ת בוועדת החוץ אמורה לחוקק את הסיוע הספציפי לישראל. ועדת משנה נוספת של ועדת החוץ סיימה את כתיבת הפרק הצבאי בחוק הסיוע כאשר מרבית הנושאים הנוגעים לישראל בפרק זה הוסדרו באופן חיובי.

2. תהליך השלום : קבוצת חברי קונגרס יהודיים נפגשה עם המזכיר בייקר (19/4) לשיחה ובה הביעו דאגתם בעקבות מספר התבטאויות בממשל. בתשובה להערות אחד המורשים שעל ארה"ב להבהיר לאש"פ שאין היא תומכת במדינה פלשתינאית במטרה להוריד את רמת ציפיותיו של האחרון, אמר בייקר שאיננו שולל זאת אך נראה היה שהוא מעדיף לא לאמר דברים מפורשים. כך גם לגבי בעיות כחזרה לגבולות 1967 ואי-חלוקת ירושלים. בייקר ציין את שביעות רצון הממשל מהצעת רה"מ לקיום בחירות, לקבל את הנציגים שיבחרו כחלק מתהליך פוליטי שבסופו של דבר יביא גם לדיון על ההסדר הסופי. הסכים עם המורשים שעל הצד הערבי בכלל ואש"פ בפרט לתרום לאוירה קונסטרוקטיבית יותר להמשך התהליך.

- 2 -

מספר ימים לפני כן (13/4) הופיע בייקר בפני ועדת המשנה לתקציב מחמ"ד בסנט ונהל דו-שיח מעניין עם סנטור רדמן מניו-המפשייר אשר הביא בפניו מספר צטטות של דוברי אש"פ שבהן התייחסות ברורה לתורת השלבים של אש"פ, אי-הכרה בישראל והיותה של המדינה הפלשתינאית העתידית שלב בדרך ליסודה של מדינה דמוקרטית פלשתינאית על כל שטחה של פלשתיין. בייקר הופתע מהציטוטים ותשובותיו היו מגומגמות והססניות. כל שהיה מוכן להגיד שהתבטאויות אלו הן UN-HELPLESS, תוך ציון שעד עתה ארה"ב מרוצה מעמידת אש"פ בהתחביויות שנחננו בג'נבה. גם הסנטורים לאוטנברג גראם וקסטן הציגו למזכיר שאלות והערות ביחס ללחץ אמריקני על ישראל. החשד והזהירות מול אש"פ ובמיוחד לדרוש ממנו לעמוד על התחביויותיו.

נציגי הממשל הופיעו גם בוועדת המשנה לפעולות זרות בביה"נ בשימוע לקראת ה-19/4 MARK-UP. השימוע נוהל כמעט כולו ע"י היו"ר אובי שהרבה להציג שאלות מפורטות ביחס לישומה בשטח של יוזמת הבחירות בשטחים. עקרון "שטחים תמורת שלום", מצב זכויות האדם בשטחים ותפקיד ירון בתהליך. התנהגותו הביקורתית ביותר של אובי בולטת גם על רקע של קונגרס מסוייג יותר ביחס לישראל. יצויינו בהקשר זה פניות בוטות מצדו במשך השבוע שחלף באשר לירי של צה"ל בגבם של חשודים בורחים והריסת בתים.

3. סנט-אש"פ-WHO : 38 סנטורים חתמו ב-13 דנא על מכתב למזכיר בייקר ובו הביעו התנגדות חריפה ליוזמת אש"פ להתקבל במדינה חברה בארגון הבריאות העולמי. את המכתב יזמו יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות בסנט סנטור ליידי ובכיר המיעוט בוועדת המשנה, סנטור בוב קסטן. נכלל בו איום מפורש שאם אכן יצורף אש"פ ל-WHO, ישקול הסנט "פעולת עונשין" של קיצוץ בהשתתפות ארה"ב בתקציב הסוכנות. בייקר, בשיחה עם מורשים יהודים, לא פסל את רעיון פעולת העונשין ובשטח עצמו התגייסה ארה"ב למאמץ בינלאומי לעצור את היוזמה האש"פית. בנוסף, נשקלים כרגע ההבטים השונים של אימוץ תיקון אפשרי לחוק כספי הסיוע האמור לקצץ או לבטל תרומות ארה"ב בתקציבי סוכנויות או"ם וארגונים בינ"ל שיקבלו אש"פ לשורותיהם כמדינה.

4. דיאלוג ארה"ב-אש"פ בקונגרס : בשני הבתים החלו יוזמות חקיקתיות המיועדות להטיל סייגים ודרישות דיווח על דיאלוג ארה"ב-אש"פ. בסנט, הגישו הסנטורים מק (ר.-פלורידה) וליברמן (ד.-קונטיקט) הצעת חוק במסגרתה יחויב הנשיא לדווח לקונגרס כל 4 חודשים על עמידת אש"פ בהתחביויות שנטל על עצמו בג'נבה. בין היתר, יתבקש הנשיא לדווח על הפסקת מעשי הטרור, תיקון סעיפי האמנה הפלשתינאית הסותרים התחביויות החדשות, ענישה וגרוש משורות הארגון של אישים וקבוצות שעסקו בטרור ועוד. להצעתם הצטרפו עוד 12 סנטורים.

סנטור ג'סי הלמס (ר.-צפון קרוליינה) יזם החלטה בלתי-מחייבת הקוראת לממשל לדרוש מאש"פ להתייחס לרשימה של מעשי טרור שארעו בחודשים האחרונים, זאת בפגישת הדיאלוג הבאה בטוניס. על נושא זה חתמו עד עתה 23 סנטורים.

- 3 -

בבית הנבחרים הציג המורשה מל לויין (ד. - קליפורניה) תיקון לחוק כספי מחמ"ד (הרשאות) המורה למזכיר המדינה להגיש דוחות על כיבוד ההתחייבויות שנתנו ע"י אש"פ בג'נבה וכן על עמדת מדינות ערב לגבי תהליך השלום. תיקון זה דומה בקווים כלליים להצעת החוק של הסנטורים מק וליברמן. יצויין כי בכל היוזמות אין התניה נפורשת המחייבת השעית הדיאלוג במדה ואש"פ לא יעמוד בהתחייבויות שנטל על עצמו.

התבטאויות בהקשר התהליך המדיני:

מזכיר המדינה בייקר הצהיר בדברו בפני עורכי עיתונים ב- 14/4 כי בשבועות הקרובים תקיים ארה"ב שיחות עם ישראל ועם הערבים בהם יידונו הפרטים שברעיונות שמיר והדרך ליישומם במסגרת הרחבה יותר של המו"מ לשלום.

גם בעדותו בפני הסנט אמר בייקר כי הבחירות הן צעד לכיוון המו"מ, וכי פרטיו יעובדו בעתיד הקרוב. המו"מ, לדברי בייקר, יביא להסכם על בסיס עקרון "שטחים תמורת שלום", בטחון ישראל והזכויות הפוליטיות הפלשתינאיות. ארה"ב אינה תומכת במדינה פלשתינאית עצמאית ולא בסיפוח השטחים לישראל.

פקיד מחמ"ד שהגיע ארצה הביע רצון ארה"ב שתכנית שמיר תקרום עור וגידים במהירות האפשרית. כן הביע דעת מחמ"ד שרצוי שישראל תיצור "אווירה חיובית" שתניע את התהליך ע"י צעדים שיקלו הדיכוי בשטחים (כגון: פתיחת בתי ספר ושחרור עצירים). בכיר אחר הוסיף כי ארה"ב תשלח בימים הקרובים רשימת נושאים הטעונים הבהרה והסבר.

איש ממשל אחר העריך, בשיחה עם גורם ישראלי, כי הנכונות בקרב הערבים (מובארק, חוסיין וערפאת) לקבלת רעיון הבחירות רבה יותר מכפי שהיתה ערב סדרת הבקורים האחרונה בווינגטון, אף שכנראה תדרש גמישות נוספת מצד ישראל כדי לקדם את התהליך.

בשיחות שקיים בווינגטון יו"ר ועדת החו"ב, אליהו בן אלישר, העריכו בני שיחו כי ברה"מ רוצה לשוב ולמלא תפקיד מרכזי במזה"ת, אולם רצון זה אינו מתורגם למחוות משמעותיות כלפי ישראל, דבר הבולט במיוחד באספקת הנשק ללוב ולסוריה.

בתידרוכה מ- 24/4 אמרה דוברת מחמ"ד כי ארה"ב תעבד עם כל הצדדים לסכסוך את רעיון הבחירות כדי שיתרום להתקדמות למו"מ ישיר ולשלום. כדי שהבחירות תהינה בעלות ערך בנושא זה עליהן להיות הוגנות וחופשיות. על כל הרואה עצמו מחוייב לתהליך השלום להוכיח פתיחות לגבי כל ההצעות שתועלנה לקידום התהליך.

- 4 -

ביקור המלך חוסיין בוושינגטון

ב- 17-21/4 ביקר המלך הירדני בוושינגטון ונועד עם בכירי הממשל שם, ביניהם בוש, קווייל, בייקר צ'ייני מנהיג הרוב בסנט מיטשל ומנהיגי סנט נוספים. במקביל נועדו גם מלווייו של חוסיין, ראש ממשלתו ושה"ח שלו, עם בכירי הממשל וביהנ"ב, כשקולם - קול המלך.

פגישת חוסיין-בוש, 19/4 - לאחר שנועד עם נשיא ארה"ב, הצהיר המלך על רצונו בהסדר כולל במזה"ת, שישים קץ לסכסוך הישראלי-ערבי. לטענתו, כשרה העת לתחילתו של תהליך שלום באזור, הודות לעובדות הבאות: העקורונות לתהליך כזה הונחו ע"י החלטות מועבי"ט 242 ו- 338, ארה"ב הצהירה על מחויבותה לנסיגת ישראל מהשטחים הכבושים על-ידה, בתמורה לשלום והבטחת זכויותיהם המדיניות של הפלשתינאים, אש"פ החליט להכיר בזכות ישראל להתקיים, לשאת ולתת עימה על בסיס החלטות מועבי"ט ולגנות הטרור, העולם הערבי התאחד בתמיכתו בצעדי אש"פ וארה"ב פתחה במו"מ עימו.

נוכח תמורות אלו, על ישראל להבין שללא שיתופו של אש"פ בתהליך השלום, לא ייתכן כל פיתרון. יש צורך ואפשרות, לפתוח במו"מ על הסדר כולל במזה"ת, במסגרת וועידה בינלאומית ובחסות האו"מ.

בשיחתם עסקו חוסיין ובוש גם במצב בלבנון, כשהמלך מציע לפעול אצל שליט עיראק, מביע אכזבתו מהתנהגות הסורים ותולה תקווה בהצלחת ה"ליגה הערבית" לשים קץ לשפיכות הדמים.

פגישת חוסיין-בייקר, 20/4 - בשיחתו עם המזכיר טען המלך שרעיון הבחירות הישראלי עשוי להחממש רק אם יתמלאו התנאים הבאים: אש"פ יתמוך בו, תכלית המו"מ תהיה הסדר של קבע ולא הסדר ביניים בלבד, מערכת הבחירות תהיה פתוחה ודמוקרטית, בפיקוח בינלאומי, כשניתנת זכות בחירה לתושבי מזרח-ירושלים. כוחות-צה"ל יסוגו מאזורי הקלפיות ויוסרו כל המגבלות על פעילות פוליטית בשטחים. חוסיין חזר גם בפני בייקר על תמיכתו בוועידה בינלאומית, במסיבת עיתונאים לאחר פגישתם, אמר מלך ירדן שהצלחת רעיון הבחירות הישראלי תלויה בהקשר הכללי בו יתבצע, כלומר, הוא מותנה בהסדר שלום כולל באזור.

נושאים שהעלו מלווייו של חוסיין - שה"ח הירדני: ירדן תהיה שותפה לתהליך השלום, רק אם יעלה בידי ארה"ב לשכנע את ישראל להסכים לצאת מהשטחים שכבשה. במקביל, מנסים הירדנים לשכנע את ערפאת להיכנס לתהליך המדיני שבלעדיו לא צפוי כל פתרון, ואשר ירדן מבקשת לראותו בדמות יישות פלשתינאית בעלת קשר קונפדרטיבי עם הממלכה.

פקיד ירדני בכיר: ירדן אינה מייצגת הפלשתינאים. הם ארונים לגורלם וירדן תתייצב מאחורי כל עמדה של אש"פ, נציגם הבלעדי. לפיכך, על כל הקשר בבחירות יחליטו ישראל ואש"פ לבדם.

- 5 -

רה"מ ריפעאיי: ירדן תהיה מוכנה לבדוק כל רעיון, שבכווח להוביל להסדר סופי מוסכם. רה"מ הירדני העלה גם את בעיית יישוב המחלוקת עם סוריה וישראל בעניין המים: לדבריו, הושגה התקדמות עם הסורים, אך ישראל מפגינה סרבנות וקשיחות בפתרון בעייה, שהיא אקוטית לגבי ירדן (עפ"י האמריקאים, מתכוון בייקר למנות בקרוב דיפלומט בכיר שיירתם לפתרון הבעייה).

פקידים בכירים במחמ"ד על הביקור - היבטים מדיניים: המלך הירדני ימלא תפקיד חשוב ביותר בתהליך השלום, כך שהשתתפותו בו חיונית להצלחת התהליך. הממשל מרוצה מאד מהסכמת חוסיין לסייע לכל מאמץ אמריקני שעשוי להניע גלגלי התהליך, כאשר ההערכה בווינגטון היא שהנשיא הצליח לשכנע את המלך לבחון ולחת הזדמנות לתכנית-הבחירות הישראלית בהבטיחו לו שמדובר במהלך רציני וענייני. בתגובה, הצניע חוסיין ספקנותו באשר למימושה ולא פסלה על הסף.

היבטים כלכליים: - תקבל השנה 15 מליון דולר ESF, 10 מליון דולר FMS, 27 מליון דולר לרכישת מזון ו- 65 מליון אשראי (GSM 102).

ב- 1990 יוגדלו הסכומים: 35 מליון דולר ESF, 48 מליון דולר FMS. כמו כן הסכימה ארה"ב להגדיל הסיוע הצבאי לירדן מ- 35 מליון דולר (1989) ל- 70 מליון (1990), לאחר שלמדה מפי אורחיה על מצבו המחמיר והולך של הצבא הירדני, בייחוד נוכח האיום הצבאי הסורי נקודה אותה העלו הירדנים.

G.S.P

נציב הסחר של ארה"ב דחה את העצומה שהוגשה מטעם ADC בה נטען שישראל אינה זכאית להטבות הסחר מכיוון שאינה עומדת בתנאי ה-G.S.P בכל הקשור בזכויות העובדים הערביים. תת הועדה שמינה נציב הסחר לבדיקת טענות ה-ADC המליצה לראות בישראל "מדינה הנוקטת בשטחה בצעדים להבטחת הזכויות הבינ"ל המוכרות של העובדים". זאת לגבי ערביי השטחים העובדים בגבולות הקו הירוק; לגבי זכויות העובדים בשטחי יש"ע קבל הנציב את הטיעון המשפטי כי ארה"ב מעולם לא הכירה בריבונות הישראלית על השטחים, ואין להשתמש בהליך הסחר כדי להכיל שינוי מדינות מהותי.

קנדה-ישראל בעקבות העלאת דרג המגעים עם אש"פ

- ראשי הארגונים היהודיים נפגשו עם שה"ח קלארק וצמרת משרדו (7/4) כדי לדון בהמלך הקנדי וביחסי ישראל-קנדה בכלל. הם תקפו את קלארק על צעדיו בנושא אש"פ ובעיקר השימוש במושג הגדרה עצמית.

קלארק מצידו שלל את הפרוש הערבי האפשרי לשימוש הקנדי במושג "הגדרה עצמית" וטען שאין בכוונתו להתייחס לפתרונות קבע לסכסוך אלא להשאירם בידי הצדדים למו"מ. הוסיף שאין בכוונתו להפגש עם אנשי אש"פ בעתיד הנראה לעין.

בשיחה עלתה גם שאלת היחסים הבילטרליים הפושרים. קלארק הסכים שיש מקום לשיפור משמעותי בהיקף ובתוכן ויזם בו במקום אפיק הדברות של קבע בין סגנו קרטיאן למנכ"ל ה-C.I.C. (הלובי היהודי הקנדי).

- 6 -

ס/שה"ח נתניהו קיים ביקור עבודה קצר באוטבה (12/4), כדי לעדכן את הקנדים בנושא יוזמת רה"מ. הוא נפגש עם ס/שה"ח קרטיאן, פקידים בכירים במשה"ח ורה"מ כולל השגריר ברטלמן ששהה באותה עת באוטבה.

ס/שה"ח הביע את צערנו על ההחלטות הקנדיות האחרונות. סקר את פרטי יוזמת רה"מ ותדרר הנוכחים בנושאים אזוריים, סיכם בבקשו את תמיכת ממקנדה למהלכי רה"מ. המארחים הסתפקו בשמיעת העמדות, בציינם ששה"ח קלארק חזר מסיבוב שיחות תקופתיות עם מזכיר המדינה ביקר וממנו התרשם מחשיבות יוזמת רה"מ כפי שהיא נתפשת בושינגטון.

ב ב ר ב ה.

מיכאל שילה

דמי פות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: גלוי		כתוב: 13
תאריך וזמן הנכר: 24 באפריל 1989 14:15	אל: מצפ"א	
פס' פרוק: הפסוד:	א. הבר/לשכת שהביט מקשי"ח/משהביט	
מס' 181	פאת: ק/ק לקונגרס	

ביהיב: שימועים בועדה המשנה לפעולות זרות של ועדה ההקצבות

רצ"ב עדותו הכתובה של תום דיין.

החתימה

יהודית ורנאי דרנגר.
ישראל ורנאי דרנגר.

7. ארבעה ארבעים ארבעים
8. ירבעה ארבעים

1. ארבעה ארבעים ארבעים
2. ארבעה ארבעים ארבעים
3. ארבעה ארבעים ארבעים
4. ארבעה ארבעים ארבעים
5. ארבעה ארבעים ארבעים

שנה ארבעה ארבעים ארבעים
בארבעה ארבעים ארבעים
ארבעה ארבעים ארבעים

תפוצה:

36

2/13
381-437

2/13

STATEMENT BY
THOMAS A. DINE, EXECUTIVE DIRECTOR
AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE (AIPAC)
BEFORE THE
HOUSE APPROPRIATIONS SUBCOMMITTEE ON FOREIGN OPERATIONS
APRIL 24, 1989

Thank you, Mr. Chairman for the opportunity to testify before this distinguished Subcommittee on behalf of aid to Israel. Appearing with me is Ms. Ester Kurz, AIPAC's Legislative Director. The American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) appreciates the opportunity to express its views on the proposed Foreign Assistance Act for FY 1990 and the importance to the United States of relations with Israel.

AIPAC is a domestic organization of American citizens who value a strong partnership between our country and Israel. On our Executive Committee sit the presidents of the 46 major American Jewish organizations representing more than four and one-half million active members throughout the United States.

The FY 1990 foreign assistance authorization request of the Administration reflects vital needs for U.S. foreign policy. It addresses current circumstances in key global spots and it tries to redress some of the cuts in the 150 budget function over recent years. Foreign assistance is only a tiny fraction of the overall federal budget. Cuts in foreign aid will not meaningfully contribute to the attainment of the Gramm-Rudman-Hollings deficit target. Cuts in foreign assistance will, however, cripple America's foreign policy goals.

Economic and military aid serves our national interest—both at home and abroad. We urge you to support full funding of the Administration's foreign assistance request. We urge you to preserve the Congressional prerogative to earmark. We urge you to vote for \$3.0 billion in economic and military aid to Israel.

The situation in the Middle East in general and in Israel in particular has remained troubled since I last testified on behalf of foreign aid a year ago. Therefore, it is especially important not to lose sight of basic facts. The United States has a particular moral and strategic interest in Israel, the one democracy and our only reliable ally in the Middle East. It is the only country in the region with meaningful free elections, a robust free press, checks and balances to prevent and correct abuses of authority, extensive protections for the rights of individuals and minorities, basic equality for women, and other safeguards and rights that are typical of a free society. On that score, the affinity between the United States and Israel was demonstrated last November when both countries went to the polls to elect new governments and an orderly transfer of power took place in Washington and Jerusalem. Voter turnout by the citizens of Israel, Jew and Arab, ranged in the area of 80 percent, among the highest rates in the democratic world.

Israel stands in sharp contrast to other countries of the region, which include feudal monarchies like Saudi Arabia, where power is permanently concentrated in the hands of a few wealthy princes and where average citizens are under constant surveillance by the religious police and internal security forces; dictatorships like Iraq, where the government has evicted as many as 500,000 Kurdish citizens from their homes in a raze-and-destroy campaign and used poison gas against its own citizens; or radical fundamentalist regimes like Iran, which terrorizes its minorities, suppresses its middle class, and, until last summer, routinely shipped off its youth to be slaughtered in war. The combination of extremism and fundamental Islam which Israel confronts each day in the region is best exemplified by the Ayatollah Khomeini's death sentence against author Salman Rushdie—a threat which received widespread support throughout the Muslim world—because the novelist's views as expressed in fiction were deemed blasphemous.

In public opinion poll after poll for 41 years, when the American people have been asked what is known as the standard question about the Middle East, namely, "In the Middle East

3/b
381-437

situation, are your sympathies more with Israel or more with the Arab nations?" they have resoundingly reaffirmed their sympathy for the Jewish state and their conviction that Israel is a democratic ally whose security and well-being are vitally important to the United States. A Washington Post/ABC News poll released two weeks ago indicated that American support for Israel has reached an all-time high. Israel continues to enjoy a more than four-to-one advantage over the Arab states in the hearts of Americans. Clearly, Americans do not agree with all policies of the Government of Israel any more than they do with all the policies of our own government. But, a great majority of Americans support Israel's survival and defense and very few would want to tamper with the security assistance which is Israel's vital lifeline.

Indeed, the absolute amount of our aid to Israel is substantial. But it is comparatively one of the most cost-effective investments that the United States makes in support of its common interests. U.S. expenditures in support of our European allies in NATO, for example, are more than 40 times the size of our aid to Israel. And we get a good return on our money to Israel.

Mr. Chairman, since I last testified, the deep, broadbased partnership between the United States and Israel continued to flourish. The relationship between the United States and Israel is steadfast and strong.

Partners for Peace

First and foremost, Mr. Chairman, the United States and Israel are partners for peace. Last month we celebrated ten years of peace between Israel and Egypt, a peace mid-wifed by the United States. Indeed, the viability of that historic achievement was vividly demonstrated by Israel's recent relinquishment to Egypt of Taba, a flyspeck of territory in the Sinai, in accordance with the decision arrived at by an arbitration panel, a mechanism provided for in the U.S.-brokered treaty. Israel proved once again that it lives up to its commitments.

We are pleased to observe that the close consultation between the United States and Israel in the search for peace that was the hallmark of the outgoing Reagan Administration continues to serve as the model for the new Bush Administration. Prime Minister Shamir's visit to Washington proved a milestone. He offered an important substantive proposal for advancing the peace process--elections to be held in the West Bank and Gaza which would empower legitimate Palestinians to negotiate with Israel first over interim arrangements in the territories, followed by negotiations for a permanent agreement. President Bush and Secretary of State Baker recognized and highlighted the opportunities inherent in these ideas, signaling that they would serve as the focus of American efforts in the weeks ahead.

The two governments are agreed on the need for easing tensions between Israelis and Palestinians and for direct negotiations between Israel, the Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza, and the Arab states on the basis of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. Both governments are in fundamental accord on the absolute necessity for a long-term transitional period to precede any final status solution. Moreover, Israeli Premier Shamir, Foreign Minister Arens and Finance Minister Shimon Peres, leader of the Labor Party, agree with the U.S. assessment that Jordan continues to have a key role to play in determining the future of the territories despite King Hussein's July 31, 1988, decision to disengage from the West Bank.

The ongoing violent demonstrations in the West Bank and Gaza lend added urgency to the search for peace. For 16 months, the uprising leadership has consistently advocated in its frequent manifestos to the local population--as in Calls Number 32 and 35 for example--throwing rocks, hurling molotov cocktails, wielding knives, and arson against the "Zionist enemy." As a democratic state in a hostile environment with enemies on three of its four borders and a hostile population under its control, faced with the threat of terrorism, Israel has groped for the most humane methods to control mob violence. The intifadah, or uprising, has been expensive for Israel. And, Israel's handling of the intifadah has been the focus of extraordinary media coverage sparking extensive criticism. To be sure, there are flaws in Israel's intifadah management. Israelis have been the first to point them out. But, as Israel's political and military leaders have repeatedly

4/13

381-439

4/13

pointed out, the bottom line is that the problem requires a political solution. As Prime Minister Shamir declared in the rose garden at the White House, "Our two governments are agreed that the status quo is not desirable and not satisfactory. None of us wants to see it continued."

To advance the peace process requires confidence-building measures on both sides. This was the logic behind the series of tangible measures to improve the quality of life for the inhabitants of the West Bank and Gaza on which the U.S. and Israeli governments cooperated closely since 1983. These measures, which had originally been coupled with King Hussein's ambitious West Bank development plan, were directed toward nurturing a stable Palestinian leadership in the territories with a stake in coexistence with Israel and Jordan. Such projects could become an integral part of future transitional arrangements in the territories in the peace process. AIPAC strongly supports increased U.S. funding for such measures and calls upon our European allies and Japan to contribute substantially as well.

In the final analysis, however, as President Bush eloquently implored during the Premier's visit, "no political process can succeed in a political vacuum....The Palestinians, the Arab states and other interested parties must demonstrate that they too are willing to make peace a reality." Israel's neighbors--the Palestinians in the territories and the surrounding Arab states--must, as Egypt did years ago, demonstrate their commitment to live in peace with the Jewish state.

It is in this context that one must evaluate the initiation of a "substantive dialogue" between the United States and the PLO on the basis of certain rhetorical formulations by PLO Chairman Yasir Arafat in December 1988. The key question, however, is one of substance not semantics. The PLO needs to take tangible steps towards peace, in recognition of Israel and the renunciation of terrorism, to be considered a constructive party to any discussions. Among the concrete measures for the PLO to take would be: abandoning "armed struggle" in all its forms--including an end to disturbances in the West Bank and Gaza; disbanding the terror network under Arafat's control; amending the PLO Covenant, which calls for the "elimination of Zionism in Palestine"; ceasing demands for a Palestinian state before peace talks; abandoning the "strategy of phases," which seeks the elimination of Israel and the overthrow of the Hashemite Kingdom of Jordan stage by stage; and, ending the onslaught of anti-Israel resolutions at the United Nations. This is the time for Arab states, like Jordan, Saudi Arabia and Iraq to publicly call for peace with Israel and put an end to the Arab economic boycott of Israel.

But instead of pursuing confidence-building measures, the PLO has pursued confidence-eroding measures. Within weeks of "renouncing terrorism" in Geneva to satisfy U.S. conditions, Arafat threatened Bethlehem Mayor Elias Freij with "ten bullets in the chest" for proposing a truce in the territories. The PLO and the uprising leadership have continued to call for physically intimidating or assassinating those believed to cooperate with Israel. In the last 12 months, dozens of residents of the West Bank and Gaza have been murdered by their fellow Palestinians.

Moreover, Arafat-aligned factions of the PLO have participated in nine abortive terrorist attacks against Israel since Arafat's Geneva proclamation. Not a single member of the PLO--not Arafat, not his deputies--said a public word denouncing any of these incidents. In fact, Faruq Qaddumi, known as the PLO's "foreign minister," declared, "The PLO is not prepared to condemn operations which any Palestinian organization or faction undertakes." At the outset, President Reagan warned that if the PLO failed to live up to its word, the United States "would certainly break off communications." The PLO must match its deeds to its words for the U.S.-PLO dialogue to continue.

As for the Arab states, in October 1988, all the Arab states, save Egypt, voted to expel Israel from the United Nations, including Jordan and Morocco. In November, Saudi Arabia and Qatar joined forces with Syria to oust Israel from the International Telecommunications Union. And, the Arab boycott of Israel, led by Saudi Arabia and Kuwait, continues unabated.

Nevertheless, we are confident of the abilities of the Bush Administration, with the backing of Congress, together with the Government of Israel to vigorously pursue peace.

Strategic Partners

But to achieve peace and maintain it requires strength, particularly in the Middle East where the forces of radicalism must be deterred. In this area, too, the United States and Israel are strategic allies. Both countries have strengthened and enhanced each other's military posture.

Israel's status as a Major Non-NATO Ally of the United States was made permanent last year with the removal of a requirement for annual review. This is a significant step forward in the strategic relationship. It will continue to enable the two nations to expand the scope of strategic cooperation. This is not an area of special benefits, grants or loans. Rather, it is a logical extension of the alliance which has blossomed since November 1983 when the United States and Israel enunciated the policy of expanding cooperation, particularly joint military planning and exercises, to meet threats to mutual interests in the Middle East and the eastern Mediterranean.

On April 21, 1988, the United States and Israel signed an historic Memorandum of Agreement (MOA) institutionalizing the strategic cooperation agreements of the past five years. The MOA serves as a fundamental building block in our strategic partnership with Israel, which has to date been broad and wide ranging. In the words of former Defense Secretary Frank Carlucci during his visit to Israel this past November, military relations between the United States and Israel "could not be better." This was reiterated by another Pentagon official who said "together we have achieved more in the last eight years to evolve (the) spirit of cooperation than at any other period in the history of our relationship."

Israel has participated in joint naval exercises with the Sixth Fleet designed to strengthen U.S. ant/submarine warfare capabilities in the eastern part of the Mediterranean Sea. It continues to provide access to its ports for regular ship visits by the Sixth Fleet. Indeed, when the President ordered a naval task force to the Persian Gulf in 1987, elements of that fleet, led by the carrier USS John F. Kennedy, called on the port at Haifa. As recently as last week, Sixth Fleet carriers were being serviced there. U.S. naval operations in the Gulf have been greatly assisted by use of the Israeli-made "Pioneer" remotely-piloted vehicle deployed on the battleship U.S.S. Iowa. This pilotless drone has proved instrumental in conducting reconnaissance and surveillance, and has been described as a "tremendous success" by the Navy.

Israel makes facilities available for the storage and maintenance of U.S. materiel for American use in a conflict. It provides Kfir aircraft at no charge to the U.S. Marine's Aggressor Squadron to help train American fighter pilots. It has provided access to bombing ranges in the Negev desert for training exercises for U.S. Navy fighter pilots. It has engaged in military training exchanges with the U.S. Marines. It has staged joint military exercises with American special anti-terrorist forces. These cooperative military efforts have proved mutually beneficial and will be continued and expanded as the overall strategic relationship continues to grow.

Israel has entered into formal arrangements to provide access to its sophisticated hospital facilities for U.S. military casualties in a conflict. These facilities have already been used to treat U.S. personnel injured in the bombing of the U.S. Embassy Annex in east Beirut in 1983 and on several other occasions.

Israel has shared with the United States the lessons of its combat experience in Lebanon, where Israel successfully used American equipment against Soviet weapons. It has undertaken joint research and development projects with the Pentagon to build on the technological expertise acquired from decades of conflict. In December 1987, Secretary of Defense Frank Carlucci and Defense Minister Rabin signed a Memorandum of Understanding enhancing Israel's ability to participate in joint defense R & D efforts with the U.S. The Army, Navy, Air Force and Marines continue to express great interest in testing and procurement of Israeli defense systems. Indeed, Israeli technology accounted for over half of the funds in FY88 for evaluation of items from Major Non-NATO Allies.

6/13

381-433

6/13

Israel is also one of only a few countries—including Great Britain, West Germany, and Japan—to sign a Memorandum of Understanding (MOU) on mutual threat and the benefits of cooperation and shared technology in the Strategic Defense Initiative and continues to participate in this effort. Specifically, Israeli technology will be key to the successful development and deployment of an Anti Tactical Ballistic Missile (ATBM) system. A \$158-million agreement on co-development of the Arrow interceptor missile was finalized in July 1988, and it will be ready for testing within several years. ATBM has become an increasingly vital priority for the U.S. in the wake of the signing of the INF treaty.

The United States military has continued to expand its purchases of sophisticated Israeli defense technology. Among the estimated \$300 million in contracts in 1988 were major agreements on new mortars and communications systems for the U.S. Army. The U.S. Air Force is very interested in acquiring several Israeli missile systems.

Diplomatic and Trade Partners

Israel's role as an ally of the United States, however, goes well beyond the confines of military cooperation in the Middle East.

At the United Nations, Israel voted with the United States on 80 percent of the General Assembly resolutions introduced in the 42nd session (the most recent available figures), the highest rate of cooperation of any country in the world, higher even than Great Britain or Canada. This contrasts with 31 percent for Turkey, and 35 percent for Greece--America's NATO allies in the eastern Mediterranean. It also contrasts with 14 percent for Egypt, 12 percent for Saudi Arabia, and 13 percent for Jordan--and the Soviet Union's 10 percent record.

In the information war, Israel agreed several years ago to an American request to proceed with plans to install a Voice of America transmitter in the Negev desert to enhance American broadcasts to Soviet Central Asia, Afghanistan, and Eastern Europe, at the risk of worsening the plight of Soviet Jews. By contrast, two of America's NATO allies, Greece and Turkey, refused to host the VOA transmitter because of their unwillingness to endanger their relations with Moscow. Reportedly, Oman also turned down an American request.

Moreover, at a time when American exports face protectionist trade barriers around the world--when even our closest allies refuse to eliminate unfair trade practices, and indeed are erecting new barriers to American products--the historic U.S.-Israel Free Trade Agreement continues its phased implementation. A major step was taken on January 1st of this year, when Israel eliminated a host of tariffs in order to put American goods on equal footing with those from Europe. The success of this unprecedented agreement paved the way for a similar agreement between the U.S. and Canada.

At the end of the day, American exporters want to know if the Free Trade Area has led to a growth in trade. Since its signing in 1985, U.S. exports to Israel have increased by 34 percent. This means more sales, and profits, for American business. In fact, Israel is second only to Canada in terms of per capita imports of U.S. products.

And so, Mr. Chairman, in the peace process, in strategic cooperation, in the diplomatic arena, and on the trade front, Israel is today one of our foremost partners in the world, working with the United States toward regional and global security.

Partners in Strengthening Israel's Economy

Israel and the United States have also cooperated in other bold initiatives over the past several years. Working together, they have successfully undertaken to rescue Israel's economy from the severe distress it was suffering just a short while ago.

Over the past three years, Israel has demonstrated how U.S. foreign assistance, in combination with strong and well-conceived corrective measures in the economy, can turn economic distress into an opportunity for recovery. Israel's recovery program has included some of the toughest austerity measures ever imposed by a democracy. The Congress, the people and the President of the United States were partners in this process, because a critical ingredient has been U.S. economic assistance. U.S. aid was the decisive safety net required to undertake such a bold initiative. Earlier this year, the *Wall Street Journal* called Israel's stabilization program a "mini-miracle."

Today, Israel is striving to go beyond stabilization, to address the underlying structural changes required for sustained economic growth. 1988 was a landmark year in these efforts. Israel held the line on inflation for the third consecutive year. Israel's new Finance Minister, Shimon Peres, waited only a few days after his appointment to launch an initiative to further trim inflation from its current 16% annual level. Israel's foreign currency reserves remain strong, at \$3.4 billion.

In 1985, Israel's annual budget deficit was 15 percent of Gross National Product (GNP). Today, Israel's budget deficit is just three percent of GNP. Israel has held the line on government spending, a feat we can well appreciate here in Washington.

At the same time, the government continues to slash subsidies of public transportation and basic food products such as milk, bread and eggs. Such cuts are painful, and cause upward inflationary pressure in the short term. Moreover, the health and education budgets will constrict this year once again. Still, within Israel's National Unity Government there is broad consensus on the need for such measures.

The Israeli government has imposed new user fees on education and health care, and Finance Minister Peres is advancing a plan to reduce the number of workers employed by the government by 10 percent over a three year period. This is a bold step for the Finance Minister. Israel has long embraced the concept of full employment. Today, unemployment in Israel is close to seven percent of the workforce. Capital market reform continues to progress.

Israel continues to move down the long road of privatizing government-owned companies. Last year, the Israeli government asked a major U.S. financial institution, the First Boston Corporation, to develop a strategy to achieve this goal. The Israeli government is already executing the prescribed approach. It has already sold off the Paz Oil Company, as it will soon do with the Israel Chemicals, Ltd.

Last month, the International Monetary Fund issued an authoritative report confirming Israel's success in stabilizing its economy:

We are impressed with your success in restraining military spending and in reducing subsidies....We are particularly impressed with the most recent national wage agreement which called for no increase in basic wages at all this year....The central problem is to get investment moving again....The focus of discussion has accordingly shifted from economic stabilization to growth....The pressure to do better yet should be unrelenting.

The United States has a vital interest in Israel's economic well-being for several reasons. First, the economic health of our major allies and fellow democracies is inherently a vital interest for the United States, because in a very profound sense, the free nations stand or fall together. Second, the economy of Israel is the bedrock of the nation's ability to sustain its own defense, and for this reason Israel's economic health is essential to the stability of the region. And third, it is a vital interest of the United States to ensure that Israel continue on the path of economic growth and self reliance. This is something we can do, and for our own interest, must do.

The challenge for the United States, and for this Subcommittee, as we look to the year ahead, is to continue a program that is working, and to take the steps that are necessary to

8/13
381-2137

reinforce and indeed accelerate the recovery to which the United States has already contributed much. The foreign assistance program before you is truly an investment in Israel's future.

Although the level of aid to Israel has remained steady for four years, the real value of that aid has declined. There has been a steady erosion in the value of Economic Support Funds and Foreign Military Sales credits to all aid recipients. Based upon information provided by the Congressional Budget Office, Office of Management and Budget and the Department of Defense, our aid package to Israel has eroded in value by some 15 percent since 1986, as illustrated in Chart 1.

While Israel's FMS debt burden has been somewhat reduced due to the highly successful refinancing program, overall U.S. Government-related debt remains high. In spite of the Cranston Amendment requirement that economic aid to Israel be greater than Israel's debt service to the U.S., in FY90, Israel's debt obligations to the American government will total \$1.37 billion. In fact, Israel's debt due on U.S. government loans and guarantees will exceed the \$1.2 billion mark well into the next decade.

For these reasons, it is ever more urgent to explore ways to stretch the FMS dollar. One proposal currently being advanced is the Comprehensive Fair Pricing initiative. By eliminating certain surcharges which are imposed on each FMS transaction, Comprehensive Fair Pricing will significantly increase the buying power of scarce military assistance funds. Comprehensive Fair Pricing would apply to all FMS recipients, for all FMS transfers. We strongly urge you to support this proposal.

Maintaining Israel's Vital Qualitative Edge

Beyond the challenge of economic recovery, the program before you is essential for a second reason. This is the fact that our assistance to Israel over the coming year will have a critical impact on the security of the Jewish state.

In past years, I have related to this committee a bleak description of the erosion in Israel's margin of security. This has resulted to a great degree from the very financial and budgetary austerity measures that were necessary to rescue Israel's economy. Regrettably, that assessment, while improving, still captures the essence of the situation. Indeed, the effects of recent years' defense budget cuts will continue to be felt well into the 1990s.

The austerity measures cut Israel's defense spending by about 20 percent in a two year period—one of the largest reductions ever imposed by a democracy in so brief a timespan. Since 1986, Israel's annual defense expenditures have remained stable in absolute terms, and therefore have actually decreased in real terms. While Israeli military planners have attempted to make the cuts without eroding Israel's narrow margin of safety, reductions of this magnitude have, inevitably, added to the element of risk in many areas.

In recent years, active combat units were disbanded, reduced in size or converted into reserve formations. Large numbers of vital aircraft have been mothballed, effectively grounding 15 percent of Israel's combat force. This has decreased the number and size of army brigades and air force squadrons available to meet a surprise attack, weakening the basis on which Israel's security has rested since the conclusion of the 1973 Yom Kippur War.

At least one of Israel's mechanized/armored divisions has been dissolved, resulting in the withdrawal of several hundred tanks from the IDF battle order. This means a serious decline in Israel's visible deterrent capability as well as a decline in its war-fighting ability.

The impact of past reductions in training time is still being felt, and has been made worse by the demands of dealing with the intifadah. The expenditure of ammunition in training is still being curtailed. There have been serious cuts in the number of flying hours allowed aircraft pilots, resulting in 20 percent of pilots being dropped in order to continue training for the remainder.

9/13

381-437

9/13

Israeli pilots now are able to fly fewer training hours than their American or Jordanian counterparts. In terms of actual funds, it is estimated that it costs the Israeli Defense Forces \$970 per hour to operate a Merkava tank engine, \$2,687 per hour to operate a missile boat and \$13,708 per hour to fly an F-15 fighter.

Reserve readiness has been cut. For several years the number of reserve days served by Israeli soldiers was decreased, although it was increased recently to cope with the demands of service in the West Bank and Gaza Strip. However, because of the amount of time both regular and reserve troops are now spending in riot control duties on the West Bank, they have less time to train for their primary mission of conventional defense. Israel had been forced to increase its forces in the administered territories by four or five times the level present two years ago. As a result, reserve units will continue to be less prepared for conventional warfare than they were in the past.

Thousands of active duty military personnel have been released from the IDF. This has meant the loss of a great many highly-skilled individuals who will be sorely missed by the Israeli armed forces.

Morale has been lowered. Pay cuts and personnel releases have produced an exodus of highly trained and motivated professionals and have lowered morale generally. Riot control service in the West Bank and Gaza has placed an added strain on the troops. These factors threaten to undermine a key aspect of Israel's military superiority--its large qualitative advantage in personnel.

Ammunition and equipment stockpiles have suffered deep cuts, in order to lessen the impact of reductions in other areas. This has reduced Israel's ability to sustain its forces in combat. In order to reduce expenses, the armed forces have continued to draw down their stockpiles without full replacement. General Menachem Eitan, chief of the IDF Logistics Branch recently pointed out the urgency of this situation, stating that the Israeli Army must "close the gap created in the last three to four years between current and operational levels" of stores.

Many programs, such as continued acquisition of new Merkava III tanks, helicopters and naval vessels, have been delayed.

Expenditures on research and development have been significantly curtailed. This has diminished Israel's ability to develop and produce the unique new weapons and countermeasures needed to counter increasingly sophisticated weapons entering Arab arsenals. This further diminishes Israel's qualitative advantage over its opponents. In 1988, as in previous years, Israeli defense industries were forced to reduce their staffs and plant facilities and thus are less able to support Israel's military needs.

These cuts in Israel's defense budget have made American FMS aid to Israel all the more important. In particular, this money has helped upgrade Israel's Air Force--whose margin of superiority over its adversaries remains the cornerstone of Israel's security doctrine--particularly, through the acquisition of 60 additional F-16 fighters to fill the gap created by the cancellation of the Lavi. We specifically wish to thank this Committee and the Congress for earmarking increased funds for procurement of defense items in Israel. Permitting "offshore procurement" of this type helps ease the crisis faced by Israel's defense industry.

Another key program that will be funded through the FMS account is the upgrading of Israel's Navy, which must confront the colossal growth of hostile Arab navies like that of Syria, which has doubled its fleet of combat vessels since 1982. After years of delay due to budget constraints, Israel has finally been able to fund the building of new submarines and missile corvettes.

The termination of the Lavi in 1987, which was to have been the centerpiece of Israeli industrial potential, was a hard blow for the country, and its effects are still being felt two years later. It was initially thought that cancellation of the program would free substantial funds for

10/13

381-433

10
73

other urgently needed defense projects. However, the Israeli military has only been able to reallocate a small portion of this money. The remainder of these funds has been used in areas directly associated with the Lavi's discontinuation.

Overall, Israel faces long-term reductions in the size of its military forces. What is lost in quantity must be made up in the qualitative enhancements provided through the development and use of advanced technologies.

The Arab Military Buildup

Despite reductions in oil revenues in recent years, Israel's enemies continue to purchase more and newer weapons to add to their already bulging arsenals. (See Charts II and III.) They have placed orders for billions of dollars worth of new weapons each year, and have tens of billions of dollars more still in the pipeline from past years. Since 1973, the leading Arab nations still at war with Israel have spent roughly \$400 billion on their armed forces. U.S. arms sales in the region have begun to increase again after several years of decline, growing from \$7 billion in FY87 to \$12 billion in FY88. Arab nations at war with Israel are continuing to spend approximately \$30 billion annually on their military forces. According to the last set of figures released by the United States Arms Control and Disarmament Agency, four of the eight largest arms importing nations in the world are Arab nations at war with Israel: Iraq, Saudi Arabia, Libya and Syria. And, it may be significant that despite its economic problems, Egypt was the next largest importer.

Syria has expanded and improved its armed forces since its defeats in the 1982 fighting. All branches of Syria's military have grown as a result. There is a growing disparity in standing armed forces--approximately 400,000 for Syria as compared with 150,000 for Israel. This could serve to increase Syria's incentive for a surprise attack. Syria's president, Hafiz Assad, has made very clear that his goal of "strategic parity" with Israel is a synonym for war preparations. Indeed, according to one estimate, the Syrians devote half their national budget to the armed forces, spending \$1 billion more than Israel each year. As part of that buildup Syria has increased by 50 percent the number of divisions in its army. These troops have been reequipped with the latest model tanks, artillery, and other equipment available to the Syrians. The Syrians studied carefully the fighting in Lebanon in 1982 and have incorporated lessons from that campaign into their doctrine and training.

Syria's navy has also been a major beneficiary of this buildup, seeing its number of combat vessels double in the years since the Lebanon war as well as the addition of previously unavailable capabilities. These new capabilities are the result of Syria's acquisition of modern Soviet Kilo-class submarines, and a new coastal defense missile, the Sepal, with a range of about 180 miles.

Syrian air defense and air forces have also benefitted in this expansion. The losses of 1982 have been replaced, and more advanced types of anti-aircraft missiles and aircraft have entered service. New anti-aircraft systems have included the SA-5, SA-11, SA-13, and SA-14 missiles. Syrian pilots have been trained in the Soviet Union on one of its most advanced fighters, the MiG-29, the first squadron of which has been delivered, with the transfer of a second squadron expected in the near future. Of even greater concern are reports that Damascus will purchase Su-24 fighter-bombers. These potent aircraft in Syrian hands will seriously increase the military threat to Israel.

The Syrians have also acquired Soviet-built SS-21 tactical ballistic missiles, another piece of first-line equipment for Soviet forces facing NATO. These missiles are much more accurate and dangerous than the earlier Soviet-built Frog and Scud tactical missiles in the Syrian armory. The accuracy of these new missiles increase Syria's 'first-strike' attack abilities against key Israeli installations including air bases and mobilization points. This comes at the same time as a major effort by Syria to build up its chemical warfare capabilities. Two factories are currently producing a variety of nerve gas agents which can be deployed as warheads on Syria's ballistic missiles.

11/13

381-437

11/13

Jordan, too, has continued its military buildup. The Jordanians have placed orders to increase inventories of tanks, artillery, helicopters, anti-aircraft systems, vehicles, air-to-air missiles, and other munitions. According to the United States Arms Control and Disarmament Agency, Jordan, a country with a gross national product of \$4 billion (1984) took delivery of nearly \$4 billion in arms in the four-year period between 1981 and 1985.

A key part of Jordan's military buildup plan appears to focus around increasing its air defense capability through the acquisition of advanced fighter aircraft and mobilization of its batteries of Improved Hawk anti-aircraft missiles. If Jordan succeeds in its search for this capability, then it will be in a position to directly threaten Israel's margin of air superiority. Jordan recently announced that it is purchasing both the Mirage 2000 and Tornado fighter aircraft, both of which will add significantly to the Kingdom's ability to challenge Israel in the air.

Moreover, Jordan has one of the Arab world's most modern and qualitatively superior ground forces. The highly-trained Jordanian Army has purchased offensively-oriented equipment such as mine field breaching devices and assault bridging equipment.

Libya, despite its massive arsenal of Soviet-supplied weaponry, has until recently had only limited capability to directly attack Israel. The Qaddafi regime has now obtained the capacity for aerial refuelling of its attack aircraft from West Germany, giving them the means to reach Israel. This is particularly alarming in light of the recent revelations concerning the Libyan chemical weapons plant, also developed with Western assistance. And, the Soviet supply of six Su-24 long-range strategic bombers further enhances the Libyan threat.

Since 1980, Iraq, which has sent forces to fight Israel in three wars, has more than tripled the size of its armed forces. Indeed, since the beginning of this decade, Iraq has become the world's leading arms importer, taking delivery of weapons worth an average of over \$3 billion every year. With the end of the Gulf War, it can be expected that the enormous arsenal accumulated in Iraq will be at least in part available for use against Israel, as it has been in the past. Moreover, the Iraqi armed forces are battle-hardened; they are better organized, better trained and more fully mechanized and modernized as a result of their seven-year war with Iran.

Iraq has extended the range of its surface-to-surface Scud missiles. This enhancement enables Iraqi missiles, possibly armed with chemical warheads, to reach Israel from launch points in western Iraq.

More ominous still, are reliable reports that Iraq is engaged in a crash program to build nuclear warheads for use with a strategic missile.

Despite steep reductions in oil revenues, Saudi Arabia continues to order weapons on a grand scale. It leads the Arab states in military expenditures, this year spending over \$17 billion on its military, a sum equal to 75 percent of Israel's entire GNP. In each of the years 1981-1985, it was the world's second largest importer of arms. Current Saudi military expenditures per regular soldier are almost twice American expenditures (approximately \$262,000 to \$136,000). And, as Saudi Defense Minister Prince Sultan has made clear on several occasions, the focus of this military buildup is Israel, not Iran or the Soviet Union. Therefore, not only does it seek to acquire military capabilities far beyond its own legitimate defense needs, it continues to fund Syrian, Jordanian and Iraqi arms purchases and PLO terrorist activities against Israel. As is by now well known, Saudi Arabia has also recently acquired intermediate-range ballistic missiles capable of carrying a variety of warheads up to 1500 miles. These Chinese systems represent an entirely new class of missile in the region and their deployment is without justification.

As part of this huge ongoing military buildup, Saudi Arabia has been seeking steadily to increase the size and combat capabilities of its air force. An important aspect of this particular effort has been the Saudi attempt to enhance the fighting qualities of the combat aircraft it has acquired from the United States. In this it has been partially successful, to the detriment of Israel's security. The sale of further American aircraft enhancements or replacements to Saudi Arabia

12/13
381-437

12
13

cannot but lessen the opportunity for Israel to expend its resources on projects more productive for its society than on countering an ever-extending range of Arab military power.

Last year, Saudi Arabia and Great Britain announced what has been widely described as the "arms deal of the century," worth over \$50 billion according to many sources. The centerpiece of this sale is the purchase of yet more advanced Tornado fighter-bombers, capable of attacking deep inside Israel.

Mr. Chairman, the Arabs purchase these arms from dozens of different nations around the globe. Our country has been a major supplier to these nations, selling billions of dollars of military goods and services to avowed enemies of Israel. American sales of new weapons systems to hostile Arab nations have had a particularly profound impact on the military balance between Israel and those states because American technology is often superior to that of competing weapons. These sales have significantly raised the cost to Israel of maintaining its own defenses, exacerbating the strain on Israel's economy, and, barring any changes in American policy, will continue to do so in the future.

The chemical weapons threat to Israel continues to grow. Both Syria and Iraq have developed their abilities to the point where they are manufacturing their own deadly chemical weapons, and in the case of Iraq, have used them on numerous occasions in its war against Iran. In March 1988, Iraq used its chemical arsenal against in the Kurdish town of Halabja, killing an estimated 5,000 Iraqi citizens and seriously wounding an equal number. Iraq again attacked the Kurds with chemical weapons in August on an even wider scale.

The realization of what was earlier an approaching threat has forced Israel to take in its turn precautionary steps to protect its population and soldiers from similar attacks, again at further cost to itself. Israel has had to initiate a massive civil defense program to protect its citizens, as well as invest in protective measures to keep airbases and other military facilities operational in a chemical environment.

Overall, what we have is a pattern of accelerated Arab buildup while Israel substantially cuts its forces. The dramatic contrast in forces is demonstrated in Chart III. The effort to maintain the qualitative edge adds to the burden on the Israeli economy, further worsening the quantitative gap in the Arab states' favor.

Mr. Chairman, we are all proud of Israel's achievements, but realistically it is impossible to have this combination of trends without a diminution of security. Israel's margin of safety is, inevitably, reduced by the austerity measures it has been forced to take in past years.

Today, I come before you to ask that you take the very serious security risks facing Israel into account when you consider the level of aid to Israel for FY 1990. What this Subcommittee does will have a direct impact on Israel's security, in a situation where there is little room for error. Moreover, any reduction in aid will send the wrong signal to Israel's enemies.

Let me sum up, Mr. Chairman, the conclusions of my testimony. Our aid to Israel has been a wise investment, because Israel is our one democratic friend and most reliable ally in a critical region of the world. But this year aid to Israel is particularly important for three reasons.

The first is to prevent any further erosion in Israel's narrow margin of security in a situation where its forces have been cut while those of its adversaries are rapidly growing. Moreover, in this era of concern over allied burden-sharing, it is important to remember that while we devote roughly \$170 billion to the defense of NATO, whose members spend an average of only five percent of the GDP on defense, Israel spends almost 25 percent of its GDP on defense (see Chart IV).

12/13

381-637

15
13

The second reason aid is particularly important again this year is to stay the course on the economic recovery and growth program on which Israel has embarked. This is no time to reduce our effort.

Last, but not least, Mr. Chairman, aid is an important tool to advance the peace process. Israel must feel confident of American support and commitment as it takes risks for peace.

Israel is aware, however, of America's budget constraints and thus has not increased its aid request over the past four years. Indeed, in 1986, the Government of Israel, acting as a responsible partner in the foreign aid process, returned \$51.6 million in ESF funds to the U.S. Treasury despite the economic pressures it was facing.

Mr. Chairman, I thank you for the strong friendship you, this Subcommittee, and the House, have demonstrated toward Israel, and for this opportunity to explain the importance of FY 1990 aid to Israel and to America.

ט' ניסן תשמ"ח
14 באפריל 1989

a

5100

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מצפ"א

דף מצפ"א מס' 41

לסיכום ביקור רה"מ בארה"ב

רה"מ שהה בארה"ב בין התאריכים 4 ל- 14 באפריל. במסגרת שהותו ביקר רה"מ בערים ניו-יורק, וושינגטון ושיקאגו. פרטי התכנית המדינית שהציג הוברקו בהרחבה על-ידי לשכת-השר. להלן כמה השלמות על תגובות והתיחסות בני-שיחו:-

הפגישות בקונגרס:

בושינגטון הופיע רה"מ בפני וועדות החוץ של הסנט וביה"נ ופרש בפניהן את תכניתו המדינית. חברי הוועדות ביקשו מרה"מ הבהרות בנושאים הבאים: התכנית לבחירות בשטחים, עמדת ישראל כלפי ערפאת ואש"פ, ישראל בתקשורת, ושילוב ירדן בתהליך.

בסנט נדרש רה"מ גם לנושא יהדות אתיופיה (סנטור קרנטטון) ויהדות ברה"מ (סנטור סימון), ולנושא הקונטרס (מוינהאן). בלטה הצהרת סנטור לאוטנברג כי הודעת בוש על התנגדותו לריבונות ישראל ביו"ש "אינה מסייעת", וכי על ישראל להמשיך ולעמוד על דעתה בשל התרחבות והתגברות הטרור. בביה"נ נשאל רה"מ על נושא חימוש מדינות ערב ובמיוחד ההתחמשות בנשק כימי, נושא יחסי ישראל-מצרים ושינוי שיטת הבחירות בישראל.

מנהיג הרוב בסנט, ג'ורג' מיטצ'ל, אירח ביזמתו את רה"מ והסנטורים ידידי ישראל. בפגישה נישאו ברכות חמות ע"י הסנטורים מיטצ'ל, דול וצ'ייפי, ורה"מ פרש בפני המשתתפים את עיקרי תכניתו. השאלות נגעו בנושא התנגדות ישראל לשיתוף ערפאת ובמתרחש בשטחים.

רה"מ ערך א"צ אליה הוזמנו המחוקקים היהודיים. במהלכה שוב נסקרה תכנית רה"מ, וכן עלו הנושאים הבאים: הדיאלוג אש"פ-ארה"ב, עמדת מובארק, חדמית ישראל וז"א בשטחים.

תגובות בממשל

התדרוכים לעיתונות וההצהרות שנשאו בתום פגישת שמיר-בוש ושמיר-בייקר נסקרו בדף מס' 40.

בתכנית הטלוויזיה של דיוויד ברינקלי אמר בייקר: "דברי שמיר, לפיהם אנו מצויים בתחילת תהליך, וכי במהלך המו"מ יבחנו כל האופציות לפתרון הסכסוך מעודדים מאד". לדעתו יש בדברים משום חידוש וצעד ראשון לקראת הפתרון והם מועילים מאד.

במסיבת עיתונאים (7/4) אמר בוש כי לו חשב שמעורבותו האישית בתהליך השלום במזה"ת היתה מסייעת לקידומו, היה עושה זאת, אולם כעת אין זה הזמן המתאים למסעות ראווותניים. כן אמר הנשיא כי המצב ביו"ש גורם לו דאגה רבה. לדעתו, בעקבות ביקור רה"מ "השתפרה האוירה".

בשיחת רה"מ עם מזכיר ההגנה צ'ייני נדונו הנושאים הבאים:

- המצב בלבנון. כאן הודגש היות אד"ל המקום השקט בלבנון.
- הקיצוץ בתקציב: צ'ייני הביע נכונותו להמשיך ברמת הסיוע הבטחוני, אולם הדבר חלוי בתמיכת הקונגרס בבקשת הממשל בנושא התקציב. מזכיר ההגנה הציע שרה"מ יסביר את עמדות ישראל בפגישותיו בקונגרס.
- רה"מ הציג את הסכנות לבטחון ישראל בעקבות התחמשות המדינות שסביבה בנשק מתוחכם ובנשק כימי.

בעת כינוס סגור במכון אינדיק בוושינגטון ציין דניס רוס, הממונה על מחלקת התכנון והמדיניות במחמ"ד, שהבחירות אותן הציע רה"מ מעידות על "רעננות מחשבתית". הבחירות עשויות להיות גשר בין החלק הבלתי פורמלי לפורמלי של התהליך. עדיין נשארו שאלות רבות פתוחות ומחמ"ד מעוניינת לעבוד עם ישראל תוך ניצול רעיונות שמיר לקידום התהליך.

פגישות עם הקהילה היהודית

בעת שהותו בשיקאגו התקבל רה"מ בהתלהבות רבה ע"י הקהילה בשיקאגו ובמערב התיכון. נאומי רה"מ באירועים השונים וחכניתו המדינית זכו לסיקור נרחב ולהבלטה בחקשורת.

בניו-יורק נפגש עם חברי ועידת הנשיאים, עם המנהיגות היהודית, ראשי הרבנים, אנשי JCRC והבונדס. פגישותיו הצטיינו בהיענות גדולה של הציבור היהודי, ובכיסוי תקשורתי.

תגובות בתקשורת

ביקורו של רה"מ זכה לסיקור תקשורתי רחב ביותר. הוכנו כתבות ודיווחים על פגישותיו השונות, שודרו ראיונות ברשתות החשובות ונכתבו מאמרים רבים. תכניתו המדינית התקבלה כיוזמה ישראלית הטומנת בחובה סיכוי לקידום תהליך השלום.

העתונות דווחה בהרחבה על תגובתו החיובית של הממשל להצעות רה"מ והרוח החיובית שבממשל לא נעלמה גם מהדיווחים הטלוויזיוניים. עם זאת, דווחה גם ההתנגדות הפלסטינית לרעיונות שמיר.

בעקבות הביקור והכותרות ערך ה"וושינגטון פוסט" סקר דעת קהל ממנו עולה:

- רמת התמיכה בישראל שבה למימדים שלפני האינתיפדה.
- ל 80% מהנשאלים רושם שלילי על אש"ף; 51% הטילו האחריות לאלימות בשטחים על הפלסטינים ורק 28% על ישראל.
- רוב הנשאלים הביעו שביעות רצון מיחסי ארה"ב-ישראל והתנגדות לצמצום בסיוע לישראל.
- גם בבירות אירופה זכה ביקור שמיר בסיקור ברוב אמצעי התקשורת. תוך הבלטת תגובתו החיובית של הממשל להצעות הישראליות.

ב ב ר כ ה.

אורלי גיל

מדינת ישראל

תאריך

אל:

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

וקולו מתר:

3-אנשי קונאקס: קאלקצין

פיומה

צטלום

4 - מלווים

- נפתח לבטן

- משה בר

9 איש קסהכ

מדינת ישראל

5/3/89

תאריך

אל: חוק/תוס'

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

31.3

10

נאו סגן ד"ר א. ע.

א/כ"ר

מ/תק"ס - 0108016

United Jewish Appeal of the United States
המגבית היהודית המאוחדת של ארצות הברית

Israel Operations
המשרד הישראלי

Handwritten signature

19 לעברואר 1989
י"ז אדר א' תשמ"ט

Handwritten notes:
ח"מ
א"ק (א"מ) - א"ק (א"מ)
א"ק (א"מ) - א"ק (א"מ)
א"ק (א"מ) - א"ק (א"מ)

לכבוד
מר יוסף אחימאיר
מנהל לשכת ראש הממשלה
משרד ראש הממשלה
ירושלים

הנדון: פגישה רח"מ עם חברי קונגרס.

אריבעה חברי קונגרס אמריקאים ממזיכת מרילנד יבוקו בסוף חודש חלט 1989 בארץ, כדי ללמוד מקרוב על בעיות ישראל. האורחים מוקשים במסגרת ביקורת פגישה עם ראש הממשלה. אפשרי הדבר - ביום ו' ה-31.3.89, בלשכת ראש הממשלה בירושלים.

Handwritten: חגג האונקס - מ' 373 062
חברי הקונגרס: ~~מר רונלד רייגן~~ ~~מר ג'ורג' בוש~~ ~~מר ג'ורג' ווקר~~ ~~מר ג'ורג' ווקר~~
זרעיתו, גבי מירנה קארדן, ~~מר רונלד רייגן~~ ומר קרויטי מפיזמה, יתלו לאורחים שלושה מראשי קהילות בלטימור היה דויל פרידמן, רוג'ר יסיץ ואלאן שרויט.

בברכה,

נפתלי לביא
המנהל הכללי

Handwritten mark

Handwritten text in blue ink, possibly a signature or initials, located in the upper left corner of the document.

משרד החוץ
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

VISIT TO ISRAEL

CONGRESSMAN CHUCK DOUGLAS

(R - NEW HAMPSHIRE)

UNITED STATES OF AMERICA

27 March - 3 April 1989

Congressman Chuck Douglas is accompanied by:

Mr. Peter Simmons, Administrative Assistant

Mr. John Simmons

Mr. Peter Donahue, Field Coordinator, Senator Rodman's Office

Mr. Edwin Buckham, Chairman of the Republican Study Committee

Mr. Levi Rabinowitz

Monday, 27 March

- 13.55 Arrival at Ben Gurion International Airport by El-AL, flight
 No. 016
- Proceed to Tel Aviv
- 14.45 Meeting with H.E. the Ambassador of the United States, Mr.
 William Brown
- Proceed to Jerusalem
- 19.30 Dinner hosted by Mr. Michael Shiloh, Director, North America
 Division, Ministry of Foreign Affairs

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Tuesday, 28 March

- 08.50 Leave hotel
- 09.00 Meeting with Mr. Ariel Sharon, Minister of Industry and Trade
- 10.15 Meeting with Mr. Moshe Shahal, Minister of Energy and Infrastructure
- 11.15 Meeting with Mr. Benjamin Netanyahu, Deputy Minister of Foreign Affairs
- 12.30 Lunch hosted by Rabbi Moshe Ze'ev Feldman, M.K., Deputy Minister of Labour and Social Affairs
- 16.00 Meeting with the Mayor of Jerusalem, Mr. Teddy Kollek
- 17.00 Meeting with Prof. Shimon Shetreet, M.K. (Alignment), at the Knesset
- 19.30 Dinner with Mr. Uriel Linn, M.K. (Likud), at the Kinnor David Restaurant

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Wednesday, 29 March

- 08.40 Leave hotel
- 09.15 Meeting with the Mayor of Bethlehem, Mr. Elias Freig
- 10.45 Meeting with Mr. Gideon Patt, Minister of Tourism
- 12.00 Visit "Yad Vshem", Martyrs' and Heroes' Memorial of the
Holocaust
- Lunch
- 17.00 Meeting with Minister of Science and Development, Mr. Ezer
Weizman
- 19.30 Dinner with a senior officer, the Intelligence Branch IDF
- Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Thursday, 30 March

Leave for the North

Visit the Border

Visit a Military Base

Return to Jerusalem

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Friday, 31 March

09.00 Leave for the Dead Sea Area

10.30 Visit Masada

12.15 Lunch at Kibbutz Ein Gedi

Tour of the Kibbutz

Return to Jerusalem

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Saturday, 1 April

Tour of Jerusalem

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Sunday, 2 April

Leave for Rehovot

09.30 Visit Ormat - Turbines Ltd (Alternative Energy)

11.15 Visit the Weizmann Institute of Science

Lunch in Jaffa

23.00 Leave for Ben Gurion International Airport

Monday, 3 April

01.00 Departure by El Al, flight No. 001

For further information, please contact:
Ms. Dafna Golan
Division for Official Guests
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem - Tel. 303111
303155

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 21956

* תאריך : 30.03.89 *

* ** נכנס

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 3 *

* עותק 5 מתוך 28 *

* **

* **

* **

* **

* חוזם: 3,21956*

* אל: המשרד

* מ-: וווש, נר: 781, תא: 290389, חז: 2100, דח: ב, סג: 30*

* תח: 0 גס: צפא

* נד: 0

* סודי ביותר/בהול לבוקר

* אל : סמנכל צפא ופרן

* דע : מנכל רה'מ, יועץ מדיני לשהח

* מאת: השגריר, וושינגטון

* 1. להלן דיווח של ג'ק שטיין על פגישתו עם הנשיא בוש

* מאתמול:

* א. שטיין מסר לנשיא על התרשמויותיו מוועידת רהמ
* לסולידריות יהודית עם ישראל והדגיש אווירת האחדות והתמיכה
* בישראל, שבאו לידי ביטוי בוועידה. הוא הוסיף לדבריו כי
* היו בוועידה חילופי דברים חפשיים, הובעו דעות שונות
* בצורה פתוחה וגלויה, תוך הדגשת הגורמים המאחדים את
* היהדות העולם עם ישראל.

* ב. הנשיא גילה התעניינות רבה ומפורטת במצב המדיני
* והפוליטי בישראל, וביקש לשמוע על גישותיהם של רה'מ'
* וממלא מקומו על התהליך המדיני. שטיין ציין כי רה'מ'
* וממלא מקומו הופיעו ודיברו בפני הוועידה, תוך ציון
* גישותיהם השונות, אך מאוחדים בצורך להסדר ביניים. שטיין
* תאר בפני הנשיא בוש התנגדות רה'מ'למו'מ' כלשהו עם אש'פ,
* ולוועידה בינ'ל. הנשיא בתגובתו הביע תקוותו כי רה'מ'
* יביא עמו הצעות סובסטנטיביות לקידום תהליך השלום. כמו כן
* אמר, כי צורה כלשהי של ועידה בינ'ל תהיה דרושה אם ירצו
* להחזיר את חוסיין לתהליך. שטיין תאר גישתו של הנשיא
* כידידותית, מלאת ענין בנעשה בישראל והדגשה חוזרת לציפיות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * *
* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 28 *
* * *

* שרה'מ' יביא עמו הצעות משמעותיות וחדשות בביקורו.

* 2. להלן מפי שטיין ומקור אחר, על פגישת משלחת מועדון
* הנשיאים עם המזכיר:
* * *

* א. בתחילת הפגישה העלה סימור רייך השגותיו על הפרסומים
* ב-'ניו-יורק טיימס', ערב תחילת ביקורו של שהח. עצם העלאת
* הנושא גרמה מייד ליצירת מתח שהלך ונעלם במהלך הפגישה.
* המזכיר הפסיק את רייך באמצע דבריו וציין כי יחוס הדברים
* אליו הוא בלתי הוגן, וכי תוס פרידמן בכתבתו, שירבב יחד
* את דרוכו עם פרטים השאובים ממקורות ישראלים ואמריקאים.
* בהמשך השיחה הוא תאר כי הם נתונים בלחץ חזק מצד
* האירופאים, לזמן ועידה בינ'ל, וכי תביעה זו הולכת
* וגוברת. הגורם היחידי המתנגד לוועידה בינל מלבד ישראל,
* הוא הממשל האמריקאי. כאן תאר בהדגשה רבה ובאמירה -
* MARK MY WORDS, כי בעוד ששה חדשים עד שנה, אם לא תהיה
* התקדמות - הלחץ למען קיומה של ועידה בינ'ל יהיה כה חזק
* עד שלא ניתן יהיה להתנגד לו (IRRESISTABLE).
* אנו, אמר המזכיר - בהתכווננו לארheb וישראל - מאבדים את
* המאבק על דעת הקהל ועל השטח החיוני (HIGH GROUND).
* * *

* הוא חזר בפני חברי המשלחת על הצעתם להקים צוותים
* משותפים עם ישראל, לגיבוש רעיונות למען קידום התהליך
* וציין כי העלה נושא זה גם בפני שהח. 'אנו זקוקים לרעיונות
* חדשים ולכדור חדש למשחק'. הוא הוסיף, כי ארהב עמדה איתנה
* באום נגד יזמות אנטי-ישראליות והוא חזר על עמדה זו גם
* בפגישותיו עם שרי החוץ של נאטו ושרי החוץ של הטרויקה, אשר
* דרשו מארהב שתיתן ידה לכינוסה של ועידה בינ'ל, ושתפסיק
* להגן על ישראל במועבט. אנו, המשיך המזכיר, לא נכנע
* ללחצים בענין הועידה הבינל או לדרישות שישראל תתחיל
* להידבר עם אשף. אך על הישראלים לסייע לנו, כדי שהתנגדות
* זו תהיה אמינה. ירדן לא תצטרף לתהליך ללא ועידה בינל.
* * *

* במהלך הפגישה חזר המזכיר שוב לציפיותיה של ארהב מישראל
* לפעול להפגת המתח ולשיפור האווירה בשטחים וכי בהעדר
* יוזמות, מאבדות ארהב וישראל את המאבק על דעת הקהל
* העולמית. המזכיר ציין שוב ושוב כי הוא מקווה שרה'מ'
* יבוא עם רעיונות חדשים, כדי להזיז את תהליך השלום קדימה.
* אי תזוזה גורמת רק להחרפת המצב בשטחים, ובהקשר זה התייחס
* גם להדלפת הערכות אמן על המנהיגות הפוליטית בשטחים הנתמכת

1950
1951

1952
1953

1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100

2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* ע"י אשף, הוא הוסיף כי ארהב וישראל מפרשות בצורה שונה
* החלטת 242 -

(THERE ARE MAJOR DIFFERENCES*

* BETWEEN US AND ISRAEL ON THE INTERPRETATION OF RESOLUTION*

* (242.)

* הוסיף, כי הפרשנות האמריקאית של 'שטחים תמורת שלום'
* אין פירושה תמיכת ארהב בהקמת מדינה פלשתינאית. באשר לאשף,
* מוקדם מדי לומר אם שינה באמת את אופיו אך לא נפסיק
* להעמידו במבחן. הצענו להם מספר הצעות ואנו מצפים לראות
* תגובתם. בתשובה לשאלה, השיב המזכיר כי בטרם יוכלו
* הסובייטים למלא תפקיד בקידום התהליך יהיה עליהם לנרמל את
* יחסיהם עם ישראל ולהפעיל השפעה מרסנת על הסורים.

* בפגישת משלחת מועדון הנשיאים עם המזכיר השתתפו:
* סימור רייך, ג'ק שטיין, מלקולם הונליין, ארנולד שנקר
* וג'ו בליזר.

* מצד האמריקאים - בוש קימט, ווקר, רוס וג'ון הירש.

* א ר ד

* חו

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמנ,
* כנצור, מצפא

(7)

י' אדר ב' תשמ"ח
16 במרץ 1989

4859

29.3
12-

חלף/חלף
סגן
א"י

SENATOR DANIEL INOUE

דמוקרט מהוואי. יליד 1924.

נבחר לסנט ב- 1963 לאחר כהונה בת 4 שנים בבית הנבחרים. עו"ד במקצועו.

מבכירי המנהיגות הדמוקרטית בסנט. מכהן בוועדת ההקצבות (יו"ר ועדת המשנה לתקציב הפנטאגון, חבר בכיר בתת-הוועדה להקצבות זרות), ועדת התקנון, ועדת המסחר והאנרגיה ויו"ר הוועדה לענייני אינדיאנים.

סנטור אינווייה הוא מגדולי ידידיה ותומכיה של ישראל בסנט. מגדיר עצמו כתומך בישראל לא רק מסיבות מדיניות ואסטרטגיות אלא במיוחד עקב סיבות דתיות/תיאולוגיות. התבטא לא אחת באשר לחשיבותה של מדינת ישראל לעם היהודי לאחר הטרגדיות הקשות שעברו עליו במשך מאות בשנים ושהוא, כסנטור בכיר, יעשה את כל אשר לאל-ידו לתווך ולסייע למדינה אמיצה זו - ישראל.

למעשה, קשה למנות את רשימת הנושאים שבהם היה אינווייה לעזרה לישראל. תמך באופן עקבי בסיוע צבאי ואזרחי לישראל ובתפקידו הקודם (כיו"ר ועדת המשנה להקצבות זרות) העביר חקיקה שהפכה את סך הסיוע לישראל (3 ביליון \$) למענק. בזכותו מגיע המענק האזרחי לישראל בסכום אחד במזומנים בתחילת שנת התקציב האמריקאית. בנוסף, סייע בידינו למחזר את סך חובותינו הצבאיים (בסך 6 ביליון \$) לחובות זולים יותר.

עוד כאשר כהן בתפקידו הקודם, תמך בתיקונים שונים לחוק הסיוע (הקצבות) שאפשרו לישראל לקבל כחצי ביליון דולר נוספים לפעילות מש"ב, שת"פ אזרחי בין ישראל למצרים, קליטת עולים בישראל ועוד.

בתפקידו הנוכחי, יו"ר לוועדת המשנה לתקציב הפנטאגון ישלוט אינווייה על כל תקציב הפרוייקטים הצבאיים בין ישראל לארה"ב, אלו שמעבר לסיוע הצבאי.

בסיכומו של דבר, סנטור חם, ידידותי ומעמודי התווך של תמיכה בישראל בארה"ב בכלל ובסנט בפרט.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title area.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document.

Bottom section of faint, illegible text, possibly a footer or concluding paragraph.

- 2 -

SENATOR ERNEST HOLLINGS

דמוקרט מדרום-קרוליינה.

נבחר לסנט ב- 1966. מהסנטורים הותיקים ורבי ההשפעה בסנט. התמודד ב- 1984 במוקדמות על כרטיס המפלגה הדמוקרטית כמועמד לנשיאות, ללא הצלחה. בקונגרס ה- 101 מכהן הוליונגס כיו"ר ועדת הסחר והאנרגיה וכ"כ מכהן כחבר בכיר בוועדת ההקצבות (תת-הוועדה לתקציב הפנטאגון, יו"ר תת-הוועדה לתקציב מחמ"ד) וועדת התקציב.

הוליונגס מרבה להתבטא ולהשקיע מרצו בענייני כלכלה ובטחון. כמרבית עמיתיו הדמוקרטים מן הדרום בסנט, מפגין קו ניצי למדי בענייני חוץ ובטחון; בענייני כלכלה יש לזקוף לזכותו את "חוק גראם-רדמן-הוליונגס" שנתקבל בקונגרס לפני שנתיים; חוק זה כידוע מחייב את הממשל הפדרלי לקצץ את הגרעין התקציבי של ארה"ב שבשלב מאסוים הרקיע שחקים עד 200 ביליון \$.

בענייני ישראל, מפגין הוליונגס קו ידידותי.

SENATOR JACK GARN

רפובליקני מיוטה. מורמוני.

נבחר ב- 1974. בעל רקע צבאי עשיר - גארן הנו הטייס והסנטור היחיד שהשתתף בטיסה לחלל. היה אחד מהשמות שהוזכרו לכהונת שר ההגנה לאחר כשלונו של שאוואר.

מהחברים החשובים בוועדת ההקצבות (מכהן במרבית ועדות המשנה, כולל זו העוסקת בתקציב הפנטאגון), בנוסף, חבר בוועדת הבנקאות וועדת התקנון. נמנה על האגף הימני במפלגה הרפובליקנית. ידידותי.

י' אדר ב' תשמ"ח
16 במרץ 1989

4859

99.3
12
ח/ח/ח/ח
א.א.א.
א.א.א.

SENATOR DANIEL INOUE

דמוקרט מהוואי, יליד 1924.

נבחר לסנט ב- 1963 לאחר כהונה בת 4 שנים בבית הנבחרים. עו"ד במקצועו.

מבכירי המנהיגות הדמוקרטית בסנט. מכהן בוועדת ההקצבות (יו"ר ועדת המשנה לתקציב הפנטאגון, חבר בכיר בתת-הוועדה להקצבות זרות), ועדת התקנון, ועדת המסחר והאנרגיה ויו"ר הוועדה לענייני אינדיאנים.

סנטור אינווייה הוא מגדולי ידידיה ותומכיה של ישראל בסנט. מגדיר עצמו כתומך בישראל לא רק מסיבות מדיניות ואסטרטגיות אלא במיוחד עקב סיבות דתיות/תיאולוגיות. התבטא לא אחת באשר לחשיבותה של מדינת ישראל לעם היהודי לאחר הטרגדיות הקשות שעברו עליו במשך מאות בשנים ושהוא, כסנטור בכיר, יעשה את כל אשר לאל-ידו לתווך ולסייע למדינה אמיצה זו - ישראל.

למעשה, קשה למנות את רשימת הנושאים שבהם היה אינווייה לעזרה לישראל. תמך באופן עקבי בסיוע צבאי ואזרחי לישראל ובתפקידו הקודם (כיו"ר ועדת המשנה להקצבות זרות) העביר חקיקה שהפכה את סך הסיוע לישראל (3 ביליון \$) למענק. בזכותו מגיע המענק האזרחי לישראל בסכום אחד במזומנים בתחילת שנת התקציב האמריקאית. בנוסף, סייע בידינו למחזר את סך חובותינו הצבאיים (בסך 6 ביליון \$) לחובות זולים יותר.

עוד כאשר כהן בתפקידו הקודם, תמך בתיקונים שונים לחוק הסיוע (הקצבות) שאפשרו לישראל לקבל כחצי ביליון דולר נוספים לפעילות מש"ב, שת"פ אזרחי בין ישראל למצרים. קליטת עולים בישראל ועוד.

בתפקידו הנוכחי, יו"ר לוועדת המשנה לתקציב הפנטאגון ישלוט אינווייה על כל תקציב הפרוייקטים הצבאיים בין ישראל לארה"ב, אלו שמעבר לסיוע הצבאי.

בסיכומו של דבר, סנטור חס, ידידותי ומעמודי התווך של תמיכה בישראל בארה"ב בכלל ובסנט בפרט.

SENATOR ERNEST HOLLINGS

דמוקרט מדרום-קרוליינה.

נבחר לסנט ב- 1966. מהסנטורים הותיקים ורבי ההשפעה בסנט. התמודד ב- 1984 במוקדמות על כרטיס המפלגה הדמוקרטית כמועמד לנשיאות, ללא הצלחה. בקונגרס ה- 101 מכהן הוליונגס כיו"ר ועדת הסחר והאנרגיה וכ"כ מכהן כחבר בכיר בוועדת ההקצבות (תת-הוועדה לתקציב הפנטאגון, יו"ר תת-הוועדה לתקציב מחמ"ד) וועדת התקציב.

הוליונגס מרבה להתבטא ולהשקיע מרצו בענייני כלכלה ובטחון. כמרבית עמיתו הדמוקרטים מן הדרום בסנט, מפגין קו ניצי למדי בענייני חוץ ובטחון; בענייני כלכלה יש לזקוף לזכותו את "חוק גראם-רדמן-הוליונגס" שנתקבל בקונגרס לפני שנתיים; חוק זה רידוע מחייב את הממשל הפדרלי לקצץ את הגרעין התקציבי של ארה"ב שבשלב מאסוים הרקיע שחקים עד 200 ביליון \$.

בענייני ישראל, מפגין הוליונגס קו ידידותי.

SENATOR JACK GARN

רפובליקני מיוטה. מורמוני.

נבחר ב- 1974. בעל רקע צבאי עשיר - גארן הנו הטייס והסנטור היחיד שהשתתף בטיסה לחלל. היה אחד מהשמות שהוזכרו לכהונת שר ההגנה לאחר כשלונו של שאוואר.

מהחברים החשובים בוועדת ההקצבות (מכהן במרבית ועדות המשנה, כולל זו העוסקת בתקציב הפנטאגון), בנוסף, חבר בוועדת הבנקאות וועדת התקנון. נמנה על האגף הימני במפלגה הרפובליקנית. ידידותי.

מדינת ישראל

תאריך 21/3/89

אל: חנה אהרן
 מסת: לשכת ראשיהחמסלה.
 28.3
 19 -
 טלואים:

(א) פגישה עם סניאור באוור
 $\frac{31.3}{832}$
 (ב) פגישה עם חברי הקולטים וקמס/א
 $\frac{25.3}{197}$

הטלואים עם מלך דר.

הפגישות - חייגות - להורבצות

א/י 303566*

טובות

28.3.
19 -

טו' אדר ב' חשמ"ח
22 במרץ 1989

4909

CONGRESSMAN HENRY WAXMAN

דמוקרט מקליפורניה. יהודי.

נבחר לקונגרס ב- 1975.

חבר בוועדת הסחר והאנרגיה (יו"ר ועדת המשנה לענייני בריאות ואיכות הסביבה) וכן בוועדה לפעולות ממשלתיות.

ווקסמן הנו מהקונגרסמנים הבולטים והחשובים בבית הנבחרים. ועדת המשנה לבריאות, בראשה הוא עומד, נמנית על ועדות המשנה החשובות וחולשת על כל החקיקה והתקציבים במגזרי הבריאות ואיכות הסביבה בארה"ב.

נמנה על ה- CHAMPIONS של נושאי איכות הסביבה בארה"ב ומהמתנגדים הבולטים למדיניות ממשל רייגן בנושא.

ווקסמן הנו מתומכיה הבולטים של ישראל בקונגרס; מבקר כאן על-מנת להתעדכן במצב המדיני וכן לשיחות עבודה בנושאי בריאות. יצוין כי לפני 5 שנים העביר תיקון לחוק סיוע החוץ שהקציב 5 מיליון \$ לתוכניות שתוף פעולה אזורי בין ישראל למצרים (חילופי מדענים, שת"פ חקלאי, חקר ים סוף ועוד). בביקורו זה ינסה ללמוד האם אפשר ליישם מודל זה גם לסיוע בנושאי בריאות בשטחים.

Rep. Henry A. Waxman (D)

Elected 1974; b. Sept. 12, 1939, Los Angeles; home, Los Angeles, UCLA, B.A. 1961, J.D. 1964; Jewish; married (Janet). Career Practicing atty., 1965-68; CA Assembly, 1968-74. Offices 2418 RHOB 20515, 202-225-3976. Also 8425 W. 3d St., Ste. 400, Los Angeles 90048, 213-651-1040.

Committees *Energy and Commerce* (3d of 25 D). Subcommittees: *Health and the Environment* (Chairman); *Oversight and Investigations*; *Telecommunications*; *Consumer Protection and Finance*; *Government Operations* (6th of 23 D). Subcommittees: *Intergovernmental Relations and Human Resources*; *Legislation and National Security*. *Select Committee on Aging* (15th of 38 D) Subcommittee: *Health and Long-Term Care*.

Group Ratings											
	ADA	ACLU	COPE	CFA	LCV	ACU	NTU	NSI	COC	ACA	CSPC
1984	100	95	88	92	90	0	26	0	42	5	24
1983	95	—	88	92	100	5	18	—	25	11	12

National Journal Ratings		
	Economic	Social
1984		
Liberal	65%	84%
Conservative	34%	0%
1983		
Liberal	73%	78%
Conservative	27%	2%

Key Votes

1) Cap Tax Cut	FOR	5) OK School Pray	AGN	9) Cancel MX Missile	FOR
2) Extend SS Benefit	FOR	6) Limit Abortions	AGN	10) Halt Aid to Contras	FOR
3) Estab Dom Content	AGN	7) Approve ERA	FOR	11) Iner Aid to El Sal	FOR
4) Bar Imm Amnesty	AGN	8) Pass Imm Reform	AGN	12) Supp Nuclear Freeze	AGN

Election Results

1984 general	Henry A. Waxman (D)	97,340	(63%)	(\$117,831)
	Jerry Zerg (R)	51,010	(33%)	(\$133,765)
1984 primary	Henry A. Waxman (D)	52,128	(87%)	
	Mary F. Platt (D)	7,652	(13%)	(\$95,012)
1982 general	Henry A. Waxman (D)	88,516	(65%)	(\$113,841)
	Jerry Zerg (R)	42,133	(31%)	

Campaign Contributions and Expenditures

1983-84		Direct Cont. 1983-84		PACS Breakdown 1983-84			
Receipts	\$175,012	Indiv.	\$41,021	Corp.	\$34,908	T/M/H	\$53,725
Expend.	\$117,831	PACS	\$128,574	Labor	\$27,438	Agr.	\$3,000
Unspent	\$91,942			Idea.	\$17,125	CWOS	\$3,900

Independent Expenditures: For \$687 (SRPAC and SCAFRZ)

Changou and more... takes and lack of preparation, taking... that through exploiting his opponents

- 1) Dr. Gwendolyn Baker (3/26 - 3/31)
National Executive Director, YWCA
Member, Board of Education, New York City
- 2) Rt. Rev. Vincent Breen
Executive Director, Office of Catholic Education, Diocese of Brooklyn
- 3) Bernard L. Charles
Chair, New York State Governor's Advisory Committee for Black Affairs
Program Officer, Carnegie Corporation of New York City
Chair, Public Education Association
- 4) Pauline Chu
Executive Director, Chinese Importers and Exporters Association of New York
President, Queens Chinese Parents Association
- 5) Chief Robert Colangelo
Chief of Detectives, New York City Police Department
- 6) Yang Daxhou
Institute of American Studies, Chinese Academy of Social Sciences
- 7) Simos Dimas
Partner, Dimas & Johnston
General Counsel, Olympic Airlines
- X 8) Cong. Elliot Engel (D-NY)
- 9) Pat Engel
- 10) Judith Greenberg
Executive Assistant, JCRC
- 11) Peter Mugnani
Deputy Borough President, Queens
- 12) Bro. William Martyn, S.A.
Executive Secretary, Ecumenical and Interreligious Commission, Archdiocese of New York
- 13) Michael Miller
Executive Director, JCRC
- 14) Luis Miranda
Special Advisor to the Mayor for Hispanic Affairs
- 15) Jack John Olivero
Executive Director, Remic, Inc.
- 16) Ms. Olivero
- 17) David Pollock
Assistant Executive Director, JCRC
- 18) Sherry Pollock
- 19) Ryu Sook-Iyol
Correspondent, Chosun Daily News, Korea
- 20) Juanita P. Watkins
Commissioner, Civil Service Commission
of the City of New York
- X 21) Cong. Henry Waxman (D-CA) (No room necessary)

13

1607

1/3

שמואל/דגיל

26 במרץ 1989

חט' 281

יושינגטון

דשגריד

להלן איגרת ממזכיר המדינה - לשה"ח, כפי שדגכיר דשגריד
בראון.

לשכת שה"ח

ש ה ה א / ס ס ה ה 3
ד א א 1 3
ג / א נ א 1
ב (ב א ה ד ב א 2
א א א א א 1 1

ACB
2/3

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv

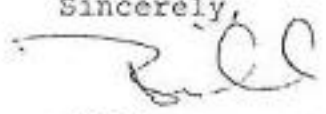
March 20, 1989

Dear Moshe,

Secretary of State Baker has asked that I deliver
the attached message of congratulations to you.

With best regards,

Sincerely,

William A. Brown
Ambassador

fid
2/3

Attachement: As Stated

His Excellency
Moshe Arens
Foreign Minister of the
State of Israel
Jerusalem

1068 3/3

March 18, 1989

MESSAGE FROM SECRETARY BAKER TO FOREIGN MINISTER ARENS

Dear Mr. Minister:

I found our exchanges this week to be productive and a good first step in helping to prepare the ground for future progress.

As Israel and Egypt conclude the final arrangements under the agreement on Taba, I wish to extend my congratulations on the resolution of this long-standing issue. We are fully aware how difficult these negotiations were, and I commend the courage, statesmanship and perseverance which you and Prime Minister Shamir brought to the peaceful solution of this problem. Your actions showed Israel's devotion to peace and to improved relations with Egypt. Your patience and wisdom during these negotiations strengthened the peace process by showing that negotiations can work effectively to solve problems.

With best regards,

Sincerely yours,

/s/

James A. Baker III

- ס ד י -

יד' אדר ב' תשמ"ח
24 במרץ 1989
4924

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א
מאח : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 39

לשבועיים המסתיימים ב- 24 במרץ 1989

א. פגישות שה"ח בגבעה

1. פגישה עם נעדת החוץ בסנט : בתחילת הפגישה, בה נכחו היו"ר סנטור פל ו- 15 סנטורים, הגיש בכיר המיעוט הרפובליקני סנטור הלמס מכתב לשר עליו חתמו 14 סנטורים רפובליקנים ובו הקביעה כי תמיכת ארה"ב בישראל מבוססת על האנטרסים המשותפים והאסטרטגיים בין שתי המדינות וכי בסופו של דבר על ישראל לקבל החלטותיה היא בהתבסס על צרכיה הבטחוניים וריבונותה.
- יש לראות בדאגה רבה את התפשטות הנשק הכימי והשמוש הגובר בטק"ים.
- הקצב האיטי של תהליך השלום נובע מכך שלחלק משליטי האזור אין ענין בשלום עם ישראל.
- אלמנטים קיצוניים כסוריה ולוב מנסים בכל כוחם לחבל בהתקדמות התהליך.
- ישראל מעונינת בהצטרפות ירדן לתהליך השלום ואין להעלות על הדעת התקדמות משמעותית בתהליך ללא ירדן.
- ישראל מכירה בשאיפות הפלשתינאים אך אלה מצדם בחרו באלימות מתמשכת (אינתיפאדה) כדרך להביע מכוונותיהם.

- אש"פ ממשיך להיות מעורב בטרור. חוליות שלו ממשיכות לחדור מדרום לבנון והאוכלוסיה בשטחים מוסתת להמשיך בפעילות אלימה. המסרבים לשת"פ עם אש"פ מחוסלים.

- הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ הנו COUNTER PRODUCTIVE. למרות זאת, מצויות ארה"ב וישראל בדיון לגבי הצעדים שיש לנקוט בשטח על-מנת לאפשר המשך התהליך.

לאחר דברי שה"ח, התפתח דו-שיח של שאלות ותשובות. סנטור ביידן הביע דאגתו הרבה מפני השחיקה שחלה בדימויה של ישראל בארה"ב; בהופעותיו בקמפוסים נתקבל בשריקות בוז כאשר התייחס לחשיבותה של ישראל. על ישראל לקחת את היוזמה מבחינת דעת-הקהל. סנטור לוגר חזה שמא הקו של פעילות נינוחה ושקטה מצד ארה"ב יביא ליצירת רושם מוטעה שאין כל דחיפות בקידום התהליך. שה"ח ענה כי עלינו לחשוב כיצד לגרום לשינוי בשטח שיביא לשיפור ולא להחרפת המצב. ועידה בינלאומית לא תשפר את המצב. לשאלת סנטור סרבאנס באשר לצורך למצוא דרך להוריד את האלימות בשטחים השיב השר כי אנו תמיד בוחנים דרכים להוריד את רמת החיכוך עם האוכלוסיה אך לכל צעד אפשרי שכזה עלולות להיות גם תוצאות שליליות. ישראל תמשיך לבדוק הנושא. סנטור קרנסטון הדגיש את הנחיצות שעל ישראל לשכנע את העם האמריקני שישנה יוזמה מדינית ושאנו אכן מנסים למצוא פתרון לסכסוך. גם הוא הדגיש את השחיקה החמורה בתדמיתה הציבורית של ישראל.

נדונו גם נושאים כיוחסי ישראל-דרום אפריקה. ישראל-מצרים ועוד. ככלל, התנהלה השיחה באווירה ידידותית וחמה.

2. פגישה עם סנטור ליידי, יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות (וועדת משנה מתקצבת את סך הסיוע האזרחי והצבאי לישראל בסך 3 ביליון דולר).

סנטור ליידי התעניין באשר לרעיונות/תוכניות שאמור רה"מ להביא עמו בביקורו הבא בארה"ב. הדגיש חשיבות תמיכת הממשל ומנהיגות שתי המפלגות בקונגרס ביוזמות ישראל. נפתחו הזדמנויות חדשות לקידום התהליך המדיני באזור המזרח התיכון והוא כידיד ישראל היה ממליץ שלא להחמיצו. ליידי גם הביע דאגה רבה מהמצב בשטחים ומהתסכול המתמשך שהוא גורם לכל הצדדים המעורבים. על ישראל לנצל את מחויבות ארה"ב לבטחונה וקיומה ולטול סיכונים מחושבים תוך התקדמות לעבר פתרון הסכסוך.

שה"ח ענה כי אכן אין ישראל רוצה להחמיץ הזדמנות לקידום התהליך המדיני. התמיכה האמריקנית בישראל חשובה מאוד בהיותה גורם מרתיע כלפי מדינות כסוריה שהן בעלות כוונה תוקפנית כלפי ישראל. שתי הממשלות ימשיכו לעבוד במשותף למצוא פתרון לסכסוך.

3. פגישה עם יו"ר בית הנבחרים ג'ים רייט : בשיחה זו עלתה שאלת בני-שיח פלשתינאים שיהיו נכונים ומוסמכים לנהל שיחות עם ישראל והאפשרות להחזיר את המלך חוסיין לתהליך השלום. רייט הביע ספקות באשר ליכולתה של ישראל למצוא בני-שיח מקומיים ביוש"ע לאור אינמי אש"פ. באשר לירדן, הביע הספיקר נכונותו לסייע במאמצים להחזיר את המלך לשולחן הדיונים. השר מצדו אמר כי יש לנסות ולהשיג זאת ע"י חיזוק התמריצים החיוביים לירדן, גיבוי אפשרי מנשיא מצרים ורה"מ בריטניה, סיוע אמריקני ובינלאומי ועוד.

ב. בניגד

מזכיר המדינה בייקר הרבה להתבטא בענייננו אחרי פגישתו עם שה"ח ב- 13 במרץ. למחרת הפגישה העיד בפני הועדה של אובי בבית הנבחרים. הוא דיווח על שיחתו עם שברנדזה וספר כי הדגיש באזניו את הצורך בפעולה פוזיטיבית וקונסטרוקטיבית בשטח לפני שקופצים לעניין כמו ועידה בין"ל. אמר שלדעתו היו הסובייטים יכולים לתרום לתהליך אילו חידשו יחסיהם עם ישראל ואילו תמכו בדיאלוג בין ישראל לפלשתינאים. בראש וראשונה היו יכולים לרסן מדינות רדיקליות כמו לוב. בתשובה לשאלה אמר שהממשל מתכוון להיות פעיל בנוגע למז"ח אך חשוב שהעיתוי לפעילות יהיה מתאים ואסור שניזום דברים שסיכוייהם מועטים. מאידך אסור להחמיץ הזדמנויות. כדאי עכשיו להתרכז בצעדים שישפרו את האווירה ויצרו אטמוספירה שתעזור להגיע למו"מ ישיר. ואם מו"מ ישיר בין ישראל לפלשתינאים שאינם אנשי אש"פ יביא לשלום אל לנו למנוע אותו, אך אם לעומת זאת, יהיה צורך לעשות משהו מעבר לזה, כי אז עלינו ללכת בדרכי זנ.

יום אחרי הופעתו בבית הנבחרים העיד בוועדה המקבילה (ועדתו של ליידי) בסנט. קסטן שאל את בייקר באילו נסיבות יחליט להפסיק את הדיאלוג עם אש"פ. בייקר השיב כי הדבר יקרה אם ישובו לשלול את זכותה של ישראל להתקיים ואם תהיה חזרה לדרך הטרור ע"י ערפאת או על-ידי גורמים באש"פ בהם ביכולתו לשלוט. "בשלב זה בדעתנו להמשיך בדיאלוג. יש דעות שונות על מהו טרור וזום. למשל, האם פעולה נגד חיילים נחשבת לטרור וזום? אומר לך בגלוי, כאשר איבדנו 250 מארינס בלבנון חשבתי שזהו טרור וזום. קשה להגדיר זאת אבל טרור וזום הוא טרור וזום ונדע להבחין בו כשנראה אותו. אנו סבורים שיש להתרכז בצעדים בשטח ואלה צריכים להיות הדדיים." קסטן שאל אם אין בדעת הממשל לתבוע מאש"פ לחדול מן האלימות בשטחים ולחמוק בבחירות חופשיות בשטחים. בייקר השיב כי דרישות כאלו הן בבחינת הוספת תנאים לתנאים המקוריים.

סנטור ספקטר אמר לבייקר: "אתה אומר שאתה רוצה לתת הזדמנות לפלשתינאים להגיע לנציגות שאינה אש"פ אך אם זה לא יצליח תצטרך לפנות בכ"ז לאש"פ, האין בכך הזמנה לאש"פ להפעיל טרור על פלשתינאים אחרים כדי למנוע מהם את הייצוג". בייקר השיב כי לא זו היתה כוונתו וכי יש לעשות מאמץ למצוא פלשתינאים אחרים אך אין לשלול באופן קטגורי ומוחלט את המחשבה ללכת מעבר לכך. ספקטר לא הרפה ושאל מדוע יסכימו פלשתינאים לסכן עצמם אחרי האויים על פרג'. לא היתה לבייקר תשובה על כך.

ב- 21 במרץ העיד בייקר שוב, הפעם בפני ועדת המשנה לפעולות בינ"ל שליד ועדת החוץ. בתשובה לכארי סמית חזר ואמר כי ארה"ב אינה תומכת בכינון מדינה פלשתינאית אך חזר שוב כי אין לשלול לחלוטין מחשבה על "הצעד הנוסף" (דהיינו - דיאלוג ישראל-אש"פ). בתשובה אחרת לסמית אמר כי "למרות הברית והידידות יש חילוקי דעות מסוימים בין ארה"ב לישראל, לדוגמא, ארה"ב מאמינה בנוסחה של שטחים תמורת שלום".

השימועים באותו בוקר עמדו בסמוך הרושם שהותירו הפרסומים מן הארץ על הערכות והמלצות אמ"ן. כמה מחברי הקונגרס טענו שפרסומים אלה סייעו למזכיר להתבצר בעמדתו המחיבת את המשך הקשר עם אש"פ.

ג. מזכיר ההגנה החדש, דיק צ'ייני

מעבר לתולדות חייו מעניין לשים לב לרקורד של מזכיר ההגנה החדש מבחינת ישראל. צ'ייני הצביע 10 פעמים בעד סיוע החוץ, זאת מתוך 17 הצבעות בהן השתתף. התבטא שקיצוץ בסיוע לישראל לא יהיה לטובת האנטרסים האמריקניים. ב- 1981 הצביע בעד עסקת ה-AWACS לסעודיה וב- 1986 תמך במכירת טילי "מאבריק" לסעודיה. לא הצטרף לאף מכתב התנגדות למכירת נשק למדינות ערב.

זעם על ישראל קשות לאחר פרשת פולארד וכחבר ועדת המודיעין הודיע פומבית שאין הוא מאמין לגרסת ישראל. עם זאת, כחבר ועדת הקונגרס שחקרה את "פרשת איראן-קונטרס", הביע הבנה מאחורי הקלעים להיבטים הישראליים בפרשה.

צ'ייני בקר בישראל (ובמצרים) ב- 1983. אז, התרשם ממימדי הבניה בשטחי יוש"ע והביע חשש מהווצרות מציאות חדשה שאין חזרה ממנה. בנושא אחר, תמך בשת"פ האסטרטגי בין ישראל לארה"ב כגורם מרחיע חשוב כלפי ברה"מ וסוריה. התנגד להעברת שגרירות ארה"ב לירושלים והגדיר את תומכי החוק כאופורטוניסטים.

בסיכומו של דבר, נתן לראות את צ'ייני כאישיות פוליטית בעלת דעות חיוביות באופן עקרוני כלפי ישראל יותר ממה שמגלה רקורד הצבעותיו.

ד. סקר ארצי בקרב יהודי ארה"ב

מחקר שנערך ע"י פרופ' סטיבן כהן, בחסות ה-AJC, בין אמצע ינואר לאמצע פברואר '89, בדק יחסם של יהודי ארה"ב לישראל והשווה את מימצאי השנה עם אלו מהשנים הקודמות.

להלן קטגורית השאלות שנבדקו, דוגמא למספר שאלות והשוואת התשובות להן עם מימצאי השנים הקודמות:

קטגוריית השאלות

זיקתם לישראל, מחויבותם לציונות, גישתם לתגובות ישראל לאינתיפאדה ולכיבוש, דעתם על מדיניות-החוץ הישראלית, העדפתם מפלגה ונקודת-השקפה ישראלית, הכרתם את החברה הישראלית, תדמיות שיש אצלם לערבים, לפלסטינים, לאש"פ, וליחס ישראל לערבים, דעתם על אנטישמיות אמריקאית, על התמיכה בישראל והביקורת כלפיה ודעתם בנושא "מיהו יהודי".

שאלות מרכזיות הניבו את דפוסי התשובה הבאים (בנוסף, השוואה עם ממצאים שנים קודמות):

1. "לעיתים אני חש שלא בנוח בהזדהותי כתומך בישראל" - 9% מסכימים, 84% לא מסכימים ושיפור קל בהשוואה לממצאי השנה הקודמת, זהה לממצאי '86.
2. "האם רואה אתה עצמך כציוני?" - כן - 25%, ולא - 61% (שיפור קל בהשוואה לשנה הקודמת, הרעה קלה בהשוואה לממצאי '86).
3. "המשך הכיבוש הישראלי בגדה המערבית יביא לשחיקת אופייה הדמוקרטי וההומניטרי של ישראל" - 26% מסכימים, 38% אינם מסכימים (בהשוואה לשנה הקודמת ירד אחוז המסכימים במעט, אך בהשוואה ל-'86 הכפיל עצמו ויותר).
4. "על ישראל להסכים להתדיין עם אש"פ במידה ויכיר בה ויגנה הטרור" - 58% מסכימים, 18% לא מסכימים (ירידה באחוז המסכימים בהשוואה ל-'88, כמעט ואין שינוי בהשוואה ל-'86).
5. "לפלסטינים זכות למולדת בגדה המערבית ובעזה, כל עוד אין היא מאיימת על ישראל" - 47% מסכימים, 23% אינם מסכימים (אין כמעט שום שינוי בהשוואות לשנים קודמות).
6. "האם קבלת השינוי המוצע בחוק "מיהו יהודי" כמוה כדה- לגיטימציה של היהדות הקונסרבטיבית (הרפורמית?" - 64% סבורים שכן, 16% סבורים שלא, תשובות לשאלות נוספות באותו עניין מלמדות שכ- 38% מהמשיבים ומקורביהם היו עסוקים במהלך השנה האחרונה בביקורת על ישראל בגין האינתיפאדה, בעוד שכ- 56% מהם ביקרו את המדינה על הצעת החוק "מיהו יהודי".

ב ב ר כ ה
מיכאל שילה

מצורפת כנספח לדף צפ"א : עדות תום דיין, מנכ"ל איפא"ק בפני תת-וועדת החוץ לענייני ארופה והמז"ת.

Dine Testifies on Foreign Aid

The following is excerpted from the testimony of Thomas A. Dine, executive director of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), before the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East on March 13, 1989.

The FY [fiscal year] 1990 foreign assistance authorization request of the Administration reflects vital needs for U.S. foreign policy. It addresses current circumstances in key global spots; it is fiscally responsible; it tries to redress some of the cuts in the 150 budget function over recent years. Foreign assistance is only a tiny fraction of the overall federal budget. Cuts in foreign aid will not meaningfully contribute to the attainment of the Gramm-Rudman-Hollings deficit target. Cuts in foreign assistance will, however, cripple America's foreign policy goals.

Economic and military aid serves our national interest—both at home and abroad. We urge you to support full funding of the Administration's foreign assistance request. We urge you to preserve the Congressional prerogative to earmark. We urge you to vote for \$3.0 billion in economic and military aid to Israel.

Indeed, the absolute amount of our aid to Israel is substantial. But it is comparatively one of the most cost-effective investments that the United States makes in support of its common interests. U.S. expenditures in support of our European allies in NATO, for example, are more than 40 times the size of our aid to Israel. And we get a good return on our money to Israel.

Partners for Peace

First and foremost, Mr. Chairman, the United States and Israel are partners for peace. In two weeks we will celebrate ten years of peace between Israel and Egypt, a peace midwifed by the United States. Indeed, the viability of that historic achievement was vividly demonstrated just two weeks ago by Israel's relinquishment to Egypt of Taba, a flyspeck of territory in the Sinai, in accordance with the decision arrived at by an arbitration panel, a mechanism provided for in the U.S.-brokered treaty. Israel proved once again that it lives up to its commitments.

We are pleased to observe that the close consultation between the United States and Israel in the search for peace that was the hallmark of the outgoing Reagan Administration continues to serve as the model for the new Bush Administration. Foreign Minister Moshe Arens will be meeting with U.S. officials beginning today to lay the groundwork for a visit by Prime Minister Shamir next month. The two governments agree on the need for easing tensions between Israelis and Palestinians and for direct negotiations between Israel, the Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza, and the Arab states on the basis of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. Both governments are in fundamental accord on the absolute necessity for a long-term transitional period to precede

any final status solution. Moreover, Israeli Premier Shamir, Foreign Minister Arens and Finance Minister Shimon Peres, leader of the Labor Party, agree with the U.S. assessment that Jordan continues to have a key role to play in determining the future of the territories despite King Hussein's July 31, 1988, decision to disengage from the West Bank.

The ongoing violent demonstrations in the West Bank and Gaza lend added urgency to the search for peace. For 15 months, the uprising leadership has consistently advocated . . . throwing rocks, hurling molotov cocktails, wielding knives, and arson against the "Zionist enemy." As a democratic state in a hostile environment with enemies on three of its four borders and a hostile population under its control, faced with the threat of terrorism, Israel has groped for the most humane methods to control mob violence. To be sure, there are flaws in Israel's intifadah management. Israelis have been the first to point them out. But, as Israel's political and military leaders have repeatedly pointed out, the bottom line is that the problem requires a political solution. There is an understanding throughout Israel that there can be no return to the status quo ante of December 1987, when the widescale rioting began. Toward that end, the Prime Minister has described an initiative consisting of a very liberal and comprehensive autonomy for a limited period to be followed by negotiations without preconditions on the final status of the territories. When talking about a final position, the Premier stressed that this would address the "legitimate rights of the Palestinians."

U.S.-PLO Dialogue

The PLO needs to take tangible steps towards peace, in recognition of Israel and the renunciation of terrorism to be considered a constructive party to any discussions. Among the concrete measures for the PLO to take would be: abandoning "armed struggle" in all its forms—including an end to disturbances in the West Bank and Gaza; disbanding the terror network under Arafat's control; amending the PLO Covenant, which calls for the "elimination of Zionism in Palestine"; ceasing demands for a Palestinian state before peace talks; abandoning the "strategy of phases," which seeks the elimination of Israel and the overthrow of the Hashemite Kingdom of Jordan stage by stage; and, ending the onslaught of anti-Israel resolutions at the United Nations. This is the time for Arab states, like Jordan, Saudi Arabia and Iraq to publicly call for peace with Israel and put an end to the Arab economic boycott of Israel.

But instead of pursuing confidence-building measures, the PLO has pursued confidence-eroding measures. Within weeks of "renouncing terrorism" in Geneva to satisfy U.S. conditions, Arafat threatened Bethlehem Mayor Elias Freij with "ten bullets in the chest" for proposing a truce in the territories. The PLO and the uprising leadership have continued to call for physically intimidating or

assassinating those believed to cooperate with Israel. In the last 12 months, dozens of residents of the West Bank and Gaza have been murdered by their fellow Palestinians.

Moreover, Arafat-aligned factions of the PLO have participated in five abortive terrorist attacks against Israel since Arafat's Geneva proclamation. Not a single member of the PLO—not Arafat, not his deputies—said a public word denouncing any of these incidents. In fact, Faruq Qaddumi, known as the PLO's "foreign minister," declared, "The PLO is not prepared to condemn operations which any Palestinian organization or faction undertakes." At the outset, President Reagan warned that if the PLO failed to live up to its word, the United States "would certainly break off communications." The PLO must match its deeds to its words for the U.S.-PLO dialogue to continue.

As for the Arab states, in October 1988, all the Arab states, save Egypt, voted to expel Israel from the United Nations, including Jordan and Morocco. In November, Saudi Arabia and Qatar joined forces with Syria to oust Israel from the International Telecommunications Union. And, the Arab boycott of Israel, led by Saudi Arabia and Kuwait, continues unabated.

Strategic Partners

But to achieve peace and maintain it requires strength, particularly in the Middle East where the forces of radicalism must be deterred. In this area, too, the United States and Israel are strategic allies. Both countries have strengthened and enhanced each other's military posture.

Israel's status as a Major Non-NATO Ally of the United States was made permanent last year with the removal of a requirement for annual review. This is a significant step forward in the strategic relationship. It will continue to enable the two nations to expand the scope of strategic cooperation. This is not an area of special benefits, grants or loans. Rather, it is a logical extension of the alliance which has blossomed since November 1983 when the United States and Israel enunciated the policy of expanding cooperation, particularly joint military planning and exercises to meet threats to mutual interests in the Middle East and the eastern Mediterranean.

On April 21, 1988, the United States and Israel signed an historic Memorandum of Agreement (MOA) institutionalizing the strategic cooperation agreements of the past five years. In the words of former Defense Secretary Frank Carlucci during his visit to Israel this past November, military relations between the United States and Israel "could not be better."

Israel has participated in joint naval exercises with the Sixth Fleet designed to strengthen U.S. antisubmarine warfare capabilities in the eastern part of the Mediterranean Sea. It continues to provide access to its ports for regular ship visits by the Sixth Fleet. Indeed, when the President ordered a naval

task force to the Persian Gulf in 1987, elements of that fleet, led by the carrier USS John F. Kennedy, called on the port at Haifa. As recently as last week, Sixth Fleet carriers were being serviced there. U.S. naval operations in the Gulf have been greatly assisted by use of the Israeli-made "Pioneer" remotely-piloted vehicle deployed on the battleship U.S.S. Iowa. This pilotless drone has proved instrumental in conducting reconnaissance and surveillance, and has been described as a "tremendous success" by the Navy.

Israel makes facilities available for the storage and maintenance of U.S. material for American use in a conflict. It provides Kfir aircraft at no charge to the U.S. Marine's Aggressor Squadron to help train American fighter pilots. It has provided access to bombing ranges in the Negev desert for training exercises for U.S. Navy fighter pilots. It has engaged in military training exchanges with the U.S. Marines. It has staged joint military exercises with American special anti-terrorist forces. These cooperative military efforts have proved mutually beneficial and will be continued and expanded as the overall strategic relationship continues to grow.

Israel has shared with the United States the lessons of its combat experience in Lebanon, where Israel successfully used American equipment against Soviet weapons. It has undertaken joint research and development projects with the Pentagon to build on the technological expertise acquired from decades of conflict. In December 1987, Secretary of Defense Frank Carlucci and Defense Minister Rabin signed a Memorandum of Understanding enhancing Israel's ability to participate in joint defense R & D efforts with the U.S. The Army, Navy, Air Force and Marines continue to express great interest in testing and procurement of Israeli defense systems. Indeed, Israeli technology accounted for over half of the funds in FY88 for evaluation of items from Major Non-NATO Allies.

Israel is also one of only a few countries—including Great Britain, West Germany, and Japan—to sign a Memorandum of Understanding (MOU) on mutual threat and the benefits of cooperation and shared technology in the Strategic Defense Initiative and continues to participate in this effort. Specifically, Israeli technology will be key to the successful development and deployment of an Anti Tactical Ballistic Missile (ATBM) system. A \$158-million agreement on co-development of the Arrow interceptor missile was finalized in July 1988, and it will be ready for testing within several years. ATBM has become an increasingly vital priority for the U.S. in the wake of the signing of the INF treaty.

The United States military has continued to expand its purchases of sophisticated Israeli defense technology. Among the estimated \$300 million in contracts in 1988 were major agreements on new mortars and communications systems for the U.S. Army. The U.S. Air Force is very interested in acquiring several Israeli missile systems.

Strengthening Israel's Economy

Over the past three years, Israel has demon-

strated how U.S. foreign assistance, in combination with strong and well-conceived corrective measures in the economy, can turn economic distress into an opportunity for recovery. Israel's recovery program has included some of the toughest austerity measures ever imposed by a democracy. The Congress, the people and the President of the United States were partners in this process, because a critical ingredient has been U.S. economic assistance. U.S. aid was the decisive safety net required to undertake such a bold initiative. Just seven weeks ago, the *Wall Street Journal* called Israel's stabilization program a "mini-miracle."

Today, Israel is striving to go beyond stabilization, to address the underlying structural changes required for sustained economic growth. In 1988, Israel held the line on inflation for the third consecutive year. Israel's new Finance Minister, Shimon Peres, waited only a few days after his appointment to launch an initiative to further trim inflation from its current 16% annual level.

In 1985, Israel's annual budget deficit was 15 percent of Gross National Product (GNP). Today, Israel's budget deficit is just three percent of GNP. Israel has held the line on government spending, a feat we can well appreciate here in Washington.

At the same time, the government continues to slash subsidies of public transportation and basic food products such as milk, bread and eggs. Such cuts are painful, and cause upward inflationary pressure in the short term. Moreover, the health and education budgets will constrict this year once again. Still, within Israel's National Unity Government there is broad consensus on the need for such measures.

The Israeli government has imposed new user fees on education and health care, and Finance Minister Peres is advancing a plan to reduce the number of workers employed by the government by 10 percent over a three year period. This is a bold step for the Finance Minister. Israel has long embraced the concept of full employment. Today, unemployment in Israel is close to seven percent of the workforce. Capital market reform continues to progress.

Israel continues to move down the long road of privatizing government-owned companies. Last year, the Israeli government asked a major U.S. financial institution—the First Boston Corporation—to develop a strategy to achieve this goal. The Israeli government is already executing the prescribed approach. It has already sold off the Paz Oil Company, as it will soon do with the Israel Chemicals, Ltd.

The United States has a vital interest in Israel's economic well-being for several reasons. First, the economic health of our major allies and fellow democracies is inherently a vital interest for the United States, because in a very profound sense, the free nations stand or fall together. Second, the economy of Israel is the bedrock of the nation's ability to sustain its own defense, and for this reason Israel's economic health is essential to the stability of the region. And third, it is a vital interest of the United States to ensure that Israel continue on

the path of economic growth and self reliance. This is something we can do, and for our own interest, must do.

The challenge for the United States, and for this Subcommittee, as we look to the year ahead, is to continue a program that is working, and to take the steps that are necessary to reinforce and indeed accelerate the recovery to which the United States has already contributed so much. The foreign assistance program before you is truly an investment in Israel's future.

Although the level of aid to Israel has remained steady for four years, the real value of that aid has declined. There has been a steady erosion in the value of Economic Support Funds and Foreign Military Sales credits to all aid recipients. Based upon information provided by the Congressional Budget Office, Office of Management and Budget and the Department of Defense, our aid package to Israel has eroded in value by some 15 percent since 1986.

While Israel's FMS debt burden has been somewhat reduced due to the highly successful refinancing program, overall U.S. Government-related debt remains high. In spite of the Cranston Amendment requirement that economic aid to Israel be greater than Israel's debt service to the U.S., in FY88, Israel's debt obligations to the American government will total \$1.37 billion. In fact, Israel's debt due on U.S. government loans and guarantees will exceed the \$1.2 billion mark well into the next decade.

For these reasons, it is ever more urgent to explore ways to stretch the FMS dollar. One proposal currently being advanced is the Comprehensive Fair Pricing initiative. By eliminating certain surcharges which are imposed on each FMS transaction, Comprehensive Fair Pricing will significantly increase the buying power of scarce military assistance funds. Comprehensive Fair Pricing would apply to all FMS recipients, for all FMS transfers. We strongly urge you to support this proposal.

Maintaining Israel's Military Edge

Beyond the challenge of economic recovery, the program before you is essential for a second reason. This is the fact that our assistance to Israel over the coming year will have a critical impact on the security of the Jewish state.

In past years, I have related to this committee a bleak description of the erosion in Israel's margin of security. This has resulted to a great degree from the very financial and budgetary austerity measures that were necessary to rescue Israel's economy. Regrettably, that assessment, while improving, still captures the essence of the situation. Indeed, the effects of recent years' defense budget cuts will continue to be felt well into the 1990s.

The austerity measures cut Israel's defense spending by about 20 percent in a two year period—one of the largest reductions ever imposed by a democracy in so brief a time-span. Since 1986, Israel's annual defense expenditures have remained stable in absolute terms, and therefore have actually decreased in real terms. While Israeli military planners

have attempted to make the cuts without eroding Israel's narrow margin of safety, reductions of this magnitude have, inevitably, added to the element of risk in many areas.

In recent years, active combat units were disbanded, reduced in size or converted into reserve formations. Large numbers of vital aircraft have been mothballed, effectively grounding 15 percent of Israel's combat force. This has decreased the number and size of army brigades and air force squadrons available to meet a surprise attack, weakening the basis on which Israel's security has rested since the conclusion of the 1973 Yom Kippur War.

At least one of Israel's mechanized/armored divisions has been dissolved, resulting in the withdrawal of several hundred tanks from the IDF battle order. This means a serious decline in Israel's visible deterrent capability as well as a decline in its war-fighting ability.

The impact of past reductions in training time is still being felt, and has been made worse by the demands of dealing with the intifadah. The expenditure of ammunition in training is still being curtailed. There have been serious cuts in the number of flying hours allowed aircraft pilots, resulting in 20 percent of pilots being dropped in order to continue training for the remainder. Israeli pilots now are able to fly fewer training hours than their American or Jordanian counterparts. In terms of actual funds, it is estimated that it costs the Israeli Defense Forces \$970 per hour to operate a Merkava tank engine, \$2,687 per hour to operate a missile boat and \$13,708 per hour to fly an F-15 fighter.

Reserve readiness has been cut. For several years the number of reserve days served by Israeli soldiers was decreased, although it was increased recently to cope with the demands of service in the West Bank and Gaza Strip. However, because of the amount of time both regular and reserve troops are now spending in riot control duties on the West Bank, they have less time to train for their primary mission of conventional defense. Israel had been forced to increase its forces in the administered territories by four or five times the level present two years ago. As a result, reserve units will continue to be less prepared for conventional warfare than they were in the past.

Morale has been lowered. Pay cuts and personnel releases have produced an exodus of highly trained and motivated professionals and have lowered morale generally. Riot control service in the West Bank and Gaza has placed an added strain on the troops. These factors threaten to undermine a key aspect of Israel's military superiority—its large qualitative advantage in personnel.

Ammunition and equipment stockpiles have suffered deep cuts, in order to lessen the impact of reductions in other areas. This has reduced Israel's ability to sustain its forces in combat. In order to reduce expenses, the armed forces have continued to draw down their stockpiles without full replacement. General Menachem Eitan, chief of the IDF Logistics Branch recently pointed out the urgency of this situation, stating that the Israeli Army must "close the gap created in the

last three to four years between current and operational levels" of stores.

Expenditures on research and development have been significantly curtailed. This has diminished Israel's ability to develop and produce the unique new weapons and countermeasures needed to counter increasingly sophisticated weapons entering Arab arsenals. This further diminishes Israel's qualitative advantage over its opponents. In 1988, as in previous years, Israeli defense industries were forced to reduce their staffs and plant facilities and thus are less able to support Israel's military needs.

FMS Aid Crucial

These cuts in Israel's defense budget have made American FMS aid to Israel all the more important. In particular, this money has helped upgrade Israel's Air Force—whose margin of superiority over its adversaries remains the cornerstone of Israel's security doctrine—particularly, through the acquisition of 60 additional F-16 fighters to fill the gap created by the cancellation of the Lavi. We specifically wish to thank this Committee and the Congress for earmarking increased funds for procurement of defense items in Israel. Permitting "offshore procurement" of this type helps ease the crisis faced by Israel's defense industry.

Another key program that will be funded through the FMS account is the upgrading of Israel's Navy, which must confront the colossal growth of hostile Arab navies like that of Syria, which has doubled its fleet of combat vessels since 1982. After years of delay due to budget constraints, Israel has finally been able to fund the building of new submarines and missile corvettes.

The termination of the Lavi in 1987, which was to have been the centerpiece of Israeli industrial potential, was a hard blow for the country, and its effects are still being felt two years later. It was initially thought that cancellation of the program would free substantial funds for other urgently needed defense projects. However, the Israeli military has only been able to reallocate a small portion of this money. The remainder of these funds has been used in areas directly associated with the Lavi's discontinuation.

Overall, Israel faces long-term reductions in the size of its military forces. What is lost in quantity must be made up in the qualitative enhancements provided through the development and use of advanced technologies.

The Arab Arms Buildup

Despite reductions in oil revenues in recent years, Israel's enemies continue to purchase more and newer weapons to add to their already bulging arsenals. They have placed orders for billions of dollars worth of new weapons each year, and have tens of billions of dollars more still in the pipeline from past years. Since 1973, the leading Arab nations still at war with Israel have spent roughly \$400 billion on their armed forces. U.S. arms sales in the region have begun to increase again after several years of decline, growing from \$7 billion in FY87 to \$12 billion in FY88. Arab

nations at war with Israel are continuing to spend approximately \$30 billion annually on their military forces. According to the last set of figures released by the United States Arms Control and Disarmament Agency, four of the eight largest arms importing nations in the world are Arab nations at war with Israel: Iraq, Saudi Arabia, Libya and Syria. And, it may be significant that despite its economic problems, Egypt was the next largest importer.

Syria has expanded and improved its armed forces since its defeats in the 1982 fighting. All branches of Syria's military have grown as a result. There is a growing disparity in standing armed forces—approximately 400,000 for Syria as compared with 150,000 for Israel. This could serve to increase Syria's incentive for a surprise attack. Syria's president, Hafez Assad, has made very clear that his goal of "strategic parity" with Israel is a synonym for war preparations. Indeed, according to one estimate, the Syrians devote half their national budget to the armed forces, spending \$1 billion more than Israel each year. As part of that buildup Syria has increased by 50 percent the number of divisions in its army. These troops have been reequipped with the latest model tanks, artillery, and other equipment available to the Syrians.

Syria's navy has also been a major beneficiary of this buildup, seeing its number of combat vessels double in the years since the Lebanon war as well as the addition of previously unavailable capabilities. These new capabilities are the result of Syria's acquisition of modern Soviet Kilo-class submarines, and a new coastal defense missile, the Sepal, with a range of about 180 miles.

Syrian air defense and air forces have also benefited in this expansion. The losses of 1982 have been replaced, and more advanced types of anti-aircraft missiles and aircraft have entered service. New anti-aircraft systems have included the SA-5, SA-11, SA-13, and SA-14 missiles. Syrian pilots have been trained in the Soviet Union on one of its most advanced fighters, the MiG-29, the first squadron of which has been delivered, with the transfer of a second squadron expected in the near future. Of even greater concern are reports that Damascus has been negotiating with Moscow for purchase of Su-24 fighter bombers. Were Syria to acquire these potent aircraft, it would seriously increase the military threat to Israel.

The Syrians have also acquired Soviet-built SS-21 tactical ballistic missiles, another piece of first-line equipment for Soviet forces facing NATO. These missiles are much more accurate and dangerous than the earlier Soviet-built Frog and Scud tactical missiles in the Syrian armory. The accuracy of these new missiles increase Syria's first-strike attack abilities against key Israeli installations including air bases and mobilization points. This comes at the same time as a major effort by Syria to build up its chemical warfare capabilities. Two factories are currently producing a variety of nerve gas agents which can be deployed as warheads on Syria's ballistic missiles.

Jordan too has continued its military buildup. The Jordanians have placed orders to

increase inventories of tanks, artillery, helicopters, anti-aircraft systems, vehicles, air-to-air missiles, and other munitions. According to the United States Arms Control and Disarmament Agency, Jordan, a country with a gross national product of \$4 billion (1984) took delivery of nearly \$4 billion in arms in the four-year period between 1981 and 1985.

A key part of Jordan's military buildup plan appears to focus around increasing its air defense capability through the acquisition of advanced fighter aircraft and mobilization of its batteries of improved Hawk anti-aircraft missiles. If Jordan succeeds in its search for this capability, then it will be in a position to directly threaten Israel's margin of air superiority. Jordan recently announced that it is purchasing both the Mirage 2000 and Tornado fighter aircraft, both of which will add significantly to the Kingdom's ability to challenge Israel in the air.

Moreover, Jordan has one of the Arab world's most modern and qualitatively superior ground forces. The highly-trained Jordanian Army has purchased offensively-oriented equipment such as mine field breaching devices and assault bridging equipment.

Libya, despite its massive arsenal of Soviet-supplied weaponry, has until recently had only limited capability to directly attack Israel. The Qaddafi regime has now obtained the capacity for aerial refuelling of its attack aircraft from West Germany, giving them the means to reach Israel. This is particularly alarming in light of the recent revelations concerning the Libyan chemical weapons plant, also developed with Western assistance.

Since 1980, Iraq, which has sent forces to fight Israel in three wars, has more than tripled the size of its armed forces. Indeed, since the beginning of this decade, Iraq has become the world's leading arms importer, taking delivery of weapons worth an average of over \$3 billion every year. With the end of the Gulf War, it can be expected that the enormous arsenal accumulated in Iraq will be at least in part available for use against Israel, as it has been in the past. Moreover, the Iraqi armed forces are battle-hardened; they are better organized, better trained and more fully mechanized and modernized as a result of their seven-year war with Iran.

Iraq has extended the range of its surface-to-surface Scud missiles. This enhancement enables Iraqi missiles, possibly armed with chemical warheads, to reach Israel from launch points in western Iraq.

Saudi Military Capabilities

Despite steep reductions in oil revenues, Saudi Arabia continues to order weapons on a grand scale. It leads the Arab states in military expenditures, this year spending over \$17 billion on its military, a sum equal to 75 percent of Israel's entire GNP. In each of the years 1981-1985, it was the world's second largest importer of arms. Current Saudi military expenditures per regular soldier are almost twice American expenditures (approximately \$262,000 to \$136,000). And, as Saudi Defense Minister Prince Sultan has made clear on several occasions, the focus of this military

buildup is Israel, not Iran or the Soviet Union. Therefore, not only does it seek to acquire military capabilities far beyond its own legitimate defense needs, it continues to fund Syrian, Jordanian and Iraqi arms purchases and PLO terrorist activities against Israel. As is by now well known, Saudi Arabia has also recently acquired intermediate-range ballistic missiles capable of carrying a variety of warheads up to 1500 miles. These Chinese systems represent an entirely new class of missile in the region and their deployment is without justification.

As part of this huge ongoing military buildup, Saudi Arabia has been seeking steadily to increase the size and combat capabilities of its air force. An important aspect of this particular effort has been the Saudi attempt to enhance the fighting qualities of the combat aircraft it has acquired from the United States. In this it has been partially successful, to the detriment of Israel's security. The sale of further American aircraft enhancements or replacements to Saudi Arabia cannot but lessen the opportunity for Israel to expend its resources on projects more productive for its society than on countering an ever-extending range of Arab military power.

Last year, Saudi Arabia and Great Britain announced what has been widely described as the "arms deal of the century," worth over \$50 billion according to many sources. The centerpiece of this sale is the purchase of yet more advanced Tornado fighter-bombers, capable of attacking deep inside Israel.

Mr. Chairman, the Arabs purchase these arms from dozens of different nations around the globe. Our country has been a major supplier to these nations, selling billions of dollars of military goods and services to avowed enemies of Israel. American sales of new weapons systems to hostile Arab nations have had a particularly profound impact on the military balance between Israel and those states because American technology is often superior to that of competing weapons. These sales have significantly raised the cost to Israel of maintaining its own defenses, exacerbating the strain on Israel's economy, and barring any changes in American policy, will continue to do so in the future.

The chemical weapons threat to Israel continues to grow. Both Syria and Iraq have developed their abilities to the point where they are manufacturing their own deadly chemical weapons, and in the case of Iraq, have used them on numerous occasions in its war against Iran. In March 1988, Iraq used its chemical arsenal against in the Kurdish town of Halabja, killing an estimated 5,000 Iraqi citizens and seriously wounding an equal number. Iraq again attacked the Kurds with chemical weapons in August on an even wider scale.

The realization of what was earlier an approaching threat has forced Israel to take in its turn precautionary steps to protect its population and soldiers from similar attacks, again at further cost to itself. Israel has had to initiate a massive civil defense program to protect its citizens, as well as invest in protective measures to keep airbases and other military facilities

operational in a chemical environment.

Overall, what we have is a pattern of accelerated Arab buildup while Israel substantially cuts its forces. The effort to maintain the qualitative edge adds to the burden on the Israeli economy, further worsening the quantitative gap in the Arab states' favor.

Conclusion

Mr. Chairman, we are all proud of Israel's achievements, but realistically it is impossible to have this combination of trends without a diminution of security. Israel's margin of safety is, inevitably, reduced by the austerity measures it has been forced to take in past years.

Today, I come before you to ask that you take the very serious security risks facing Israel into account when you consider the level of aid to Israel for FY 1990. What this Subcommittee does will have a direct impact on Israel's security, in a situation where there is little room for error. Moreover, any reduction in aid will send the wrong signal to Israel's enemies.

Let me sum up, Mr. Chairman, the conclusions of my testimony. Our aid to Israel has been a wise investment, because Israel is our one democratic friend and most reliable ally in a critical region of the world. But this year aid to Israel is particularly important for three reasons.

The first is to prevent any further erosion of Israel's narrow margin of security in a situation where its forces have been cut while those of its adversaries are rapidly growing. Moreover, in this era of concern over allied burden-sharing, it is important to remember that while we devote roughly \$170 billion to the defense of NATO, whose members spend an average of only five percent of the GDP on defense, Israel spends almost 25 percent of its GDP on defense.

The second reason aid is particularly important again this year is to stay the course on the economic recovery and growth program on which Israel has embarked. This is no time to reduce our effort.

Last, but not least, Mr. Chairman, aid is an important tool to advance the peace process. Israel must feel confident of American support and commitment as it takes risks for peace.

Israel is aware, however, of America's budget constraints and thus has not increased its aid request over the past four years. Indeed, in 1986, the Government of Israel, acting as a responsible partner in the foreign aid process, returned \$51.6 million in ESF funds to the U.S. Treasury despite the economic pressures it was facing.

Mr. Chairman, I thank you for the strong friendship you, this Subcommittee, and the House, have demonstrated toward Israel, and for this opportunity to explain the importance of FY 1990 aid to Israel and to America.

28.30.3

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

מ/ג/מ/ס
נא לקרוא
אורי

דחנפ

ט' אדר ב' תשמ"ח
15 במרץ 1989
4843

אל : לשכת רה"מ

מאת: משה"ח, מחלקת צפון-אמריקה

הנדון: ביקור משלחת אמריקאית - פגישה

בין ה- 23-31/3 תבקר בארץ משלחת אמריקאית ממדינת ניו-יורק עליה נימנים 2 חברי קונגרס פדרליים, מנהיגים אתניים, אנשי כנסיה בכירים ואנשי תיקשורת.

בראשה יעמוד מנכ"ל ה-CRC מייקל מילר (בנו של הרב ישראל מילר יו"ר ועידת הנשיאים לשעבר).

זוהי משלחת שנתית (משותפים שונים) המוגדרת כאחת החשובות בתחום ההסברתי/מדיני, התכנית באופן מסורתי כוללת פגישות עם ראשי המדינה.

נודה על הסדרת ביקור אצל רה"מ באחד מהימים ג'-ד', 28-29/3. עדיף שעות בוקר.

מודה לכם מראש על שיתוף הפעולה להצלחת הביקור.

(c.h. 21)

ב ב ר כ ה .

א. בן מתתיהו

נ.ב. מס' הטלפון שלי : 02/303-564
02/303-244

828624

Commissioner, Civil Service Commission
of the City of New York

X 21) Cong. Henry Waxman (D-CA) (No room necessary)

משרד החוץ

1989 31 במרץ 302

לשכת הסר

Handwritten mark

לכבוד

מר יוסי בן-אודון
חונכ"ל משרד ראה"מ

1. ב- 20.3.89 הגברתי לעיון מכתב שנשלח ממחמ"ד ב- 23.2.89 בחשובה לפניית מספר מנהיגים יהודים לנושא ומזכיר המדינה.
2. כפי שציינתי, במכתב מספר התבטאויות רדאויות לתשומת לב מיוחדת:
 א. בחשתת, נאמר כי ארה"ב רואה את אש"פ כשותף אפשרי לשולחן העו"מ בעתיד.
 ב. אין שלי לה לדעיון המדינה הפלסטינית, מתיחסים לדעיון כרצעה לגיטימית כמו"ח, אם כי ארה"ב אינה תומכת בו.
 ג. חזרה לאזכור הזכויות הפוליטיות הלגיטימיות של הפלסטינים.
3. עתה, הגיעונו שני מכתבים נוספים. אחד שנשלח ממחמ"ד, ב- 28.2.89, בחשובה לפניית יו"ר ראגודה של אחריקאים-ערבים אל הנשיא בוש, ורשני נשלח ב- 24.2.89 בחשובה למכתב ה- A.D.L.
4. הניסוח של שלושה המכתבים ממחמ"ד זהה כמעט לחלוטין.
5. הנ"ל עשוי לצביע על אפשרות שזהו נוסח מחמ"די קבוע, רעשוי לשקף מדיניות המחלקה.
6. מצ"ב עותקי שלושה המכתבים.

ב כ ר כ ה ,

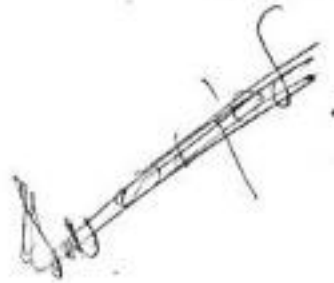
סלי חרודור
יועץ מדיני לשה"מ

8

מיידי	דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זר: 1
גלוי	סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן הנבדל: 27.3.89 18:00			אל: מנהל מצ"א
כס' פרוק: הפטרד:			דע: לשכת שה"ח
720			כאת: ציר - עודד ערו

רצ"ב מכתב עוזר המזכיר בפועל פול הייר לארגון הערבים האמריקאים.
בודאי תמצאו ענין בכמה ניסוחים שלו.

ערו
ערו

א/א
א/א

עם תגובה
מקור: גלובל
שם: א/א
1
2
3

ef

2/3
720

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

February 28, 1989

Dear Mr. Shehab:

Thank you for your and Mr. Moses' letter of December 20, 1988, to then-Vice President Bush on behalf of the National Association of Arab Americans, expressing your enthusiasm for our opening of a substantive dialogue with the PLO following Chairman Arafat's decision to meet longstanding U.S. conditions. President Bush has asked me to reply on his behalf. I regret the delay in responding to your letter.

The United States remains firmly committed to pursuing a comprehensive peace in the Middle East. Our policy is founded on unchanging principles: that peace is only achievable through direct negotiations based on UN Security Council resolutions 242 and 338, and that a settlement must provide for the security of all states in the region and for the legitimate political rights of the Palestinian people.

On December 14, as you know, Yasser Arafat, speaking in Geneva as Chairman of the Palestine Liberation Organization, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, recognized Israel's right to exist and renounced terrorism. This represents a fundamental change in PLO positions, fulfilling longstanding U.S. conditions for the start of a substantive dialogue with that organization. In keeping with our oft-stated intention to open a dialogue if our conditions were met, the U.S. Ambassador in Tunis met with PLO representatives for the first time on December 16.

Our dialogue with the PLO is not an end in itself. We view the dialogue as one more step toward the beginning of direct negotiations among the parties in the region, which alone can lead to peace. Nor does the start of a dialogue imply U.S. acceptance of an independent Palestinian state. The final status of the West Bank and Gaza must be determined in negotiations, not through unilateral acts by either side. This does not, however, prevent the PLO from pursuing its desire for an independent state at the negotiating table.

The firm U.S. stance against terrorism is not affected by our decision to open a dialogue with the PLO. On the contrary, we will use the dialogue to stress that there can be no return

Mr. Alfred H. M. Shehab,
Chairman,
National Association of Arab Americans,
2033 M. Street, N.W.,
Washington, DC.

* *

3/3
720

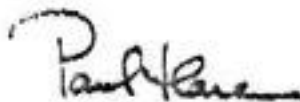
-2-

to terrorism by the PLO anywhere. We will press the PLO to disassociate itself from whatever acts of terrorism may occur and, if undertaken by elements under the authority of the PLO, to discipline those responsible at least by expelling them from the organization. We will not be able to sustain a dialogue if PLO terrorism continues.

The U.S. commitment to Israel's survival and security remains unshakable. We will not allow any party to drive a wedge between us. One reason we have entered into the dialogue with the PLO is to help Israel achieve the security it deserves. This security can best be achieved and guaranteed over the long term in the context of a comprehensive peace.

All parties have a responsibility to contribute to advancing the peace process. I can assure you that the U.S. will continue actively to pursue the search for peace in the Middle East.

Sincerely,

Paul J. Hare
Acting Assistant Secretary
Bureau of Near Eastern and South
Asian Affairs

END

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

February 24, 1989

8

0 0871

8/g

Dear Mr. Levinson:

I have been asked to respond to your letter of January 23, 1989, also signed by Abraham H. Foxman, sharing your thoughts on developments in the Middle East on behalf of the Anti-Defamation League of B'nai B'rith. In particular, you urge us to deny a United States visa to Yasser Arafat, should he seek one.

We have no record of Mr. Arafat's having applied for a visa for an April visit. We cannot speculate in advance on visa cases of this nature. If and when we receive an application, we will consider it in the light of all the relevant factual and legal circumstances.

The United States remains firmly committed to pursuing a comprehensive peace in the Middle East. Our policy is founded on unchanging principles: that peace is only achievable through direct negotiations based on UN Security Council resolutions 242 and 338, and that a settlement must provide for the security of all states in the region and for the legitimate political rights of the Palestinian people.

On December 14, as you point out, Mr. Arafat, speaking in Geneva as Chairman of the Palestine Liberation Organization, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, recognized Israel's right to exist and renounced terrorism. This represents a fundamental change in PLO positions, fulfilling longstanding U.S. conditions for the start of a substantive dialogue with that organization. In keeping with our oft-stated intention to open a dialogue if our conditions were met, the U.S. Ambassador in Tunis met with PLO representatives for the first time on December 16.

Our dialogue with the PLO is not an end in itself. We view the dialogue as one more step toward the beginning of direct negotiations among the parties in the region, which alone can lead to peace. Nor does the start of a dialogue imply U.S. acceptance of an independent Palestinian state. The final status of the West Bank and Gaza must be determined in negotiations, not through unilateral acts by either side. This does not, however, prevent the PLO from pursuing its desire for an independent state at the negotiating table.

Burton S. Levinson,
National Chairman,
Anti-Defamation League of B'nai B'rith,
823 United Nations Plaza,
New York, NY.

0 0871

(9)

9/9

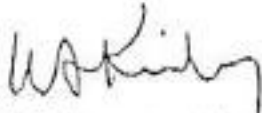
The firm U.S. stance against terrorism is not affected by our decision to open a dialogue with the PLO. On the contrary, we will use the dialogue to stress that there can be no return to terrorism by the PLO anywhere. We will press the PLO to disassociate itself from whatever acts of terrorism may occur and, if undertaken by elements under the authority of the PLO, to discipline those responsible at least by expelling them from the organization. We will not be able to sustain a dialogue if PLO terrorism continues. You correctly note that we stated that Mr. Arafat's January 1 response to a question in Riyadh was "inconsistent with Arafat's December 14 renunciation of terrorism and with the U.S.-PLO dialogue."

The U.S. commitment to Israel's survival and security remains unshakable. We will not allow any party to drive a wedge between us. One reason we have entered into the dialogue with the PLO is to help Israel achieve the security it deserves. This security can best be achieved and guaranteed over the long term in the context of a comprehensive peace.

All parties have a responsibility to contribute to advancing the peace process. I can assure you that the U.S. will continue actively to pursue the search for peace in the Middle East.

Thank you very much for your letter.

Sincerely,

William A. Kirby
Deputy Assistant Secretary
Bureau of Near Eastern and
South Asian Affairs

2

לכבוד
מר יוסי בן-אודון
מוכ"ל משרד-ראה"ח

1. מצ"ב מכתב מחמ"ד מתאריך 23.2.89 בנושא הדיאלוג האמריקאי-אש"פ.
2. תשומת ליבך לכך שאין במכתב שלי לה לרעיון המדינה הפלסטינית, ומתיחסים לרעיון כהצעה לגיטימית לחו"מ.
3. כמשחמט, נאמר כי ארה"ב רואה באש"פ שותף לחו"מ בעתיד.
4. באשר לטרור, יש כאן חזרה על ה-TALKING POINTS שלמסרו לפלטרו, תוך הבהרה המחויבות של המחשלה הנוכחי לאותם תנאים.
5. אזכור זכויות פוליטיות לגיטימיות של הפלסטינים.

בבדכה,
סלי מדידור
יועץ מדיני לשה"ח

העתק: שה"ח
ס/שה"ח
מוכיר המחשלה

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

February 23, 1989

0 0871

4/9

Dear Mr. Pollack:

Thank you for your letter to Secretary Baker of February 7, 1989, as President of the Jewish Community Relations Council of New York, also signed by Mr. Miller and Mr. Bialkin, concerning our dialogue with the PLO, commenced when Yasser Arafat, as Chairman of the Palestine Liberation Organization, met longstanding U.S. conditions. The Secretary thanks you for his kind words concerning his leadership, and has asked me to reply on his behalf. We appreciate your support for the position the U.S. took during recent discussions in the Security Council on a proposed statement by the Council on the current situation in the Occupied Territories. We hope you find the following description of the U.S.-PLO dialogue addresses your concerns regarding how our Middle East policy will evolve.

The United States remains firmly committed to pursuing a comprehensive peace in the Middle East. Our policy is founded on unchanging principles: that peace is only achievable through direct negotiations based on UN Security Council resolutions 242 and 338, and that a settlement must provide for the security of all states in the region and for the legitimate political rights of the Palestinian people.

On December 14, Yasser Arafat, speaking in Geneva as Chairman of the Palestine Liberation Organization, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, recognized Israel's right to exist and renounced terrorism. This represents a fundamental change in PLO positions, fulfilling longstanding U.S. conditions for the start of a substantive dialogue with that organization. In keeping with our oft-stated intention to open a dialogue if our conditions were met, the U.S. Ambassador in Tunis met with PLO representatives for the first time on December 16.

Our dialogue with the PLO is not an end in itself. We view the dialogue as one more step toward the beginning of direct negotiations among the parties in the region, which alone can lead to peace. Nor does the start of a dialogue imply U.S. acceptance of an independent Palestinian state. The final status of the West Bank and Gaza must be determined in negotiations, not through unilateral acts by either side. This does not, however, prevent the PLO from pursuing its desire for an independent state at the negotiating table.

Lester Pollack,
President,
Jewish Community Relations Council of New York,
711 Third Avenue,
New York, NY.

MAR 03 '89 12:45 JCRC

0 0871

-2-

⑤
5/9

The firm U.S. stance against terrorism is not affected by our decision to open a dialogue with the PLO. On the contrary, we will use the dialogue to stress that there can be no return to terrorism by the PLO anywhere. We will press the PLO to disassociate itself from whatever acts of terrorism may occur and, if undertaken by elements under the authority of the PLO, to discipline those responsible at least by expelling them from the organization. We will not be able to sustain a dialogue if PLO terrorism continues.

The U.S. commitment to Israel's survival and security remains unshakable. We will not allow any party to drive a wedge between us. One reason we have entered into the dialogue with the PLO is to help Israel achieve the security it deserves. This security can best be achieved and guaranteed over the long term in the context of a comprehensive peace.

All parties have a responsibility to contribute to advancing the peace process. I can assure you that the U.S. will continue actively to pursue the search for peace in the Middle East.

Sincerely,

David G. Newton
Director
Office of Jordan, Lebanon, Syria,
and Palestinian Affairs

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4981

תאריך : 07.03.89

יוצא

בלמס

[Handwritten signature and scribbles]

חוזם: 3,4981

אל:ני/215, ווש/204, וינה/78, גנבה/86, בנגקוק/106, טוקיו/107,
ביירס/154, קופנהגן/65, ברזיליה/80, לימה/90, ליסבון/56,
אוסלו/53, אוטבה/66, מכסיקו/78, קרקס/99, קנברה/77, אתונה/54,
האג/80, ניקוסיה/56, פריס/154, רומא/89, מילנו/58, אנקרה/53,
קינשאטה/55, סינגפור/48, בוקרשט/55, ברן/92, מדריד/73, ריו/63,
יאונדה/59, לונדון/118, בון/103, בריסל/88, שטוקהולם/67,
מנמת/104

מ-:המשרד, תא:070389, חז:1453, דח:מ, סג:בל

תח:פ גס:ממד

נד:פ

בלמס/מידי

882

אל: תפוצת דו"ח אירועים יומי

בייקר מעלה רעיונות חדשים להסדר במזה"ת

ניו יורק טיימס' המצטט פקיד בכיר בפמליית בייקר (6):
1. מטרת בייקר להביא למו"מ בין ישראל לבין פלסטינים מהגדה ועזה. בייקר רוצה להתחיל בעידוד ישראל לשאת ולתת עם פלסטינים מהשטחים הנאמנים על אש"פ, אך אינם נמנים על הנהגתו. בייקר סבור, שרק אחרי שישראל ונציגים פלסטיניים מהשטחים יעבדו יחד הסכם אוטונומיה ואמצעים הדדיים לבניית אמון, יוכלו הצדדים להתחיל לחשוב על הרחבת הדו-שיח והכללת אש"פ בתוכו במסגרת מגעים ישירים עם ישראל.

2. בייקר משוכנע, שועידה בינ"ל בשעה זו לא תקדם מטרת התהליך המדיני. ישראל לא תשתתף בועידה כזו והיא מחזיקה בידה 'כל קלפי השטחים'. כן סבור בייקר, שהאינתיפאדה הכריחה ישראל ואש"פ כאחד לשקול מחדש עמדותיהם הישנות.

3. לגבי הדיאלוג של ארה"ב עם אש"פ - אינו בעל ערך, אם הוא

נושרד החוץ-נוחלקת הקשר

מבודד. הוא צריך להשתלב בתפיסה הכוללת. ערפאת צריך לתרגם מילותיו למעשים ע"י הוכחה, שהוא מוכן להתיר צעדים קונקרטיים קטנים לצעידה קדימה כעת, גם אם לא ישיג את מלוא דרישותיו. הדיאלוג התנהל עד כה לאט, משום שלקח זמן לממשל לגבש עמדתו.

בינ'ל 1/ממ'ד

יא

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמנ,
אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, איר, איר, איר,
איר, דראפ

1600 - F

כ"ו אדר תשמ"ח
3 במרץ 1989

4708

אל : אריה מקל, לשכת רה"מ

מאת : מצפ"א

הנדון: בקבר ג'וזף א. קליפנו

מר ג'וזף קליפנו שכהן כשר הרווחה, הבריאות והחנוך בממשל קרט, מנהל היום מכון למדיניות חברתית וכלכלית למזה"ח באוניברסיטת הרוורד, במסגרת זו הוא ממשיך בקדום תכנית שיזם עת כהן באוניברסיטת ברנדייס ושעברה עמו להרוורד עקב חלוקי דעות עם הנהלת ברנדייס. ענינה קדום שתוף הפעולה הישראלי-מצרי-ירדני-פלשתינאי במישורי החנוך, הרפואה והמחקר ושבעטיה בקר לפני שנתיים בישראל בירדן ומצרים ונפגש עם רה"מ, שה"ח, והממונה על השטחים מר שמואל גורן.

במועצת המנהלים של המכון חברים אלכסנדר הייג, מזכיר המדינה האמריקני לשעבר והקרדינל אוקונור מניו-יורק הפעיל במיוחד בגיוס כספים למען התכנית כן נמנים על חברי ההנהלה, המורשה סטיב סולארז וג'ון סאנונו - כיום - מנהל הבית הלבן. רשימת החברים המלאה מצ"ב.

עד היום השתתפו בפרוייקט זה סטודנטים ומשתלמים מישראל, ירדן, מצרים ופלשתינאים מהשטחים הבאים ללמודים במכון בהרוורד. ירדן היא הנהנית הגדולה ביותר כשהשר הירדני עדנאן אבו-עודה פעיל במיוחד להשתלבות הירדנית בתכנית.

בעוד מספר חדשים יערך במסגרת המכון סמינר שנושאו אספקטים כלכליים במזה"ח במידה ויושג הסדר שלום. ישתתפו בו כלכלנים ישראלים כפרופ' איתן שישינסקי וכן כלכלנים מארה"ב וירדן ויתכן שגם ממצרים ומספר פלשתינאים.

מר קליפנו ישהה בארץ בימים 13-14.3.89 ואח"כ ב- 20-26/3 כדי להמשיך ולבדוק אפשרויות הרחבת והעמקת התכניות של מכון. הוא ישהה גם בירדן שם נקבעו לו פגישות עם אישים בכירים בממשל הירדני כולל עם המלך חוסיין. בחלק השני של בקורו יצטרפו אליו קבוצה של כ-20 דופאים אמריקנים ממוצא ערבי שיבקרו במוסדות רפואה ישראלים ובשטחים בתאום עם משרד הבריאות. זאם בהמשך לבקור מקדים שיקיימו בירדן.

- 2 -

מר קליפנו בקש לפגוש את רה"מ כדי לבחוק דרכים להרחבת והעמקת תכנית שתוף הפעולה הקיימת. יצטרפו אליו מנהל המכון, ד"ר לאונרד האוזמן ויתכן שגם ד"ר KAMAL BAINIJI, ד"ר GEORGE MADNATT, וד"ר AGELATT, כולם חברי האגודה הרפואית הערבית-אמריקנית.

אנא הודיעונו מועד אפשרי מבין התאריכים שצויינו לעיל.

ב ב ר כ ה,
למה סי.ק.ס.
לאה סידיס

העזק: סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

HARVARD UNIVERSITY
JOHN F. KENNEDY SCHOOL OF GOVERNMENT
Institute for Social and Economic Policy in the Middle East

79 John F. Kennedy Str.
Cambridge, Massachusetts.

February 10, 1980 (617) 495-3666

2/2 573

Board of Advisors

Chair

Joseph A. Califano, Jr.

Vice Chairs

Leo Fields

Alexander M. Haig, Jr.

John Cardinal O'Connor

Executive Committee

Dibo Altar

Sam Ayoub

Kamal Batai

Malcolm Brachman

Roy Doumani

Leo Kahn

Raymond Nasher

Fayez Sarofim

John Sununu

Ludwig Tamarl

Henry Taub

Charles Zaket

Members

Gilbert Bachman

Sondra Bender

Jonathan Bigel

Al Coury

James George

Amnon Gimpel

Robert Glazer

Marvin Goldklang

Gary Jacobson

Muhammad Kamal

Robert Keeler

Baruch Levy

Hani Masri

Joshua Muss

Jack Nasser

Leo Nevas

Martin Peretz

David Pokross

Irving Rabb

Bernard Rapaport

E. M. Rosenthal

Joseph Saleh

Farol Seretean

Herbert Singer

Stephen Solarz

Peter Tanous

Fred Wehba

Assistant Director

Anna D. Karasik

Fellowship Director

Raja Kamal

Director

Leonard J. Hausman

His Excellency Moshe Arad
Ambassador
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Ambassador Arad:

As the chairman of this Institute I am travelling to Israel in mid-March, and would appreciate your assistance in arranging meetings there.

The general purpose of the Institute is to promote cooperation among Arabs and Israelis through education and research. On this trip, we hope to foster cooperation by bringing to Israel the Medical Society of Arab-Americans for meetings with Israeli and Palestinian physicians as well as to visit several health institutions in Israel, the West Bank and Gaza.

The trip divides into two parts, and I would welcome your help on the first. With my wife, I will arrive in Israel on the evening of March 12. I will spend March 13 and 14 in Israel, before going to Jordan early in the morning on March 15. The second part commences on March 20. Members of the Society will be crossing the bridge from Jordan and staying in Jerusalem through March 26.

On March 13 and 14, I would welcome the opportunity to inform several officials of your government about the Institute's programs, solicit guidance and, hopefully, attain their support for the work of the Institute. I would appreciate the opportunity to meet with Prime Minister Shamir, Minister Arens, Minister Meridor, Deputy Minister Netanyahu, Minister Peres (and Deputy Minister Beilin), Minister Rabin, Mayor Kollek and Ms. Ora Namir of the Knesset. I also would appreciate your assistance in meeting with several academic and political leaders in the West Bank and Gaza.

I express in advance my appreciation to you for any assistance you can provide. Perhaps we should be communicating over the next several weeks to assure a carefully planned stay in Israel.

Sincerely,

Joseph A. Califano, Jr.

END

Institute for Social and Economic Policy in the Middle East

PROGRESS REPORT

March 10, 1989

Joseph A. Califano, Jr., Chairman

SUMMARY

This report describes the development of the programs of the Institute for Social and Economic Policy in the Middle East since June 1987, when Joseph A. Califano, Jr., accompanied by James George and Irving Rabb, travelled to Jordan, Israel, the West Bank, and Egypt to propose the creation of the Middle East Educational Fellowship Program.

The Institute's programs are:

I. Education

Middle East Educational Fellowship

II. Field Projects

Computer Linkage of Egyptian and Israeli Hospitals
(proposed)

Day Care Centers for Handicapped Palestinian and
Israeli Children Under Age 4
(proposed)

III. Research

A Seminar Series on Economic Cooperation Among
Israelis, Jordanians, and Palestinians

An Investigation of Cooperation in the Environmental
Protection and Economic Development of Aqaba (Elat)

An Employment Inventory of College Graduates in the
West Bank, Gaza, and Israel

The Institute's mission is to promote cooperation among Arabs and Israelis in areas of human services and economic development. Within these two areas, the Institute designs educational programs, field projects, and research. The first part of the Institute's activities is in education, and consists of the Middle East Educational Fellowship Program, launched in June 1988. The second part contains two field projects that have emerged from the first year of the Fellowship Program. The third part consists of a seminar, which is about to be launched, on economic cooperation among Israelis, Jordanians, and Palestinians; a research project on the environmental protection and economic development of the Gulf of Aqaba (Elat); and a third research project will look into the employment status of university graduates in the West Bank, Gaza, and Israel.

PART I: EDUCATION:

The Middle East Fellowship Program

The program provides a unique opportunity for mid-career people from different countries in the Middle East to study and live together, share experiences, and create relationships. The goal is to develop a network of professional managers in the human services who will communicate across political boundaries once they return to their home countries.

The Fellowship Program was launched in June, 1988. The first class of students, due to graduate in June 1989, consists of an Egyptian, a Jordanian, two Israelis, and two Palestinians. In many respects, the first year was experimental. We saw what works and what needs to be changed. The preparations for the next class are largely based on what we learned this year.

Evaluation of the first year:

1. Recruitment

With few exceptions, the recruitment process proved to be successful. Factors found to be relevant to students' success in their studies are the following:

a. Good command of English: this is crucial in assuring a student's ability to benefit from their courses and actively participate in class.

b. Relevant professional experience: students who have considerable work experience have a better sense of their career goals and thus can better plan their time and profit more from this intensive and short year.

2. Social Interaction

The Fellows come from very different cultural, religious, and socio-economic backgrounds, something which potentially can lead to tensions. This year, contrary to our expectations, we did not notice much tension between Israelis and Arabs. On the other hand, tensions did exist among students based on political views; differences in social class also played a significant role in creating obstacles to the group's cohesiveness. This year's experience shows that Fellows who have an interest in social interaction prove to be an asset to the group.

3. Education

Most of the Fellows are doing well academically. The first few weeks were difficult for them and created anxieties. There was a need for much individual attention from the Institute's staff to help them adjust. Tutorials were offered in some of the classes, as well as guidance for choosing their courses.

Next year's Fellows will enjoy an easier transition period, as the Kennedy School offers a one-month summer orientation program. The orientation includes preparatory work in economics, math and computers, and helps the students in writing and speaking English. Planned social activities will facilitate the cultural and social adjustment.

4. Site Visits

The Institute arranged for each of the Fellows to visit an agency in his area of interest. The Egyptian cardiologist, interested in the management of intensive care visits, for example, had arrangements made for him in the Beth Israel Hospital in Boston. Visits of this kind are useful in exposing the Fellows to the professional world around them. Therefore this activity will be emphasized more next year. We have a volunteer who is very familiar with the Boston area, and will devote her time to assisting the students in this way.

5. Field Trips

Three trips already took place, around the Boston area, and to Maine and New York. In the spring the Fellows will visit Washington D.C. Students have spent time together and visited relevant health and welfare agencies.

6. Support Systems

The students needed alot of support in their first months, both in practical matters (health insurance, banks, driving license, shopping, etc.) and on the emotional level (homesickness, relationships among themselves and with the American students around them, etc.). It is interesting to note that several of the American students who studied with the Middle East Fellows this

year resented them due to the financial support which they receive. Next year's Fellows will probably be viewed as less of a unique group, as one third of the Kennedy School master's students come from foreign countries and receive scholarships. Nevertheless, we anticipate that the Fellows will have very similar needs for support, at least in the initial weeks following their arrival.

7. Housing

The housing issue was a central one for several weeks. The students resented the lack of choice in housing options. Some who are better off, wanted to get better housing for themselves. A lot of pressure was put on the Institute's staff to let them do so. The first year's experience shows us that the students prefer to choose their own housing. But it also shows us that Joseph Califano's vision was correct: living together molds them into a group.

On February 3, the Institute's Fellowship Committee met in New York to hear a report on the results of the first year and on the preparations for the second year. The Committee's input was important.

Two recommendations resulted from the meeting:

- the Middle East Fellows will live together. The Committee members felt very strongly that this should be the case.

- An effort will be made to establish an external evaluation process of the program.

8. Recruitment for the second year

A different process was followed in each of the countries involved. In Jordan, announcements were put in the newspapers and over 65 applicants were received. The Fellowship Director interviewed the suitable candidates and gave his recommendations to the Kennedy School. In Israel the Institute worked through several major relevant organizations. A much smaller pool of people was obtained, but the candidates were of top quality. The Institute's Assistant Director interviewed them all. In Egypt, the Fulbright Commission helped again this year. This time the number of applicants was not large enough and some of the candidates did not have a good command of English. Therefore, next year we will try to work through other agencies as well as through the Fulbright Commission. We anticipate that the Pontifical Mission in the West Bank shortly will identify Palestinian candidates. The Institute is also looking to expand to more countries in the Middle East, and is devoting considerable time to this.

PART II: FIELD PROJECTS:

Two proposals for field projects were designed by Fellows in the first class.

A. Computer-linked Hospitals

This project was suggested to the Institute by our Egyptian Fellow, Dr. Tarek Hassan Shawkat, who is a cardiologist at Ain Shams Hospital in Cairo, and by Shmuel Reznikovich, an Israeli who is the Deputy Administrator at Rambam Hospital in Haifa. The two were introduced to each other by the Institute. In their proposal, they suggest establishing continuing relations between these two important medical institutions via computer hook-up. Three stages are proposed:

- Stage 1: Collaboration of both hospitals on the design and implementation of a comprehensive integrated hospital information system that eventually would link the two hospitals. Work teams from both hospitals will come to the Harvard Medical School to learn the existing systems and together will design and plan suitable innovative information systems for their institutions.
- Stage 2: as in proposal, bottom of page 1 (see appendix)
- Stage 3: as in proposal, page 2 (see appendix)

The project promises several benefits for both hospitals. It will give them an opportunity to learn state of the art technology of hospital information systems and to design, based on this technology, a system tailor-made for them. It will allow them to benefit from joint research, that will draw on the shared traditions of nutrition and other habits of the area. And, most important, the mutual desire of both countries to promote health in the region will help to foster regional cooperation. The Institute's plan, at a later stage, is to add Jordanian and Palestinian hospitals to the project.

The first step in this project is to get approval for it from the two countries. In the second step, which is taking place right now, a team consisting of several computer experts and the Egyptian and Israeli Fellows are working on a preliminary plan, based on communication they have from their respective hospitals. At the same time, the Institute is looking for funding, both from computer companies, software firms, and from individuals. The Digital Equipment Corporation responded positively, and is interested in underwriting some of the costs in the form of donated computer equipment. Unfortunately, a few weeks ago, Egypt asked to halt the project for the time being. We are considering new ways of getting the project back on track.

2. Day Care Center for Handicapped Children

The project is proposed by two of the Middle East Fellows: a Palestinian social worker from Bethlehem who works in Arab villages with handicapped children and with their families, and an Israeli

social worker from Jerusalem who is responsible for all services for handicapped children in the Ministry of Labor and Welfare.

The project involves introducing small numbers of handicapped children into day care centers for non-handicapped children. The need for services for handicapped children under the age of four is great on both the Israeli and the Palestinian sides. The need is even greater in those families who suffer from a variety of social problems, and have no capacity or motivation to give these children the treatment and care they need. Introducing these children to day care centers will provide them with suitable care, allow them to interact with able children their age, and will give the families partial relief from their daily burden.

The cooperative components of the project include;

- Planning the services for the children and their parents. The curriculum that will be planned for the children will include fine motor coordination, perception of sound and structure, speech and language, creative games, etc. Parents will be taught how to respond to their children's special needs.

- Choosing the participating day care centers and providing them with suitable equipment.

- Training the professional staff, Israeli and Arab, that will work with the parents and children.

- Bimonthly meetings of the joint professional staff to discuss issues and problems in the two centers.

- Exchange of staff between the two centers.

- Establishing a regular evaluation process.

At this stage we are working with the Pontifical Mission of the Catholic Church on the West Bank to identify the Palestinian agency that will participate in the project. Afterwards, the Israeli Ministry of Labor and Social Welfare will be approached to find the Israeli partner. At the same time, the Institute will look for funding for the project. The two Fellows are to have a major role in running the project.

PART III: RESEARCH ACTIVITIES IN ECONOMIC DEVELOPMENT:

The Joint Seminar on Economic Cooperation Among Israelis, Jordanians, and Palestinians

The project proposes to bring together Jordanians, Israelis, Palestinians and Americans - there may be Canadians, Germans, and Japanese as well - to address a wide range of economic issues and consider alternative frameworks and policies for economic cooperation after a peace settlement.

At a time when the political process in the Middle East is starting to gain momentum, economic issues should also be addressed. These issues are significant because economic interests create natural lobbies for or against a treaty because they affect confidence about the peaceful intent of the parties. Perceptions of potential economic gains to the different parties can serve as incentive to promote an agreement and could provide a way of transforming a formal, cold peace into genuine coexistence.

Economic issues until now have attracted little serious attention from scholars or from political leaders. When these issues are addressed, it is done separately by each party, due to obvious political barriers. Only a joint effort will offer meaningful input to the political process.

The Institute is in a position to promote such a joint effort. We have already obtained the approval of some of the relevant parties to participate in the seminar and are in the process of involving others. The seminar will be held on an on-going basis at Harvard, with participants meeting every two months. Various issues will be discussed, such as types of trade, labor mobility, banking and currency arrangements, and special concerns of the area such as water resources and the development of tourism.

The agenda for the seminar will be defined in the initial meetings. The end product hopefully will be a joint report with recommendations that could act as a blueprint for future economic arrangements.

Environmental Protection of the Gulf of Aqaba (Elat)

The purpose of this project is to facilitate the exploration of multi-country cooperation regarding environmental protection and economic development of the Gulf of Aqaba (Elat). Protection of the Gulf is of crucial importance to the bordering countries, Egypt, Israel, Jordan and Saudi Arabia. The Gulf is a major resource for the region in fisheries, recreation, tourism and transportation, and as such, is critical economically to these countries. It is Jordan's port; for Israel, it is a major tourist attraction. It is important to realize, though, that the gulf is ecologically fragile: an accident, like an oil spill, has the potential of polluting the water of the Gulf and thereby imposing not easily reversed damage. Coordination in protecting the environment in the gulf is, therefore, crucial, and so far not achieved.

The Egyptians and the Israelis have been working together, for the last eight years, in a Cooperative Program on Marine Science and Technology in the Mediterranean. Based on this successful cooperative effort, one of only three projects joining Egypt and Israel, the Egyptians are ready now to try and cooperate in the Gulf of Aqaba (Elat) and to have parallel bilateral relationships with Israel and Jordan, and hopefully Saudi Arabia as well. The importance of having the Israelis and the Egyptians cooperate with

each other in the Gulf is great. To have the Jordanians involved in this program will be an achievement that has no precedent.

The Institute was asked to become a partner in the project, and help both in providing an academic context in which the three parties could meet comfortably, and in raising funds. We have received such funds from the Rockefeller Foundation.

A Study of the Employment Status of University Graduates in the West Bank, Gaza, and Israel

The project proposes to conduct research on the status of university graduates. The end result of the research will be a data-base containing information about numbers of graduates, the universities they graduated from, the subjects they studied, and their current employment status.

The economic viability of the West Bank and Gaza, as well as its economic ties with Israel will be issues of great importance. Trained manpower at the graduate level will facilitate planning for potential industrialization and economic development of the West Bank and Gaza.

The project will be conducted jointly by the Armand Hammer Fund for Regional Economic Cooperation and the Institute. A Palestinian institution will be identified shortly to be a full partner in the planning and management of the project.

Integrated Hospital Information Systems:
A Project Linking Ain Shams University Hospital in Egypt
with the Rambam Medical Center in Israel

PRINCIPALS:
Mr. Shmuel Reznikovich
Dr. Tarek Hassan Shawkat

The Institute for Social and Economic Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
Cambridge, Massachusetts 02138

Draft No.2

The Institute for Social and Economic Policy in the Middle East at Harvard University's John F. Kennedy School of Government proposes establishing continuing relations between the Ain Shams University Hospital in Egypt and the Rambam Medical Center in Israel through the joint development of computer technologies.

Overview

Peace between nations can be defined by treaties, but it can only be attained among people through their active participation.

In this spirit, we propose that the Institute establish continuing mutual relations between Egypt and Israel through a cooperative effort on various projects linking via computers two major medical institutions: Ain Shams University Hospital in Egypt and the Rambam Medical Center in Israel. The relationship between the two hospitals will enable Egyptian and Israeli physicians to share clinical, administrative, and research knowledge. Although still in the development phase, this program gives every promise of being a prototype for a series of such pairings which could eventually link many countries of the Middle East in projects of mutual participation and cooperation.

Benefits

This unique project represents a step forward in the arena of collaboration in medical science between Egypt and Israel. The project targets the need for communication between the medical communities in both countries. The similar environmental factors and shared traditions of nutrition and cultural habits, as well as the common desire of people in the two countries to promote health in the region, create potential for the success of collaborative studies in epidemiology and public health. The purpose of this project is to establish a field of mutual concerns and interests in the two institutions which will serve as a bridge in the relations between Egypt and Israel.

Method

The Institute for Social and Economic Policy in the Middle East will work towards the establishment of continuing mutual relations between the two hospitals in three main stages :

* Stage 1 : In the United States, the work will be done on the design and implementation of a comprehensive integrated hospital information system in the United States, which ultimately will link the two hospitals in the Middle East. (See the Appendix for an elaboration of Stage 1.)

* Stage 2 : medical research on a mutual basis. (Several proposals have already been drafted by the participating hospitals for this medical research.) During this stage, work groups from Ain Shams University Hospital will visit their peers at Rambam Medical Center and work groups from Rambam will visit Ain Shams University Hospital. The goal of the visits will be to oversee the implementation of the exchange of relevant medical information and to gain further familiarity with each other's institutions.

* Stage 3 : personnel will be exchanged between the two hospitals at various levels and in various occupations. Employees will participate in this exchange program for up to several months through shared professional development programs, seminars, and research.

Appendix

THE PLAN FOR THE DESIGN AND IMPLEMENTATION OF AN INTEGRATED HOSPITAL INFORMATION SYSTEM *****

Overview

Work teams from Ain Shams and Rambam hospitals will be given the opportunity to come to the United States to learn the existing systems developed in two American hospitals, Boston's Children's Hospital and Beth Israel Hospital.

With the guidance and technical assistance of professionals from these hospitals, the two work groups will design, plan, and implement a state of the art Integrated Hospital Information System for their institutions.

Goals

1. To introduce to the participating hospitals leading edge technology in information systems, the most advanced planning concepts for Integrated Hospital Information Systems and, eventually, collaborate in implementing an appropriate information system in each participating hospital.

2. To generate, encourage, and support scientific and professional cooperation, sharing of knowledge, experience and research activities between the participating hospitals through the use of the information system.

3. To stimulate further research and development in the domain of Medical Information Science.

Plan

The proposed strategy for this endeavor is to identify three major stages - Preliminary Planning, Quick Success, and Long Range Implementation:

[1] **Preliminary Planning** - Develop the Strategic Plan.

This stage is necessary in order to adequately identify the unique goals, needs, basic assumptions, and priorities of each individual hospital related to the implementation of an advanced information systems environment. The team members will study the two individual plans together. Common needs and interests will be identified and form the foundations for longstanding collaboration between the two hospitals.

[2] **Quick Success** - Computerize ONE clinical function or department.

The scope will be limited in terms of technical complexity, equipment, intensity of human resources, time for installation, and costs.

This stage will establish an appropriate setting for intensive training. Training topics will include: the use of the new technology, methodologies of detailed "Information Systems Planning", and advanced "Project Management" techniques. The selected solution (application and hardware) will be compatible with "Open Systems" principles; will not limit the implementation of potential or future solutions; and will support an adequate growth path for other applications and systems to be implemented. The specific training that will be required will also be valuable for the next steps.

- [3] **Long Range Implementation - Implementing a comprehensive "Integrated Hospital Information System".**

Based upon the strategic planning of each individual hospital, team members will proceed to collaborate on the development of solutions, coping with technological challenges, and development of management practices vital to the success of the project.

Time Line and Cost Analysis

- [1] **Preliminary Planning :**
Individual Strategy Planning.
Start: 2/89. End: 4/89.
Costs: \$ 25,000.
- [2] **Quick Success :**
Implementing a Cardiology/Pulmonary application.
1. Vendor prepares a detailed proposal.
Start: 1/89. End: 3/89.
Costs: none.
 2. Contract - evaluation, negotiation and closure (if positive).
Start: 2/89 End: 4/89.
Costs: \$ 40,000/hospital (S/W)
\$ 50,000/hospital (H/W)
 3. Training.
Start: 6/89 End: 7/89.
Costs: \$ 70,000 (travel; housing; materials; events).
 4. Customization & Installation; users training (onsite).
Start: 10/89 End: 12/89.
 5. GO LIVE with the application: 1/90
- [3] **Long Range Implementation :**
The implementation of the comprehensive CLINICAL Information

System is estimated to be within the range of \$ 3,000,000 for each hospital. Below is a breakdown of the estimated costs:

Applications (S/W):

Departmental Applications: \$ 1,000,000/hospital.
Labs, Pharmacy, Radiology, Nursing Care Planning,
Patient Management, Clinic Scheduler.

Software Development Tools: \$ 500,000/hospital.
Total = \$ 1,500,000.

Hardware:

Central Computers	- \$ 750,000.
Storage Devices	- \$ 100,000.
100 PC's @ \$ 2500 each	- \$ 250,000.
10 Work Stations @ 7,500 each	- \$ 75,000.
Miscellaneous	- \$ 75,000.
<u>Total</u>	= \$ 1,250,000.

Communication / Local Area Network:

Cost per terminal include the device, a port on a terminal server, cabling and labor.

250 Terminals @ 1500 each	- \$ 375,000.
Maintenance	- \$ 50,000.
Miscellaneous	- \$ 75,000.
<u>Total</u>	= \$ 500,000.

Grand Total = \$ 3,250,000.

1. Detailed implementation plan.

Start-up depends upon completion of preliminary strategy planning for each hospital. Then preparations will be made towards the training period. The final sessions will take place as part of the training.

Start: 3/89. End: 8/89.

Costs: are included in [1] the preliminary planning.

2. Selection of solutions - S/W, H/W and

Communications. Focused on the Clinical Operations of the hospitals.

Start: 10/89. End: 4/90.

3. Negotiations, contracts.

Start: 5/90. End: 11/90.

4. Training, installations.

Can be done as contracts are signed, in parallel to other negotiations.

Start: 8/90. End: 8/92.

The Integration of Handicapped and Non-handicapped Children
Into Israeli and Palestinian Day Care Centers:
A Cooperative Project

A Proposal Submitted By

Vivian Manneh
Shoshana Ze'ev
Middle East Educational Fellows

to the
Institute for Social and Economic Policy
in the Middle East

John F. Kennedy School of Government
Harvard University

December 1988

I. Introduction

In the last few years there has been an increasing number of handicapped infants due to the rapid and advancement of science. Many babies with severe birth defects who years ago would certainly have died now can be saved. In addition, infants with a low birth weight, under 2500 kg, now can also be saved. Moreover, many infants are born disabled as a result of mothers taking medicine during pregnancy, having an accident, improper x-rays, and the marriage of relatives. All of these infants face a high risk both of morbidity and of delayed development. In addition to being premature, these children often come from families with a variety of social problems, including having difficulties with daily functioning due to depression and behavioral disorders. The risk of being abandoned, abused, or neglected is high. Our attention has to turn to the needs of these children and their parents.

The importance of learning in the early years has been clearly demonstrated by scientific research. For handicapped children, it is especially important to begin the learning process as early as possible. For non-handicapped children in Israel who are between the ages of three months and three years this learning process is often begun in day care centers; in the West Bank, there have been very few, and in some places there are no day care centers at all. The day care centers work with the infants by providing them with stimulation which aids their development. The services offered by the day care centers also enable mothers to leave the home to work. The criteria for admissions into these centers are that the children have: (1) working mothers; and (2) dysfunctional families or families which for some other reason have difficulty in caring for them. In general, these centers have not taken handicapped children to date. It is apparent that a solution must be found for both handicapped children and their parents. In the West Bank, there is a complete lack of these services which provide early intervention in behalf of children with disabilities.

II. The Need for Service Agencies for Handicapped Children

A. In Israel and the West Bank, there are no day care centers for handicapped children under the age of three who suffer from brain damage, mental retardation, physical disabilities or delayed development problems.

B. The existing day care centers do not want to take in handicapped children because they lack knowledge about the needs of children with disabilities. In addition, enrollment at the centers is very high and the staff cannot accomodate children with special needs.

C. The day care centers are independent organizations which operate according to their own goals geared towards the needs of non-handicapped children.

D. The mothers of children with disabilities have the same rights as mothers of non-handicapped children and thus should similarly have access to day care centers.

E. The families and mothers who care for a handicapped child 24 hours a day are in need of support from service agencies. This support is particularly important in situations where the parents lack the ability to give the exceptional children the special care which they require.

III. Steps to Develop a Program for the Care of Handicapped Children

1. Establishment of a placement committee in each district, Bethlehem-West Bank for Arab children and Jerusalem for Jewish children.

2. Selection of the children who will participate in the program by a community social worker after diagnosis by a child development center.

3. Development of a treatment program suited to the specific needs of each child. A treatment group should be formed which would include some of the existing kindergarten programs in which handicapped children and non-handicapped children would participate.

4. Creation of a training program for the staff persons working with the handicapped children.

5. Instruction of center staff in the treatment of disability in general and of handicapped children in particular.

6. Formation of a professional staff made up of physiotherapists, occupational therapists, speech therapists, and social workers in addition to nurses and doctors.

7. Establishment of a program for parents, to work with them both individually and in groups, which would train them in the care of their handicapped child.

IV. Program for Care of Handicapped Children

1. The criteria for acceptance into these programs for handicapped children are that:

a. They are handicapped children between the ages of three months and three years.

b. They suffer the risk of abuse, neglect or abandonment due to their disabilities.

c. They are members of dysfunctional families or families that cannot care adequately for them without assistance.

2. Each group will consist of between eight and ten children. The project should be started with two groups, one of Arab children and one of Jewish children.

3. The children will stay at the day care center between 7:30 AM and 4:00 PM.

4. The daily program would include activities in several areas: fine motor coordination, speech and language, perception of structure, perception of sounds, creative games, group activities (with one of the professional staff persons), free play time, listening to music, looking at pictures, gross motor activities, day nursery, cooperation with other children, eating and sleeping.

5. The program will include parents who will receive support both for themselves and in learning how to care for their handicapped child.

6. The program will also include workshops for parents in a variety of areas such as games to play with your infant, preparing your own toys, how to deal with problems, feelings, etc. These workshops can be created for both Arab and Jewish centers together.

7. There will be a home visitation program, where the professional staff will come to the homes of the disabled children and begin to educate the parents, particularly the mother who is often the most important determinant of the child's early development. Through the home visit, the staff can work with the mother and child together. Later on, the child will be taken for a few hours away from the home to the day care center and be given the education he/she needs according to the plan developed by the center. This will allow the mother more freedom to do things of her own. Before any home visit, a program will be set up according to the needs of the child and his/her family.

V. Organization and Administration

1. The program should be run by one of the private non-profit organizations for handicapped children.

2. A board of directors and management group should be selected to manage the budget and program operations.

3. A joint staff training program and an inservice training program will be run for the staff of the Bethlehem-West Bank day care center and the Jerusalem center.

4. Common evaluations of the program will be conducted biannually by the program staff and outside professionals.

5. Bimonthly, or more often if necessary, the Arab and Jewish professional staff persons will meet to discuss issues related to the centers.

Appendix I: Staff

1. Social Workers - The social workers should: (a) manage the program and be integral members of the board and of the management; (b) respond to the individual program and to the group program; (c) work with parents, individually and in a group; (d) work with the health and social services in the community. There will be two full time social workers, one for the Arab program and one for the Jewish program.

2. Nursemaids - For each group of 8-10 children there should be two full-time nursemaids and one half-time nursemaid, for total of six nursemaids. If the group has less than four children, there should be only one nursemaid. One of the nursemaids in each group should be a kindergarten teacher with a background in special education.

3. Occupational, Physical and Speech Therapists - The duties of these therapists should include direct treatment for the children, and preliminary training and inservice training for the nursemaids, in addition to also working with the parents and children.

Appendix II: Budget

<u>A.</u> <u>per Year</u>	<u>Staff</u>	<u>Number in Position</u>	<u>Cost</u>
22,500	1. Nursemaids	paraprofessionals 3	\$
40,500		Kindergarten teachers 3	\$
27,000	2. Social Workers	2	\$
40,500	3. Therapists; Occupational Speech Physical	all part-time 3	\$
\$130,500	<u>Subtotal:</u>		
11,000	B. <u>Equipment:</u> chairs, tables, mattresses, blankets, towels, toys...		\$
48,000	C. <u>Operating Budget</u>		\$
5,000	D. <u>Transportation</u>		\$
4,000	E. <u>Evaluations</u>		\$
\$198,000	<u>Total:</u>		

The Joint Seminar on Economic Cooperation Among Israelis, Jordanians, and Palestinians

As the Mideast peace process generates renewed interest, it is natural that the primary focus of political leaders, of scholars, and of the public is on political arrangements and security issues. Advocates and neutral parties have written volumes about how to deal with competing claims for sovereignty in the region. Yet, though economic issues may become nearly as important, both before and after a peace agreement, the subject has attracted only modest attention from scholars or from political leaders.

Prior to any agreement, economic issues are significant because they create natural lobbies for or against a treaty and because they affect confidence about the peaceful intent of the parties. Any feasible political agreement will require extremely difficult concessions that will be opposed by a significant minority of each side. Where businesses and workers expect losses in economic terms as well as in terms of having to compromise their political claims, economic issues may shift enough of a constituency to prevent a settlement. Alternatively, perceptions that careful economic arrangements will raise incomes and increase prospects for security can help promote an agreement. For Israelis, agreements to cooperate economically are important politically since they provide some assurance of a genuine, rather than a cold, peace. Economic gains are likely to accrue to all three parties.

For similar reasons, interest in economic relations will remain significant after a political agreement. Israelis hardly could feel confident in the peaceful intent of her Arab partners if economic boycotts continued. Palestinians will have an interest in protecting the jobs and labor rights of people living on the West Bank or Gaza. Perhaps more significant, economic tensions often generate strong national passions, something all of the Mideast partners should want to avoid.

We believe that now is a good time to begin addressing a wide range of issues concerning future economic arrangements among the parties. To do so, we propose to conduct a joint seminar among Israelis, Jordanians, Palestinians, Americans and perhaps other parties as well, such as Germans and Japanese, to consider alternative frameworks for economic cooperation after a Mideast peace settlement. The outcome of the seminar will be a series of papers, solely or co-authored; or in the best of worlds, a joint statement with recommendations, probably in the forms both of a short book and pamphlet. Such a report, developed by Israelis, Jordanians, and Palestinians with the involvement of others, could possibly act as a blueprint for future economic arrangements. After all, a study of this type conducted under the auspices of the Brookings Institution helped form the conceptual basis for a major section of the Camp David agreement.

A major obstacle that has impeded past efforts is the willingness of significant possible participants from the Middle East to work together on joint projects. We have already overcome this barrier by obtaining the approval of the Israeli and Jordanian governments to participation by their social scientists and business people. We are working on involving Palestinians. (There could be Egyptian and Lebanese participation.)

These participants will examine various types of trade common market approaches, including the European Economic Community's 1992 (EEC) plan, the Benelux system among Belgium, the Netherlands, and Luxembourg, the U.S.-Canada, and U.S.-Israel free trade agreements. Issues of labor mobility and access to third party markets will be important since Israel's access to the U.S. market and Jordan's access to Arab markets will be appealing to the parties.

At the initial meeting, a one-day session, the participants will define the agenda, outline a range of policy options, and develop procedures for conducting the relevant analyses. In preparation for this session, invitees will be asked to submit their topics and ideas for the agenda in a three-page memorandum. Next will come the commissioning of papers directed toward the relevant topics. Over time, individual or co-authors will present initial findings to seminar participants to assure that the studies remain on target and relevant to the issues. At these and other meetings, which will be bi-monthly initially, seminar participants may begin trying to reach a consensus on various policy options. As the studies near completion, and if a consensus begins to emerge, seminar participants would begin drafting a report with recommendations. This may be an unattainable objective, in which case the seminar would have produced a series of papers.

The potential topics cover a wide range. Issues involving trade in goods and services will be a natural starting point. All parties can benefit from open access to each other's market as well as to third country markets now accessible to one of the parties (for example, Israel's special access to the U.S. market and Jordan's access to Arab markets). Other important subjects include labor mobility and labor institutions, banking and currency arrangements, and rules concerning foreign direct and financial investments among Israelis, Jordanians, and Palestinians.

The final stage will be the publication of the final report and staff studies and the presentation of findings in Washington and in the Middle East. The report will be realistic to attract the attention of policy-makers and the general public. We hope that the process and the proposals for cooperation will be warmly received by the publics in the region.

Budget for Two Years

<u>STAFF</u>	<u>SALARY + BENEFITS</u>
Co - director (33% time)	\$ 41,250
Co - director (20% time)	\$ 9,000
Administrative Assistant (50% time)	\$ 15,000
Principal Investigator (40% time)	\$ 35,000
<u>COMMISSIONED PAPERS & MEETINGS</u>	
Six papers at \$5,000 per paper	\$ 30,000
Fees for meetings (15 people x \$200 x 6 meetings)	\$ 18,000
Expenses for International Travel (9 people x \$1300 x 6 meetings)	\$100,200
Expenses for Domestic U.S. Travel	\$ 10,000
<u>OTHER</u>	
Telephone	\$ 4,800
Supplies	\$ 5,000
Meals and Meetings	\$ 3,000
<u>SUBTOTAL</u>	\$271,250
<u>HARVARD OVERHEAD</u>	\$ 59,675
<u>TOTAL</u>	\$330,925
<u>TWO-YEAR TOTAL</u>	\$661,850

A Proposal for a study of:
Methods to Promote the Environmental Protection of
The Gulf of Aqaba-Elat

Institute For Social and Economic Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
Cambridge, Massachusetts 02138

February, 1989

I. Participating Organizations

The proposed project will be supervised by the Institute for Social and Economic Policy in the Middle East. Under the Institute, the New Jersey Marine Sciences Consortium will work with Israel's Oceanographic and Limnological Research Institute, Egypt's National Institute of Oceanography and Fisheries, and with appropriate partners as they may emerge in Jordan and Saudi Arabia. A brief description of each follows:

Institute for Social and Economic Policy in the Middle East (ISEPME)

A unit of Harvard's Kennedy School of Government, the Institute seeks to promote cooperation among Arabs and Israelis through education, research, and field projects. To date, it has launched a Middle East Educational Fellowship which brings mid-career students from the Middle East with interests in the human services or economic development. Its new program is on economic cooperation among countries in the region. The Aqaba (Elat) project is the other half of this program. (The Institute's brochures are enclosed.)

New Jersey Marine Sciences Consortium

The New Jersey Marine Sciences Consortium is an alliance of twenty-seven colleges and universities in the New York/New Jersey/Pennsylvania area. The Consortium's charter encompasses research, undergraduate courses for the member institutions in all aspects of marine affairs, and maintenance of common facilities, vessels, and equipment. The Consortium includes an on-going Cooperative Marine Technology Program for the Middle East.

Israel Oceanographic and Limnological Research Institute

The IOLR was founded in 1967 with the dual mission of rescuing the Sea of Galilee from ecological extinction while coordinating national research on oceanography and limnology. The Institute is headquartered at the National Institute of Oceanography at Haifa; two large field stations include the Yigal Alon Limnological Laboratory at Lake Kinneret (Sea of Galilee) and the National Center of Mariculture at Elat.

The Haifa Institute encompasses research into: the nature of seabeds and coastlines, deep sea oceanography, causes, effects, and reduction of pollution, biological productivity of the Eastern Mediterranean, chemistry of sea water, physiological aspects of diving, and submarine archeological sites.

The Mariculture Center at Elat is one of the largest and most sophisticated in the world. Research conducted there addresses the entire spectrum of fish farming, including: genetics, nutrition, larvae development and rearing, disease, endocrinology, and cage technology.

The Limnological Laboratory was established to rescue Lake Kinneret from uncontrolled weed growth. Given that the lake supplies 80% of the nation's drinking water, the task is critical. The laboratory's continuing mission is to create and implement an ecologically sound master plan to protect the lake and maintain Israel's water supply. The research program includes studies of the lake's coastal area, the various levels of the food chain, and the bottom sediment as a potential nutrient source.

National Institute of Oceanography and Fisheries

This Institute was originally established as a subordinate division of Egypt's National Academy of Scientific Research and Technology. It was given semi-autonomous ranking five years ago.

The Institute is headquartered at the Academy in Cairo. Its principal branches are located in Barrage (Cairo), Alexandria, Fiume and Hurgada (Red Sea). Next year the Academy will open its marine research laboratory at Suez, possibly the largest single facility in the Middle East.

The Institute aspires to be the oceanographic leader in the Arab world. Emblematic of this goal, the Suez Laboratory will be dedicated to use by all nations in the Middle East.

While fisheries/aquaculture is the Institute's largest program and principal motivating force, research is conducted into all phases of marine science, physical, chemical, biological, and geological. Direct tie-ins are maintained with the National Research Centre and Coastal Protection Centre in their respective fields, while aquaculture is shared with the Ministry of Agriculture.

Aside from aquaculture, the fisheries program is concerned with disease, rearing, improved fishing and market practice, and reduction of pollution.

A representative from a counterpart institution in Jordan has been included in the early stages of planning the proposed budget.

II. Cooperative Program of Marine Science and Technology in the Middle East

For the past eight years, Egypt, Israel, and the United States have been allied in the Cooperative Program of Marine Science and Technology. Its twin goals are protection of the environment and development of food resources. In many ways, however, the two are identical. The Program encompasses projects in fisheries, protection of the marine environment, aquaculture, seafood toxins, protection of the shoreline from storms and erosion, managements of lakes and fresh water resources, waste water recycling, and climate prediction. About two dozen laboratories, nearly all in the Middle East, are collaborating. The objective has been to bring about technical cooperation between Israel and Arab neighbors in the marine sciences.

As a result of the work, the Israeli government has modified the regulations which protect Israel's one lake, Kinneret (the Sea of Galilee). The Egyptian government is considering similar procedures for lakes Manzala and Burullus. The two countries trade fish for hybridizing and as a result the Egyptians are now able to breed a Tilapia to pan size in four months. The Israelis are already exporting bream to France and Italy. The two countries are jointly developing a technique for predicting the efficiency of man-made structures implanted in or near the beach. Over forty masters degrees and doctorates have been awarded through this Program.

Twice each year the Israelis and Egyptians alternate hosting comprehensive workshops which enable the scientists in the program to review the work of all of their colleagues. The meetings are keynoted at the Ministerial level, with explicit encouragement from the top policy leaders in both countries. The scientists in the respective projects visit each other periodically to further the joint development of their work. They assist with graduate students, stay at one another's homes, etc.

The Program was originally established on a "parallel bilateral" basis: identical projects were initiated between the American institution and the Israeli institution, and between the same American institution and an Egyptian institution. These projects evolved into a trilateral relationship as the principals came to accept one another; and then into one Middle East bilateral relationship, with the American institution phased out. Now, the Egyptians working with the American managers are in the process of modifying the plan by introducing to Jordanian and Saudi institutions the same projects operated with the Israelis.

III. The Project

The environmental protection of the Aqaba-Elat Gulf is of crucial importance to the countries bordering it - Egypt, Israel, Jordan, and Saudi Arabia. The Gulf is a major resource for the region in fisheries, recreation, tourism, and transportation and,

as such, is critical economically to these countries. It is Jordan's port; for Israel, it is a major tourist attraction. It is important to realize, though, that the gulf is ecologically fragile: an accident, like an oil spill, has the potential of polluting the water of the gulf and thereby imposing not easily reversed damage. Coordination in protecting the environment in the gulf is, therefore, crucial, and so far not achieved.

The purpose of this project is to facilitate the exploration of multi-country cooperation regarding environmental protection in the Gulf of Aqaba-Elat and, within that context, to initiate a discussion in the Middle East on the development of a regional organization to oversee on an on-going basis the protection of the Gulf. The object of the initial meeting in March of 1989 in Cairo is to see whether there is a willingness of the several parties to discuss the possibilities of working with each other toward common goals and, specifically, a useful multi-national structure, e.g., an authority.

The first year will be devoted to the following objectives.

1. Creating relationships.

Based on their successful cooperation in the Mediterranean, the Egyptians and Israelis are in a position to start planning a similar project in the Aqaba-Elat Gulf. The Egyptian institute is ready to have parallel bilateral relationships with Israel and Jordan and, hopefully, Saudi Arabia as well. The Egyptians have already initiated discreet inquiries with the Jordanians and the Saudis. These must be conducted with the greatest care, recognizing sensitivities in the region.

2. Setting agendas.

In a series of parallel meetings, the agendas will be decided upon. The objective of the initial meeting is to develop an indication of the willingness of the several parties to discuss the possibilities of working with each other towards common goals and specifically a useful multi-national structure, e.g., an authority to oversee protection of the Gulf.

The agenda for the meetings will include:

- a. identifying the major environmental problems in the Gulf;

- b. working towards possible solutions (including coordination of actions in case of accidents that can be taken simultaneously, and not necessarily jointly);

c. identifying the parties in each country that will take part in the process (besides the OILR in Israel and the National Institute in Egypt);

d. exchanging existing data about environmental phenomena;

e. agreeing on a unified method of future data collection;

f. commissioning papers for future meetings.

Cardinal O'Connor Plans Another Trip to Middle East

Speaking at Harvard University's John F. Kennedy School of Government Sept. 15, Cardinal O'Connor announced that he plans to make his second trip to the Middle East in early 1981.

As president of the Catholic Near East Welfare Association, the cardinal will visit the region and meet with local political and religious leaders.

Mgr. Robert Stern, acting secretary general of Catholic Near East, said, "The cardinal feels a personal responsibility as president of the organization to assess the needs of the Church in the Middle East and to let the people there know that we are concerned about them."

A specific itinerary has not been developed, but

plans call for Cardinal O'Connor to visit Jordan and Israel. He likely will visit other countries, including Egypt.

Addressing the trustees of the Institute for Social and Economic Policy in the Middle East, of which he is vice chairman, the cardinal explained that one of the purposes of the trip would be "to broaden the program" offered by the institute by enlisting the support of additional countries in the fellowship program.

Two Israelis, two Palestinians, one Egyptian and one Jordanian currently are enrolled in the program.

The cardinal said: "It is possible that institute chairman Joseph Califano and I will go there early

in 1981 to visit some other countries and heads of government and try to interest as many people as we can in these funding efforts with a new approach for peace."

He added, "I think that the United States, the Middle East and the world at large, will owe a great debt to Joseph Califano, Leonard Hausman (institute director), the board and the Kennedy School if we can even plant this seed."

The cardinal made a heavily publicized visit to Israel and Jordan in early 1987. The highlights of that trip included a meeting with Israeli President Chaim Herzog and Foreign Minister Shimon Peres and visits to a Palestinian refugee camp in Jordan and the Holocaust Memorial in Jerusalem.

'People Make Peace'

Arabs, Israelis studying together in Catholic Near East funded program

By MARK YOUNG

The Institute for Social and Economic Policy in the Middle East, offering a fellowship program to Arab and Israeli graduate students that is funded largely by the Catholic Near East Welfare Association, has been moved from the Heller School of Brandeis University to Harvard University's John F. Kennedy School of Government.

Created to foster cooperation in health, welfare and economic development in the Middle East, the institute accepted its first six students at Brandeis this year. They include one Jordanian, two Israelis, one Egyptian, one Palestinian from Gaza and one Palestinian from Bethlehem. The graduate students, ages 25 to 40, arrived in Boston in early June and hope to earn public management degrees by August 1989.

However, according to Leonard Hausman, director of the institute, the board of directors felt it would be more advantageous to move the program to Harvard, and it will accept its first students in June 1989.

Speaking at a Sept. 15 press conference at the Kennedy School, he said, "We thought that this was the best place in terms of the wide range of offerings and comprehensive programs for the students."

Hausman noted that the fellowship, valued at \$25,000 per year at Brandeis, will increase to \$32,000 per year at Harvard. Though only six students participated in the program this year, it is hoped that there will be eight next year and 30 within three years.

Former National Health, Education and Welfare Secretary Joseph Califano, chairman of the institute, discussed the goals of the fellowship program at the press conference.

He said, "The concept of the institute and its programs is simple: political leaders make treaties, but people make peace." He continued, "If we can attract professionals who are dealing right at the edge of delivering services to other human beings who are in need, then they will recognize that the problems they will face in delivering those services and helping those people are the same, no matter what their nationality, race or religion may be."

Califano noted, "It is imperative to get people from the Middle East to study and work together, to live and struggle and achieve together. The people we are training will help cut the tap roots of poverty in the countries to which they return."

Cardinal O'Connor, vice chairman of the institute, also visited the Kennedy School last week to stress his commitment to the program. An

NEW HOME—The institute's move from Brandeis to Harvard was made official by, seated from left, former National Secretary of Health, Education and Welfare Joseph Califano, Kennedy School Dean Graham Allison, and standing from left, former Secretary of State Alexander Haig Jr., Cardinal O'Connor and institute director Leonard Hausman.

The cardinal also approved a \$1 million Catholic Near East grant for the program and agreed to lead a \$10 million fund-raising to permanently endow the fellowship program.

Cardinal O'Connor addressed the students, faculty and trustees gathered at the Kennedy School. "For centuries every conceivable effort in the Middle East has been made to achieve some kind of stability, justice and charity, and almost everything has been a failure one way or another. We are trying to move by consensus in terms of a new effort toward peace—that is the ultimate goal."

He added, "We would like to get people from all countries of the Middle East to work together to try to develop programs in public health and manage-

for the human environment in the Middle East. I believe this is achievable."

This year's fellowship students discussed their experiences during the first three months of the program with Cardinal O'Connor, Califano and Haig. Though they complained about living arrangements and their stipend (approximately \$600 per month), they expressed satisfaction about having the chance to study with people from other countries in the Middle East.

Hivka Duman, an Israeli who works as a supervisor of a volunteer program for the Labor Department, said, "The program is a really interesting thing. I used to meet Arabs and Israelis all the

"All the News
That's Fit to Print"

The New York Times

New York Today, clouds and sun. High 36-42. Tonight, partly cloudy, not nearly as cold. Low 29-36. Tomorrow, more clouds than sun. High 41-46. Yesterday: High 29, low 16. Details, page D15.

VOL. CXXXVIII . . . No. 47,719 Copyright © 1988 The New York Times

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 14, 1988

Months beyond 15 miles from New York City, except on Long Island

35 CENTS

Where Arab and Jew Work Together

By KATHLEEN TELTSCH
Special to The New York Times

CAMBRIDGE, Mass., Dec. 7 — Dr. Tarek Hassan Shawkat and Shmuel Reznikovich seem unlikely collaborators. One is a 30-year-old Muslim physician from Egypt and the other is a 33-year-old Orthodox Jew from Israel studying hospital administration.

They have been brought together here by a Harvard University program that aims to encourage Arab and Israelis to seek common ground for cooperation in education, health and welfare. Now the two men are pursuing plans to link their hospitals in the Middle East by computer, to create an exchange of medical staffs and eventually to share medical research.

"They are somewhere between a dream and reality," said Prof. Leonard Hausman, director of the Institute for Social and Economic Policy in the Middle East at Harvard's John F. Kennedy School of Government.

The institute, which moved to Harvard here in September from Brandeis University, Waltham, Mass., brought Dr. Shawkat and five other people to this country in June on one-year fellowships that will result in master's degrees in May. Mr. Reznikovich, who is not part of the program, earned his master's independently last year at Brandeis. He is continuing his training at Beth Israel Hospital in Boston under an administrative residency arranged with the help of Professor Hausman, who encouraged Mr. Reznikovich to work with Dr. Shawkat.

The Shawkat-Reznikovich collabora-

tion is not an isolated phenomenon.

Vivian Manneh, a 25-year-old Palestinian Christian social worker from Jerusalem, has linked up with Soshana Ziv'ev, a 40-year-old official of Israel's Ministry of Labor and Social Affairs. The two women, who are working toward master's degrees in human services, want to help very young children who are physically disabled or retarded to be able to attend Israeli and Palestinian day care centers and not be reared in isolation at home, as many are today. The women plan to bring Palestinian and Israeli staff workers together for training to meet the needs of disabled children.

There will be more opportunities for cooperation next year. The institute intends to expand the program to 10 graduate students from the Middle East. John Cardinal O'Connor of New York, a vice chairman of the institute, has arranged for it to receive a 10-year grant of \$1 million from the Catholic Near East Welfare Association, which he heads. A group of American Arab and Jewish businessmen have provided money for fellowships.

West Bank Agency Is Sought

Cardinal O'Connor's help is also being sought by Professor Hausman, who wants to find a Palestinian agency on the occupied West Bank that will sponsor the undertaking as a non-denominational humanitarian venture.

Professor Hausman says he is confident the two partnerships will succeed, partly because the institute has overcome many more troublesome hurdles since he started it in 1983. It took five

years, he said, to win the cooperation of the Middle East authorities and to build a network of universities and organizations there to supply qualified candidates for training.

"We have had to surmount seemingly insuperable political and ethnic obstacles," said Professor Hausman. "We have managed to get prominent Arab and Jewish business people from the Middle East and from the United States to work together on our 40-member board, although many were skeptical we could do it. We have secured financial support from Jordanians and Palestinians, Egyptians, Israelis and Catholic lay leaders, again in spite of the skeptics."

Inspired by Carter Cabinet Aide

The institute's board now includes such prominent Americans as Gov. John H. Sununu of New Hampshire, who has been selected by President-elect Bush to be his chief of staff, and Alexander M. Haig Jr., former Secretary of State under President Reagan.

Professor Hausman said the fellowship program was inspired by Joseph A. Califano Jr., who as Secretary of Health, Education and Welfare in the Carter Administration tried to follow up the 1978 Camp David agreement between Egypt and Israel by promoting cooperation by health administrators from both countries.

After he left government, Mr. Califano said, the program languished and he urged Professor Hausman, then a professor of economics at Brandeis, to revive and expand it with private funds. Mr. Califano, now a lawyer prac-

Arab and Israeli students in discussion at Harvard University's Institute for Social and Economic Policy. A school program encourages them to seek common ground for cooperation in education, health and welfare.

ticing in New York, is the chairman of the institute's board of directors.

'We Share a Wish for Peace'

Dr. Shawkat was an attentive guest at the Reznikovich family's Hanukkah party where the three children lit candles in observance of the holiday. Many more evenings, Dr. Shawkat and Mr. Reznikovich talked late into the night

on the phone about linking their hospitals by computer.

"We are both religious, we have strong moral convictions and we share a wish for peace," said Mr. Reznikovich, who worked at the Rambam Medical Center in Haifa.

"We strive for peace, but even with good intentions, politics sometimes interferes," said Dr. Shawkat, who

headed the intensive care unit for cardiothoracic surgery of Ain Shams University Hospital in Cairo. "Now that we know each other, I sometimes would like to ask him whether, if we found ourselves at war, could he kill me?"

"I have never asked the question. Instead, I try to secure good relations among people — not governments. If this works as I hope, people will say no to war."

THE INSTITUTE
FOR
SOCIAL AND ECONOMIC
POLICY
IN THE
MIDDLE EAST

JOHN F. KENNEDY SCHOOL
OF GOVERNMENT

HARVARD UNIVERSITY

The Institute for Social and Economic
Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
79 John F. Kennedy Street
Cambridge, Massachusetts 02138
(617) 495-3666

"Political leaders make treaties, but people make peace."

- Joseph A. Califano, Jr.
Chairman, International
Board of Advisors

THE INSTITUTE

The Institute for Social and Economic Policy in the Middle East, a program of Harvard University's John F. Kennedy School of Government, promotes regional cooperation in the Middle East through projects in education, health, welfare, and human services.

The John F. Kennedy School of Government is Harvard University's professional school that serves society's demand for excellence in public service. The School is engaged in three core activities: it teaches graduate students; trains executives in federal, state, and local government; and supports and conducts major research in public policy. It is a national and international center for scholarship and teaching on effective public leadership and problem-solving.

PROJECTS

Education

The Middle East Educational Fellowship was established by the Institute to develop a corps of managers of health and welfare organizations in the Middle East who will work across national boundaries in the pursuit of humanitarian goals. The program brings mid-career officials from countries in the region to the Kennedy School to study and live together.

Fellows will return to the Middle East with a one-year degree in public management and a network of colleagues spanning countries that would benefit from regional cooperation.

Joseph A. Califano, Jr., accompanied by members of the International Board of Advisors, launched the program during a June 1987 trip to Egypt, Israel, Jordan, and the West Bank and Gaza. The first Fellows began their studies together in the summer of 1988.

During the program, Fellows develop proposals for cooperation among Arab countries and Israel. One project, promoted by an Egyptian cardiologist and an Israeli hospital administrator, will link their respective hospitals with each other and with a Harvard Medical School hospital. A second project will link Palestinian and Israeli institutions in the provision of services for handicapped children.

The Middle East Educational Fellowship Program is expanding to include students from the Gulf states in the Middle East and plans, in due course, to incorporate all countries in the region. The Program will seek to build an endowment which will provide for up to 20 fellows per year.

THE INSTITUTE
FOR
SOCIAL AND ECONOMIC
POLICY
IN THE
MIDDLE EAST

**JOHN F. KENNEDY SCHOOL
OF GOVERNMENT**

HARVARD UNIVERSITY

The Institute for Social and Economic
Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
79 John F. Kennedy Street
Cambridge, Massachusetts 02138
(617) 495-3666

Health and Human Services

The Institute has developed its first research and field projects in the area of health care. In February of 1987, the Institute convened a meeting for senior health officials from Egypt, Israel, and the U.S. to develop a research agenda calling for regional cooperation. In the spring of 1989, the Institute and the Medical Association of Arab-Americans will convene meetings in Amman and Jerusalem, where American physicians of various backgrounds will be joined by Palestinian and Israeli doctors. Projects calling for on-going cooperation among the several groups will emerge.

The first project in the area of health and human services will link via computers an Egyptian, an Israeli, a Jordanian, a Palestinian and a Harvard hospital. The objective is for physicians in the region to gain access to the latest medical information for clinical and research purposes. Users of the computer system will be trained at the Harvard hospital.

John Cardinal O'Connor receives a gift from Middle East Fellows Vivian Manneh and Susu Abu Ghazaleh.

Economic Development

In November 1987, the Institute sponsored a seminar in Tel Aviv on "Food Production in the Private Sector" at the request of Egyptian agribusiness leaders. The seminar brought Egyptian and Israeli farmers and suppliers together to share ideas and technology, clarify obstacles preventing closer Egyptian-Israeli agricultural ties, and consider future joint ventures with an American component. (These joint ventures will be formed under the auspices of an independent organization.) Trade relations among Egyptians, Israelis, Jordanians, and Palestinians are bound to expand. A conference and research project will explore the possibilities for a common market as well as for expanded trade with the European Community.

A second study under consideration would investigate the employment problems among highly educated Israelis, Jordanians, and Palestinians.

A third area of research planned is the joint development of Aqaba and Eilat. Environmental and commercial matters are of common interest in that area.

An Israeli-Arab farmer discusses new trends in agribusiness industry with board members Jim and Molly George and assistant director Anna Karasik.

THE INSTITUTE
FOR
SOCIAL AND ECONOMIC
POLICY
IN THE
MIDDLE EAST

**JOHN F. KENNEDY SCHOOL
OF GOVERNMENT**

HARVARD UNIVERSITY

The Institute for Social and Economic
Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
79 John F. Kennedy Street
Cambridge, Massachusetts 02138
(617) 495-3666

FELLOWSHIP PROGRAM

Each year, the Institute selects up to twenty outstanding public officials as Middle East Fellows to participate in the Kennedy School's Mid-Career Master in Public Administration degree program. The 10-month Fellowship includes tuition and fees, initial adjustment costs and health insurance. The Institute will arrange housing for the students, the cost of which will be subtracted from their living stipend of \$1000 (U.S.) per month.

The Lucius N. Littauer MPA is an intensive course of study for mid-career professionals who have demonstrated strong managerial, political, or analytical abilities and who have a strong commitment to work in the public sector. Each year the class includes approximately 275 experienced professionals from around the world. The courses of study allow students to focus on issues, problems, and approaches that are particularly appropriate to their professions. Students have access to 3000 courses at the Kennedy School and the ten other professional schools at Harvard, as well as to the Harvard library system, the largest university library system in the world. Students are also able to attend classes at the Massachusetts Institute of Technology and the Fletcher School of Law and Diplomacy.

INTERNATIONAL BOARD OF ADVISORS

Chair

Joseph A. Califano, Jr.

Vice Chairs

Leo Fields
Alexander M. Haig, Jr.
John Cardinal O'Connor

Executive Committee

Dibo Attar
Sam Ayoub
Kamal Batniji
Malcolm Brachman
Roy Doumani
Leo Kahn
Fayez Sarofim
John Sununu
Ludwig Tamari
Henry Taub
Charles Zraket

Board of Advisors

Gilbert Bachman
Sondra Bender
Jonathan Bigel
Al Coury
Joseph Esformes
James George
Ali Ghandour
Annon Gimpel

Robert Glazer
Marvin Goldklang
Gary Jacobson
Muhammad Kamal
Robert Keeler
Baruch Levy
Hani Masri
Joshua Muss
Jack Nasser
Leo Nevas
Martin Peretz
David Pokross
Irving Rabb
Bernard Rapaport
E.M. Rosenthal
Joseph Saleh
Farol Seretean
Herbert Singer
Stephen Solarz
Peter Tanous
Fred Wehba

Director

Leonard J. Hausman

Assistant Director

Anna D. Karasik

Director of Fellowship

Raja M. Kamal

Research Director

Robert I. Lerman

Leo Fields

Alexander M.
Haig, Jr.

John Cardinal
O'Connor

THE INSTITUTE
FOR
SOCIAL AND ECONOMIC
POLICY
IN THE
MIDDLE EAST

**JOHN F. KENNEDY SCHOOL
OF GOVERNMENT**

HARVARD UNIVERSITY

The Institute for Social and Economic
Policy in the Middle East
John F. Kennedy School of Government
Harvard University
79 John F. Kennedy Street
Cambridge, Massachusetts 02138
(617) 495-3666

- 107 -

ג' אדר ב' תשמ"ח
10 במרץ 1989

4793

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א
מאת : ס/מנהל מצפ"א

דף מצפ"א 36

לשבועיים המסתיימים ב- 10.3.89

א. קונגרס

1. רביזיה בסיוע החוץ

ב- 1.2 הגיש יו"ר תת-הועדה לאירופה ומז"ת בבית הנבחרים, לי המילטון דו"ח מקיף על רפורמות אפשריות בסיוע החוץ האמריקני למליאת "כח המשימה" שנתמנה לדון בנושא.

דעתם של מספר חברי קונגרס וגם הממשל איננה נוחה מן הדרך בה מתנהל סיוע החוץ האמריקאי. אחת הבעיות העקריות הנה "השריונים" (EARMARKS): מספר מדינות, בניהן ישראל ומצרים, נהנות מתקציבים "משוריינים" שכמעט ולא נתן לגעת בהם. לדוגמא: 98% מסך הסיוע הצבאי האמריקאי "משוריין" כך שלבסוף לא נותרים סכומי כסף למדינות שהממשל חפץ לסייע להן. גם המזכיר ביקר התבטא לאחרונה באשר לצורך למחשבות מחודשות בנושא.

המילטון ממליץ בדו"ח לבטל או להפחית את רמת "השריונים" בסך הסיוע הצבאי. הנוקשות שיוצרים אלה, לדעתו, מקשה על ארה"ב לפעול ביתר גמישות בדרכי הסיוע שלה ובנוסף נשחקת יכולת ארה"ב להשפיע על מקבלי הסיוע מבחינה פוליטית מכיוון שאלו בטוחים בסיוע המשורייני עבורם. כאלטרנטיבה מציע המילטון לפתוח בשיחות עם הממשל להפחית את רמת השריון, משמע להשאירו למדינות מסוימות (...). ולשולל אותו ממדינות אחרות.

- 2 -

מתגובות שהגיעו לשגרירות נראה שאין התלהבות רבה אצל מרבית חברי ועדת החוץ (משתי המפלגות) לרעיון. ישנה מודעות לבעיה אולם בסופו של דבר מרוצים מרבית המורשים מהבטחת הקצבות למדינות שבהן הם תומכים: ישראל, תורכיה, יוון, מצרים וכו'. אין להתעלם מן העובדה שביטול או שחיקת השריונים יכול גם לפגוע בכוחם של המורשים למול הממשל... המילטון עצמו מודע לשיקולים הפוליטיים ומניח שאין ברשותו מספר הקולות לבטל שריונים לפחות לישראל, מצרים ואולי גם למדינות אחרות. גם בשיחה שקיים עמו השגריר (7 דנא) הודה כי המלצותיו לא יבוצעו במדה והממשל לא יתמוך בהן. ישראל, לדבריו, בכל מקרה תזכה ל-3 ביליון דולר גם אם הממשל לא יבקש זאת עבודה. השגריר יציין בתגובתו כי כל יוזמה מדינית נטולת סיכון מצריכה תחושת בטחון בתחום הסיוע. המילטון הביע הבנה.

ב- 28 בפברואר קיימה מליאת ועדת החוץ שימוע בנושא כאשר מרבית העדים הפרטיים שהעידו (אוניברסיטאות, ארגוני-פיתוח וכו') תמכו בהמלצה לבטל השריונים. הקונגרסמנים שהתבטאו המשיכו לשרד תחושה שאינם מרגישים בנוח לאבד את עוצמתם וחופש פעולתם מול הממשל.

בשלב זה, נראה שמדובר בתהליך ממושך וארוך ולא ברור אם יתממש בדרך כזו או אחרת בעתיד הקרוב.

2. סיוע החוץ לשנת התקציב 1990 - שימועים

בתקציב שהגיש הנשיא בוש לקונגרס בראשית פברואר בקש הנשיא 19.3 ביליון \$ עבור סיוע החוץ, סכום המהווה כ- 2% מהתקציב הפדרלי וגבוה במדת מה מהצעת התקציב הקודמת שהוגשה ע"י הנשיא רייגן ב- 9.1.89.

בבקשת הסיוע נתבקש סכום של 5.3 ביליון \$ לישראל ומצרים, דהיינו שמירת הסיוע ברמה הנוכחית. בחוק הסיוע יציע הממשל מספר יוזמות שיאפשרו לסיוע (הצבאי) המצטמק להתרחב במדה מה (למשל ע"י "מחיר הוגן" למערכות נשק צבאיות) ותיקונים אחרים שיאפשרו ניהול יעיל של המקורות המוגבלים (ביטול "שיריונים"?).

ב- 1.3 החלה ועדת המשנה לאירופה ומז"ת בשימועים על הסיוע לישראל ומצרים. שני ימי השימועים היו מאלפים ונתנו אינדיקטורים חשובים להלך הרוחות בממשל ובקונגרס כלפי שתי המדינות.

ישראל : סגן עוזר המזכיר לענייני מז"ת במחמ"ד נד ווקר לא חדש בעדותו וסקר את יחסי ישראל-ארה"ב מבחינה מדינית ברוח חיובית, מעניינת יותר עדותו של עמיתו בפנטאגון, אד גנייס. זה פרט בעדות ארוכה את עומק היחסים הצבאיים/אסטרטגיים בין שתי המדינות. במיוחד בדבריו היתה הנגימה חמה וחיובית תוך הדגשת העובדה שבמשך שמונה השנים האחרונות נקשרו קשרים הדוקים בין הזרועות הצבאיות בשתי המדינות ולתועלת שני הצדדים. ראויות לציון הנקודות הבאות:

- 3 -

- הקמת JPMG ("קבוצה פוליטית-צבאית משותפת") הדנה בשת"פ צבאי בין שתי המדינות, אחסון מראש של תחמושות אמריקניות בישראל, תכנון צבאי משותף, תרגילים משותפים.
- קיימת תוכנית אמונים משותפת בין צבאות שתי המדינות. זו מעניקה הזדמנות מצויינת לכוחות צי, אויר ומארינס מארה"ב להתאמן בתנאי שטח מזרח-תיכוניים.
- טייסות אמריקניות מתאמנות בגיחות נמוכות בישראל לאור בעיות גוברות באירופה לגיחות מסוג זה (לאחר אסון רמשטיין).
- אניות הצי הששי מבקרות כ- 25 פעם בנמלי ישראל בשנה ומשתמשות במבדוקים.
- שת"פ הצבאי קיים גם בחילופי מידע מודיעיני, תוכניות R+D משותפות, ביקורים הדדיים בבתי-הספר הצבאיים ועוד.
- צבא ארה"ב יפיק תועלת רבה מהתעשיות הבטחוניות בישראל עקב נטיתו לקנות מערכות מוכנות, עקב קיצוצים בתקציב הפנטאגון. ציין כי סך הרכישות הצבאיות של ארה"ב בישראל ב- 1988 יעלה על 250 מיליון דולר וזאת בנוסף ל- 100 מיליון דולר מהסכם ה-OFFSET.
- סיים את מחזור העדויות סגן עוזר מנכ"ל AID שהעיד חיובית על מצבה הכלכלי של ישראל. תאר את הסיוע האזרחי לישראל בהצלחה גדולה.
- לאחר העדויות התנהל פרק של שאלות ותשובות שבו נדונו בין השאר הנושאים הבאים: מצבה הכלכלי של ישראל, מדת ניצול כספי הסיוע, אש"פ והדיאלוג, נושא ה- FAIR PRICING וכוונות הרכש של ישראל, יחסי ישראל-ברית"מ והאיום על ישראל מנשק כימי וטילים.
- בלטה מאוד הנמיה העניינית והחיובית בה התנהלו השימועים לגבי ישראל. בהתחשב בשנה הקשה שעברה עלינו בארה"ב, הופתעו רבים מהעדר הערות בקורתיות או השמעת רמזים לגבי זיקה בין ז"א לסיוע, וצויין גם האופן ההוגן שבו נוהל השימוע ע"י היו"ר המילטון. מצבה של ישראל, אם כן, לפחות בתחילת הליכי החקיקה לשנת"א 1990 נראה טוב.
- מצרים : בניגוד לשימוע על ישראל שהיה חיובי ביותר, ספגה מצרים ביקורת קשה ביותר מיו"ר וחברי תת-הועדה לאירופה ומז"ת. בעוד נציגי הממשל מצטמצמים בעדויותיהם לבעיותיה של מצרים בתחום הכלכלי, התמקדו הקונגרסמנים ביתר פרוט על כשלונותיה של זו בתחום זה:

- 4 -

- המילטון : "מודאג ביותר" מהעדר כל רפורמות והתקדמות לקראת שינויים מבניים בכלכלה המצרית.
 - לנטוס : מבקר את הממשל בחריפות באשר "למסך השתיקה" שהוטל על פרשת הברחת טכנולוגיה מתוחכמת ע"י מצרים מארה"ב.
 - אואנס : מביע דאגה מחוסר רצונה של מצרים לחמם יחסיה עם ישראל.
 - המילטון : מביע תסכול עמוק "מהזרמת כסף בלתי-פוסקת" למצרים ללא כל תוצאות בשטח. יתנגד בעתיד להזרמת כספי משלם המיסים האמריקני DOWN THE DRAIN. יש ללחוץ על מצרים שוב ושוב לקדם רפורמות עמוקות במשק..
 - לונגס : מצרים מתבלטת יותר ויותר כמטרה לקיצוץ בכספי הסיוע אם לא ישתפר המצב.
 - בשימוע הועלו גם נקודות נוספות אולם אין ספק שהאווירה כלפי מצרים היתה עכורה ובקורתית ויש המעריכים כי יו"ר תת-הועדה ינסה בשלב מאוחר יותר לבטל, ולו חלקית, את שריון הסיוע למצרים בבחינת סימן לאי-שביעות רצונו העמוקה.
3. פגישות השגריר והציר בגבעה
- בשיחות שקיימו השגריר והציר עם סנטורים וקונגרסמנים במהלך החודש האחרון העלו המחוקקים בין השאר, את הנושאים הבאים :-
 - האופן המעוות בו מוצגות האינתיפאדה והתגובה הישראלית לה בתקשורת האמריקאית והיותו משפיע על דעת הקהל בהתאם. כתוצאה מכך, שחיקת מעמד ישראל בארה"ב וחשש מהצפוי בקונגרס, בכל הנוגע לעתיד הסיוע לישראל (כפי שמתבטא בנסיונות לקשור הסיוע במצב ז"א), במיוחד נוכח האפשרות לקיצוץ כללי בתקציב הפדראלי.
 - ציפיות גבוהות בקונגרס מביקורו הקרוב של רה"מ שמיר בושינגטון, בתקווה שיציג יוזמה ישראלית לפתרון הסכסוך, שתיחפס ע"י האמריקאים ככנה וכבעלת סיכוי להתממש, ותתרום לשיקום מעמדה של ישראל בארה"ב.
 - דאגה מהתבהרות כוונותיו של הממשל החדש בכל הנוגע למכירת נשק למדינות ערב.

- 5 -

- דאגה מהפצת נשק כימי וטק"ק במזה"ת והסכנה בנשק הקיים אצל איראן, סעודיה וסוריה.

- רצון ארה"ב לתרום לפתרון הסכסוך בדיאלוג עם אש"פ, עמדתה כלפי וועידה בין"ל ועידוד מדינות ערב לתרום לתהליך אפשרי.

ביטוי לשחיקת מעמדה של ישראל ניתן למצוא בדבריו של ח"ק ידיר (אודות א"ב קונגרסיונאלית, 26/2): "בהשוואה להפגנת התמיכה בישראל לפני שנתיים ואפילו אשתקד לאחר פרוץ האינתיפאדה, האירוע השנה הווה מפגן נוכחות של הקונגרסמנים על מנת לצאת ידי חובה. ראייה לכך היא חוסר ההתייחסות לישראל מצד מחציתם והתבטאויות זהירות מצד האחרים".

השגריר והציר השמיעו דברים בנושאים הבאים: המצב במזה"ת, האינתיפאדה ופתרונותיה המדיניים (שיחות ישירות עם פלסטינים מקומיים, הצורך בהשעיית דיאלוג ארה"ב עם אש"פ, תפקיד ירדן, פתרון הדרגתי ועשיית שימוש בהצעות קמפ-דייוויד), יוזמת ברה"מ באיזור כמנצלת התחלופה בין הממשלים בארה"ב, דאגה מכריכת סיוע החוץ בז"א, איום הנשק הכימי והטק"ק וצורך ישראל במערכות התרעה מתוחכמות.

4. הגבלת הדיאלוג עם אש"פ:

סנטור מק (רפובליקני חדש, מפלורידה) הגיש הצעת חוק בנוגע להמשך הדיאלוג עם אש"פ. עפ"י הצעתו יחוייב הנשיא לדווח מידי שנה לקונגרס על הצורה בה ממלא אש"פ אחר התחייבויותיו לארה"ב: הימנעות מטרוור והכרתו בזכות ישראל להתקיים. סנטור מק מציע שבמידה ויפך הארגון התחייבותו, יושעה הדיאלוג עימו ולא יחודש כל עוד לא יחזור ויענה על הדרישות וכל עוד לא הגיש הנשיא דו"ח הולם לקונגרס 30 יום לפני חידוש הדיאלוג.

להערכת השגרירות טעונה היוזמה שיפוצים נוספים, במיוחד באשר לחלקו של הנשיא. הסרטיפיקציה שזה נתבקש לתת תהווה "תעודת-יושר" לאש"פ שתכלול כל אשר יחפוץ הממשל לדווח עליו בהתאם לעמדותיו ובכך חסרונה של ההצעה.

ב. ממשל-גיבוש מדיניות מזתי"ת

משיחות עבודה והתבטאויות פומביות, נראה כי אין לצפות לתוכנית כוללת חדשה דוגמת "תוכנית רייגן". ככל הנראה, מתכוון המזכיר להתקדם בנושא המז"תי לאט ומתוך שיקול דעת זהיר. גישת הממשל הקודם תשמש בסיס למדיניות הממשל החדש אך תוך שינויים שיתחייבו במשך הזמן.

- 6 -

ככל הנראה, רואה בייקר את הוועידה הבינלאומית כ- NON-STARTER, בעיקר עקב התנגדותה התקיפה של ישראל. בתדרוך של "פקיד בכיר" במטוסו של בייקר, נוצר הרושם כי קו המחשבה נוטה לכיוון של עדוד שיחות בין ישראל למנהיגות פלשתינאית ביוש"ע במטרה להגיע להסדר בניימ/אוטונומיה כלשהי, כולל אמצעים לבנות בטחון הדדי בין שני הצדדים. רק בשלב מאוחר יותר יצורפו מדינות ערב ואש"פ למעגל השיחות השירות שיתנהלו על פתרון כולל של הסכסוך.

בשיחות שקיים השבוע המזכיר בוונה עם עמיתיו הארופיים ושה"ח ברה"מ נדון גם נושא המז"ת. לטרויקה הארופית (שרי החוץ של ספרד, יוון וצרפת) אמר בייקר כי הוא מברך על תיאום בין ארה"ב לקהילה בנושא המז"ת אך על הממשל להתחשב גם בעמדות ברה"מ וישראל. באשר לאש"פ, תמשיך ארה"ב בדיאלוג עמו, בהעדר אלימות מצדו. הממשל האמריקני ימשיך להיות פעיל בנושאי מז"ת אך פעילות זו לא צריכה להביא בהכרח לוועידה בינלאומית. יש לנקוט בצעדים פרקטיים להקל על המתח והאלימות בשטחים בשלב ראשון. לדעת מקור בכיר במחמ"ד, היתה לשיחה השפעה ממתנת על שרי החוץ הארופיים.

אש"פ : דובר מחמ"ד חזר השבוע מספר פעמים על אזהרת ארה"ב שהועברה לאש"פ ביחס לנסיונות החדירה של חוליות מחבלים (מארגונו של חוואטמה) לצפון ישראל - הדובר הבהיר שארה"ב לא תוכל להשלים עם פעולות אלה המשפיעות לרעה על הדיאלוג עם אש"פ ובמיוחד על האוירה החיובית ההכרחית להתפתחות מו"מ ישראלי-פלשתיני. אש"פ אינו יכול להתנער מפעילות האלמנטים המרכיבים אותו.

יחד עם זאת, הודיעה מחמ"ד לשגרירות ב- 9 דנא כי הפגישה הרשמית השניה בין ארה"ב לאש"פ תתקיים ב- 14 דנא בחוניס והפעם יורחבו נושאי השיחה גם למשורר המדיני ולא רק לנושאי טרור.

ג. פגישה משלחת "ברוקינגס" עם אש"פ (תוניס - 13-17.2.89)

ויליאם קוונדט הוביל סיוור של המכון לתוניס בו השתתפו הרולד סאנדרס, הלנה קובאן, הרמן איילטס, קארן דאווישה ורוברט פרידמן.

קיימו ישיבה בודדת עם ערפאת ופגישות עם אבו מאזן (פתח), יאסר אבו ראבו (חוואטמה) אבו אייבד והאני אל חסן. לא התקיימו שיחות עם אנשי "הקו הנוקשה" כמו קאדומי או חבש.

המשלחת התרשמה מרצינותו של אש"פ להכנס לתהליך מדיני. אש"פ, לדבריהם, רכש בטחון עצמי רב וגם בזירה הבינ"ל. מוסרד יותר דווקא מהתנועות האיסלאמיות בקירבו. מעוניין באמת ובתמים בתהליך מדיני שיוביל להקמת מדינה פלסטינאית ביוש"ע לצד מדינת ישראל. אש"פ גמיש ביחס לתהליך המדיני אך עומד על כך שהשיחות יותנו כבר בשלב הראשון באופי ההסדרים הסופיים. האינתיפאדה נחשבת לנכס העיקרי והיא עשויה ללבוש גוון פחות אלים אם יחלו שיחות ממשיות.

- 7 -

אשר לתהליך ותכנים, אש"פ מעוניין לבנות מומנטום למו"מ בינו לבין ישראל ומודע לכך שארה"ב אינה המטרה אלא ישראל. אין לו התנגדות לבחירות ביש"ע שכן הנו בטוח שנציגיו יזכו אך לדעתו זה לא ישרת דבר. הם זנחו את תביעתם לזכות השיבה לשטח ישראל ומגבילים הדבר ליש"ע. עדיין חשים מחוייבים לקונפדרציה עם ירדן לאחר הקמת מדינה פלשתינאית. אינם רוצים משלחת משותפת ירדנית פלשתינאית למו"מ. אשר ל"תהליך השלבים", לטענתם אש"פ עושה רושם שנח הרעיון לחלוטין.

ד. ממשל-יהודים

מנהיגות ועידת הנשיאים בראשות הנשיא סימור רייך נפגשו עם הנשיא בוש ב- 2/3.

מדיווחים ראשונים נמטר שהנציגים היהודיים הביעו תמיכה בישראל ובפעילות הדיפלומטית האמריקאית. הנשיא בוש אמר שהוא מעוניין להניע את תהליך השלום קדימה ואיננו רואה מקום בשלב זה לוועידה בינלאומית. נושא הדיאלוג עם אש"פ לא הועלה כלל.

הנשיא הבטיח התיעצויות מוקדמות בעניין עסקאות נשק עם מדינות ערב והחליף דעות עם הנציגים היהודיים גם בנושא תיקון ג'קסון-ואניק.

ב ב ר כ ה
משה בר

02/11/77 - 1000 - F

**Congresswoman
Helen Delich Bentley
2nd District, Maryland**

1610 Longworth Building
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3061

Shell Building
200 E. Joppa Road
Towson, MD 21204
(301) 337-7222

7458 German Hill Road
Dundalk, MD 21222
(301) 285-2726

115 Fulford Road
Bel Air, MD 21014
(301) 838-7758

1987-1988 **One Hundredth Congress**

1984 **Elected to 99th Congress (1985-86)**

Committees: **Public Works and Transportation: Subcommittees on Economic Development; Water Resources and Investigations and Oversight**

Budget Committee

Merchant Marine and Fisheries: Subcommittees on Merchant Marine; Panama Canal and Outer Continental Shelf; and Oversight and Investigations

Select Committee on Aging: Subcommittee on Health and Long Term Care

Task Force on Women and Social Security

Congressional Maritime Caucus: Vice-Chairman

Steel Caucus: Executive Committee

1975-1985 **International Consultant and President/Chief Executive Officer, HDB International**

1981-1985 **Columnist and Shipping Editor *World Ports Magazine***

1969-1975 **Chairman, Federal Maritime Commission**

1945-1969 **Reporter and Maritime Editor, *The Sun*, Baltimore Maryland: Simultaneously covered national labor and transportation fields for *The Sun* from 1963 to 1969.**

1945-1969 **Additionally employed, at various times, as a syndicated columnist, Public Relations Counselor with the American Association of Port Authorities, Inc. and produced two television shows. One, "The Port That Built a City and State," ran on WMAR-TV for 15 years.**

EDUCATION

1944 **University of Missouri, Columbia, Missouri B.A., Journalism, with honors**

Also attended the University of Nevada and George Washington University

**Honorary
Doctorate
Degrees:**

Universities of Maryland, Alaska, Michigan, Portland (Oregon), Long Island University, Goucher College, Bryant College of Business Administration, and Villa Julie College.

PRESS RELEASE

Congressman Ben Cardin

Third Congressional District, Maryland

SUMMARY OF EXPERIENCE

LEGISLATIVE EXPERIENCE

United States Representative - Democrat, Third Congressional District of Maryland; since 1987

Committees:

Judiciary

Subcommittees - Courts, Intellectual Property, and the Administration of Justice; Administrative Law and Governmental Relations

Public Works and Transportation

Subcommittees - Surface Transportation; Water Resources; Public Buildings and Grounds

Assistant Majority Whip

Maryland House of Delegates - Democrat, Served 1966-1986

Speaker - 1979-1986

Chairman, Ways and Means Committee - 1974-1979

POLITICAL EXPERIENCE

Democratic State Legislative Leaders Caucus; Vice-Chairman, 1983-1986

Governor's Commission on Excellence in Higher Education, 1985

Committee on Federalism and National Purpose; Member, 1984

Democratic Party Rules Committee; Member, 1984

Presidential Advisory Committee on Federalism; Member, 1981

State-Federal Assembly, National Conference of State Legislatures;

Chairman, 1980-1981

EDUCATION

University of Maryland, L.L.B., J.D. - 1967; 1st in class

University of Pittsburgh, B.A. - 1964; cum laude

City College High School - 1961

-more-

Washington Office: 507 Cannon House Office Building, Washington, D.C. 20515 (202) 225-4016

BOARD MEMBERSHIPS

Trustee, University of Maryland Alumni Association-International, 1982-1988;
 Chairman, Maryland Legal Services Corp., 1988-1989;
 Trustee, Baltimore Council on Foreign Affairs, 1980-1989;
 Member, Associated Jewish Charities & Welfare Fund, 1985-1989;
 Trustee, Baltimore Museum of Art, 1988-1991;
 Director, Re-Visions Foundation, Inc., 1988-1991;
 Trustee, St. Mary's College, 1988-1993

AWARDS

Maryland Psychiatric Society's Friend of Psychiatry Award, 1988;
 Common Cause of Maryland Ann Hogan Memorial Award, 1987;
 Waterfront Workers of Baltimore, Public Service Achievement Award, 1987;
 MACO Legislator of the Year Award, 1984;
 Hadassah Award, 1981;
 Dr. Herman Seidel Humanitarian Award, 1979;
 B'nai B'rith Menorah Lodge Award, 1979

Personal - Married to Myrna (Edelman). Two children are Michael, 21, and Debbie, 19.

Practicing attorney since 1967.

U.S. Representative

ROY DYSON

1st Congressional District — Maryland

Biography

Roy Dyson was elected to the 97th Congress on November 4, 1980. He was re-elected to the 98th and the 99th Congresses and has represented the First District of Maryland in the United States House of Representatives for three consecutive terms.

Congressman Dyson was born in Great Mills, Maryland on November 15, 1948; one of identical twin sons of Leroy and Marie (Melse) Dyson. He attended schools in Southern Maryland and the University of Baltimore and the University of Maryland.

Formerly a lumber company executive, Mr. Dyson began his political career in 1974 when he was elected to the Maryland House of Delegates, where he served six years. In the House of Representatives, Congressman Dyson was first appointed to the powerful Armed Services Committee, and later selected for membership on the Merchant Marine and Fisheries Committee. Within the two House Committees, Congressman Dyson serves on the Seapower and Strategic and Critical Materials, Procurement and Military Nuclear Systems Subcommittees, and on the Fisheries and Wildlife, and Merchant Marine Subcommittees. In addition, Congressman Dyson has been appointed by both Chairman Jones to serve as his representative of the Board of Visitors to the Merchant Marine Academy and Chairman Aspin on the Board of Visitors to the Naval Academy.

**NEWS RELEASE
NEWS RELEASE
NEWS RELEASE
NEWS RELEASE
NEWS RELEASE**

KWEISI MFUME U.S. CONGRESS
7TH DIST. - MARYL AND

1107 LONGWORTH BUILDING • WASHINGTON, D.C. 20515 • (202) 225-4741

Biographical Sketch of Congressman Kwesi Mfume

Kwesi Mfume (pronounced "Kwah-ee-see Oom-foo-may") is a member of the historic 100th Congress representing Maryland's 7th Congressional District in Baltimore. He was elected in 1986.

Having served eight years on the Baltimore City Council, Mfume brought to Washington a solid reputation as an articulate, forthright advocate for the needs of people. He continues that advocacy today on issues ranging from education to economic development.

Congressman Mfume is a member of the powerful Banking, Finance, and Urban Affairs Committee; the Small Business Committee; and the Select Committee on Hunger. His Subcommittee assignments are Housing and Community Development; Economic Stabilization; and Procurement and Minority Business Development.

He also serves as treasurer of the Congressional Black Caucus; deputy whip of the freshman Democratic class; and as a member of the Congressional Arts Caucus and the Congressional Caucus on Women's Issues.

Despite his brief tenure, Congressman Mfume's legislative accomplishments have been impressive. He authored the Mfume Amendment to the Competitive Banking and Equality Act (Public Law 100-86), which mandates a specific and verifiable plan of action by the federal government in the development of minority financial institutions. In addition, he is generally credited with having led and won the fight to save the Minority Business Development Agency from the Reagan Administration's attempts to dismantle it last year.

Other legislative initiatives include having introduced the Youth Employment Services Act (H.R. 3671), which would create a three-year demonstration project to provide training and employment opportunities to unskilled and unemployed young people; and legislation to designate the week of November 28, 1988, as "National Vocational-Technical Education Week."

As a young man, the Baltimore native adopted his African name which means "conquering son of kings." He is a Magna Cum Laude graduate of Morgan State University where he taught political science and communications. He also earned a Master's degree from Johns Hopkins University.

Congressman Mfume serves on New York's Schomburg Commission for the Preservation of Black Culture, and is listed as one of the 100 Most Influential Black Americans by "Ebony Magazine." And, as a "Baltimore Sun" article once noted, "if ambition were all that he needed ... Kwesi Mfume would already be Speaker of the House of Representatives."

(updated June 1988)

- 107 -

י"ט' אדר תשמ"ח
24 בפברואר 1989
4650

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א
מאח : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א 37

לשבועיים המסתיימים ב- 24.2.89

ממשל :

המזכיר בייקר ערך בקור לאחדות מבנות הברית הארופאיות ובכמה מקומות עלה נושא המז"ת. שר החוץ ההולנדי הפציר בעמיתו לצאת ביזמת שלום קרובה אך בייקר השיב שהתנאים טרם הבשילו (כך לפי כתב הניו-יורק טיימס שנילוה מסע). בייקר חזר פחות או יותר על עמדה זו בדבריו ב- MEET THE PRESS לאחר שובו. איש בכיר בפמליתו של בייקר אמר: "המזכיר מוכן לשמוע רעיונות אך יש להתקדם לאט ויש לחרוש את האדמה בזהירות. אם אתה מעלה את רמת הדיונים במהירות ויוצר תשומת לב בינלאומית גדולה מידי אתה עלול לפגוע באפשרות לתזוזה אמיתית".

ב- 21 לפברואר מסר בייקר עדות מפורטת בוועדת החוץ בבית הנבחרים. בעניינים הנוגעים אלינו חזר בדבריו על עמדות מנוסחות כדלקמן: "באופן ריאלי, על ירדן למלא תפקיד בכל הסכם, על הפלשתינאים להשתתף בקביעת גורלם, מדינה פלשתינית לא תהיה מקור ליציבות ולא תתרום לכינון שלום צודק ובר-קיימא".

כמה מאנשי מחמ"ד שדברו עם אנשינו בווינגטון שפכו אור נוסף על עמדות הממשל. מר הולצמן ממחלקת ישראל אמר כי על ישראל יהיה לקבל החלטות קשות והוסיף כי על שתי המדינות לחתור לתאום עמדות וכל אחת תצטרך לקחת בחשבון את מערכת השיקולים והאינטרסים של הצד השני. איש בכיר מאד במחמ"ד אמר לנציגנו כי אין אצלם חשיבה כוללת ואין גיבוש תכניות ולכן מצפים לרעיונות שלנו.

- 2 -

בענין הדיאלוג עם אש"פ חזר המזכיר (גם בראיון הטלביזיה שלו ביום א') על החומרה בה הם רואים את נסיון החדירה מהצפון, חזר וספר על נוסח הדברים התקיף שנתבקש פלטר לומר לאנשי אש"פ, אך אמר גם וכך אמרו דוברים אחרים של מחמ"ד כי (בשלב זה) אינם שוקלים הפסקת הדיאלוג.

היועץ לבטחון לאומי סקורופט אמר בשיחה כי רצוי שישראל תמצא דרכים להביא להורדת המתיחות, אמר כי קימת אצלם נכונות לחשיבה על המז"ת וכי הוא מניח שיהיו מוכנים עם בואו של שה"ח ארנס לוושנינגטון. הביע דעתו שיש לפתח מנהיגות פלשתינאית מקומית, אם אפשר - ע"י בחירות מקומיות עם זאת הביע ספק אם לא ירתעו מלחצים חיצוניים.

פעילותם והתבטאויותיהם של מחוקקים:-

היו אלה שבועיים גדושי דיבורים ומעשים מצד מחוקקים בכל הנוגע לעניינינו. בראשית התקופה עדיין נשמעו קולות דאגה, ביקורת, אפילו מדה זו או אחרת של גינוי בקשר לדו"ח זכויות האדם. אח"כ נכבשה הבמה ע"י המורשה וויין אואנס, בעצמו דמות מרכזית בשימועים של שיפטר, שיצא, מיד אחרי עדותו של שיפטר ובלי קשר אליה, לבקור אצל ערפאת בטוניסיה. יהודי מידידיו דן אייברם נלווה אליו ומאמצים רבים מצדדים שונים להניאם מתכניתם - נכשלו. הם קיימו פגישה בת 4 שעות עם ערפאת ועוד פגישה של שעות רבות עם ערפאת ושמונה מחבריו. הקונגרסמן חזר מוקדם ומשוכנע: ערפאת ויתר למעשה על האמנה, המעיט בחשיבות החלטת או"מ 181, דיבר על קונפדרציה, על פירוז, על שלום, על שיתוף פעולה עם ישראל, הסכים לדון על עתיד ההתנחלויות, הסתייג מהטרור, גינה את נסיון חדירת חמשת המחבלים, ביקש להיפגש עם מנהיגים ישראלים. הוא אף הבטיח לאואנס שיגיש דו"ח על חקירתו את מקרה הפיגוע במטוס פאן-אם. אואנס חזר ונתן פרסום גדול למסעו ושיחותיו ואכן זכה לכתבה בולטת בוושנינגטון פוסט ולמכתב עדוד ותמיכה מלי המילטון. אין ספק שהוא פועל בהתלהבות שאינה ניתנת לבלימה וכבר החל לארגן את מסעו הבא לכמה מארצות האזור, כולל ישראל, ובקבוצתו הפעם כ- 15-12 יהודים והוא מבטיח להם פגישות עם כל מנהיגי המז"ת ובהם מנהיגי ישראל ו"אם ירצו" גם ערפאת וראשי אש"פ.

מדאיגה עוד יותר, ולו בגלל משקלם של האישים, היא התבטאותם של הסנטור ליידי והמורשה אובי שלהם עמדות מרכזיות בועדות ההקצבות של שני הבתים. שניהם אמרו כי טיפולה של ישראל בפלשתינאים עלול להחליש את התמיכה בקונגרס בסיוע לישראל. ישראל לא תוכל לסמוך על ההיקף הקים של הסיוע אם תוסיף לירות במפגינים, להגלותם ולפוצץ את בתיהם. ליידי העיד על עצמו שאמר בביקורו האחרון בישראל דברים תקיפים ביותר למנהיגיה. אובי אמר כי בתקופה של קיצוצים אין הוא בטוח שאמריקה עושה טובה לישראל כשאינה מחילה גם עליה את הקיצוץ.

כעבור יומיים חזרו בהם ליידי ואובי במקצת. ליידי אמר כי אינו מציע להתנות את הסיוע בכל יזמת שלום ישראלית ספציפית ואילו אובי מסר, שאלה שציטטוהו "שכחו" להזכיר גם שבחים שאמר על ישראל כמו זה שנערך בתוכה דיון פנימי נוקב ושהיא דוגמה של דמוקרטיה בפעולה.

- 3 -

איש בולט אחר שהתבטא בשפה בוטה היה הסנטור פל מרוד אילנד ובין השאר אמר (וודוקא באזני המנהיגים היהודיים של אזור בחירתו) שהוא תומך בדעותיו של ליידי בדבר קצוץ בסיוע.

היו גם קולות תמיכה בישראל. חברי הקונגרס ונובר וגליקמן כתבו מכתב למזכיר בייקר בו הביעו דאגה נוכח נסיון החדירה של חמשת המחבלים ואמרו שזו עדות שערפאת אינו רוצה או אינו יכול לעמוד בהתחייבותו לארצות הברית. למכתבם של השניים הצטרפו אח"כ עוד שבעה מורשים (גריין , מל לויין , לגמרטינו , קורטר , פייזו , הנטר , ושוט). גם הסנטורים לאוטנברג וגרסלי כתבו מכתב עם תוכן דומה למזכיר המדינה.

סנטור סרבנס קיים שיחה ארוכה עם השגריר ארד ובתוכה אמר שחשוב שרה"מ יגיע לארה"ב עם תכנית מתקבלת על הדעת. הוסיף שהופתע מהחלטת שולץ לקיים דיאלוג עם אש"פ וגם מכך שהדבר נעשה ללא כל התייעצות עמנו.

בפגישה אחרת שוחח השגריר עם ששה (מתוך שמונה) הסנטורים היהודיים (לויין , מצנבאום , לאוטנברג , קוהל , ליברמן , ובושביץ) לאוטנברג ומצנבאום דרשו יוזמה ישראלית נועזת וחדשנית. שומה עלינו לתפוס את היוזמה המדינית ולהציע הצעות לקידום התהליך. לויין העריך שהאינתפדה היא איום רציני לבטחון ישראל "וסכנה מתמדת ליחסי ישראל-ארה"ב". מצנבאום העלה את נושא יחסי הצבור ואמר שאש"פ "עשה עבודה נהדרת" בארה"ב. לאוטנברג תקף אף הוא בחזית יחסי הצבור ואמר שאינו רואה כל חדש בחשיבה הישראלית ובאופציות הנשקלות בארץ.

בפני פורום יהודי מרכזי (כנס נאקרא"ק) התבטאו השבוע גם הסנטור פקווד והמורשה לי המילטון. הראשון אמר שישראל מצטיירת כנוקשה ולעובדה זו עלולה להיות השפעה בנושא סיוע החוץ. המילטון דרש שארה"ב תלחץ על אש"פ לנטוש את דרך הטרור אך גם דרש צעדים שיביאו להוצאת צה"ל ממרכזי אוכלוסיה בשטחים.

מישאלים:-

3 משאלים נערכו לא מכבר בארה"ב המעידים כי רוב האמריקנים מצדדים בדיאלוג עם אש"פ אך אין הם מאמינים בהכרח כי אש"פ אכן זנח את דרך הטרור. המשאלים נערכו ע"י אסוסיאטד-פרס, ע"י טיים-ינקלוביץ וע"י CBS - ניו-יורק טיימס. מחייבי הדיאלוג נעו במשאלים מ-64 עד 70 אחוזים. התמיכה הגדולה ביותר בדיאלוג הוא בין סטודנטים, התמיכה הקטנה ביותר היתה בין חסרי השכלה, קשישים ודרומיים. במשאל אסוסיאטד-פרס אמרו ששים אחוז מבין בעלי השכלה גבוהה במיוחד שעל ישראל להרשות כינון מדינה פלשתינאית. לעומת זאת אין שיפור בתדמית ערפאת ואש"פ. 61 אחוז במשאל טיים-ינקלוביץ אינם מאמינים שאש"פ שוב אינו ארגון טרור. 70 אחוז אמרו שערפאת הוא איש שאי אפשר לסמוך עליו. רק 6 אחוז ממשאל אסוסיאטד-פרס אמרו שהם מאמינים להצהרותיו של ערפאת. רוב הנשאלים במשאלים מגלים פסימיות לגבי סיכויי הסדר בתור ארבע השנים הקרובות.

- 4 -

משאל בקרב 327 עוזרי סנטורים ומורשים:

המשאל נערך לגבי ענינים רבים ומגוונים ובכללם הפופולריות של מורשים וסנטורים, עניני פנים וכלכלה, מיסוי, איכות הסביבה וכיו"ב.

בעניני חוץ:

- 55 אחוז סבורים ש"המלחמה הקרה" טרם חלפה.
- 89 אחוז סבורים שסיכויי השלום גדלו בימי ממשל ריגן.
- 27 אחוז צופים הרעה ביחסי ארה"ב-אירופה בעניני סחר אך פחות מ-5 אחוז צופים קשיים גדולים בתוך נאט"ו.
- 78 אחוז סבורים כי על ארופה לשאת בחלק גדול יותר של נטל ההגנה.
- רבים צופים לשיפור ביחסים עם סין, בריה"מ וניקראגואה.
- רבים צופים להרעה ביחסים עם דרום אפריקה (43%), ישראל (30%), הקהיליה הארופית (36%) ויפן (30%).

מועבי"ט:

ב- 17 בפברואר הטילה ארצות הברית וטו על הצעת החלטה שעלתה במועבי"ט בתום דיון שניזום על ידי אש"פ. ארה"ב נשארה בוודה בהצבעתה נגד כל שאר ארבע עשרה החברות שהצביעו - בעד. קבוצת המדינות הבלמ"זיות דחפה לנוסח תקיף ובוטה של גינוי ישראל על הנעשה בשטחים. ארה"ב ניהלה מו"מ נמרץ להכנסת אלמנטים מאזנים לנוסח כגון קריאה לתושבי השטחים לעשות את חלקם בהפסקת האלימות או קריאה לשני הצדדים לגלות אפוק, אך ללא הצלחה, הטיוטה האמריקנית נדחתה מכל וכל. בדברי ההסבר שלו להצבעת ארה"ב מתח השגריר אוקון ביקורת על התנהגות ישראל בשטחים ואמר כי ממשלתו הבהירה לישראל את התנגדותה לגירושים ולענשים קולקטיביים. אבל, אמר מר אוקון, ההחלטה אינה מתחשבת בהקשר בהם קורים דברים אלה ואי אפשר להצדיק אלימות פלשתינאית.

יו"ר המפלגה הדמוקרטית:

לראשונה נבחר שחור, רון בראון לתפקיד חשוב זה. בראון היה וכנראה עודו יועץ קרוב לג'סי ג'קסון אם כי מיד להיבחרו ניסה להניח דעת כל הפלגים במפלגתו והבטיח כי יהיה ניטרלי בהתמודדויות הפנימיות בעתיד. בראון הוביל את המו"מ שניהל ג'קסון על שינויים במצע המפלגה ערב ועידתה באטלנטה. ביחסו לענינים שהיו שנויים במחלוקת בוועידה כולל באלה שהדאיגו יהודים וישראלים היתה עמדתו כעמדת ג'קסון. למרות זאת רואים בו את הסיכוי להצלת המפלגה מהתדרדרות למאבק גזעי. בראון בן 47 הוא עורך דין, מזה עשרים שנה הוא עסקן בולט למדי בארגונים שחורים מתונים. בבחירתו תמכו גם אלמנטים שמרניים במפלגה כמו ה-AFL-CIO. הוא נכנס "לנעליו הגדולות" של פול קירק שנחשב למזכיר מפלגה מוצלח מאד.

- 5 -

קנדה-אש"פ

מיד לאחר מינויו המחודש בסוף ינואר, החל שה"ח הקנדי במהלכים שנועדו לבדוק וכנראה גם להכשיר את הקרקע להעלאת דרג המגעים עם אש"פ. ככל הידוע רה"מ מלרוני מתנגד לשינוי בסטטוס-קוו הקיים, והדבר כנראה מעכב החלטה בנושא. כחלק מתהליך בדיקה והתרשמות וכמכשיר מסייע לקבלת החלטות פוקדים אותנו לאחרונה ס/מנהל מז"ת במשה"ח ותת-שה"ח הקנדי.

ס/מנהל מח' מז"ת ניהל מגעים עם אנשי החזית העממית והחזית הדמוקרטית בדמשק וציין בפנינו שהתרשם משינוי חיובי שחל בעמדות ארגונים אלה. תת-שה"ח מגיע אלינו לאחר ביקור בסעודיה ומצרים.

במקביל ל"מסעות מזת"יים" אלה אנו עדים למסע תקשורתי בקנדה בעד העלאת דרג המגעים. הם טורחים להדגיש הפרדוקס שקנדה היא המדינה המערבית היחידה שלא הגיבה כלל להחלטות המל"פ באלג'יר, ושגרירה בתוניסיה הוא השגריר היחידי שאינו מקיים קשר כלשהו עם אנשי אש"פ שם.

להערכתנו תושג פשרה כלשהי במסגרתה יורשה השגריר הקנדי בתוניסיה לקיים קשר עם אש"פ (בסגנון אמריקאי). עם זאת אין להוציא מכלל אפשרות שינוי מהותי בצורת העלאת דרג המגעים עם אש"פ באופן גלובאלי.

ב ב כ ה,

מיכאל שילה

ח'ג/חנה

8

ח' אדר תשמ"ח
13 בפברואר 1989

4555

אל : מר אריה מקל, יועץ מדיני לרה"מ
מאת : משה בר, ס/מנהל מצפ"א

הנדון: לקראת פגישת רה"מ עם המורשה לס אספין

בהמשך לשיחתנו, רצ"ב דף רקע על המורשה לס אספין, יו"ר ועדת השרותים המזוינים בבית הנבחרים, אשר עמו יפגש רה"מ ביום א' 19/2 בשעה 18:00.

מר אספין בקש למקד שיחתו עם רה"מ על התהליך המדיני ועל החשיבה לקראת יוזמת שלום אפשרית מצד ישראל.

מעבר לנושאים מדיניים, יהא ביקורו של אספין הזדמנות טובה למסד את היחסים הבטחוניים בין ישראל לארה"ב במישור הצבאי והאיסטרטגי.

הוא אמור להפגש עם מ"מ רה"מ ושר האוצר, שר החוץ, שר הבטחון, השר וליצמן והשר שרון.

ב ב ר כ ה
משה בר

- ש מ ר -

כ"ו שבט תשמ"ח
1 בפברואר 1989
4444

- CONGRESSMAN LES ASPIN
יו"ר ועדת השרותים המזוינים בבית הנבחרים

דמוקרט ממדינת ויסקונסין.

יליד 1938, במקצועו ד"ר לכלכלה (M.I.T.), והנו כיום בשורה הראשונה של חברי הקונגרס.

לבית עצמו נבחר ב- 1970 ומאז ועד היום משרת בוועדת השרותים המזוינים, אליה נבחר כיו"ר ב- 1985.

אספין ידוע כאישיות בעלת גישה אנטלקטואלית ומעמיקה לדברים, ליברל בעניני חברה וכלכלה אך בעניני חוץ ובטחון נוטה לפלג השמרני יותר של המפלגה הדמוקרטית. עבד בצורה הרמונית עם מזכירי ההגנה ויינברגר וקרלוצ'י אך כמקבילו בסנט, סנטור סס נאו, מחח לאחרונה בקורת קשה על מזכיר ההגנה החדש טאוואר.

יחסו לישראל בד"כ ידידותי ופתוח. בשנתיים האחרונות סייע מאוד להעברת פרויקטים ספציפיים (חץ, פופ-איי ועוד) בחוק הרשאות הפנטאגון וכן תמך בהקצאות הכספים לפיתוח פרויקט הלבוא.

ניתוח הצבעותיו ב-10 השנים האחרונות במליאה, בוועדת התקציב ובוועדתו הוא מראה על תמיכה עקבית ורציפה בסיוע הצבאי והאזרחי לישראל. בשנת 1976 אף הצביע נגד תיקון של עמיתו לקונגרס מויסקונסין דייוויד אובי שרצה לקצץ 200 מיליון \$ בסיוע לישראל. ב- 1985, תמך באישור סיוע החרום לישראל בסך 1.5 ביליון \$.

במקביל, תמך בקיצוץ סיוע כלכלי לסוריה והצביע נגד עסקת ה- AWACS לסעודיה ב- 1981.

גם בנושא מכירת נשק למדינות ערב, מצטרף בד"כ אספין להצעות החלטה המסתייגות ושוללות האספקה. כך ב- 1983 כאשר נשלח מכתב לנשיא רייגן נגד אספקת נשק לירדן עד שזו תצטרף לשיחות שלום וב- 1984 התנגד לאספקת "סטיןגר" לירדן וסעודיה. עם זאת, מאז שנבחר ליו"ר הוועדה מפגין אספין יתרון בהצטרף בנושא ואיננו מצטרף ליוזמות המנסות לחסום אספקת נשק. כך למשל לא הצטרף למכתב המסתייגים מעסקות הנשק עם סעודיה (4/1988) וכרוית (6/1988).

אספין גם אינו מצטרף בד"כ ליוזמות בעלות אופי פוליטי בבית הנבחרים ואינו נלהב ליזום פניות לנשיא או למזכיר המדינה שהן בעלות אופי פוליטי ברור בענין ישראלי מסויים.

בסיכומי של דבר, מדובר בידיד המבין בעיותינו ורואה את חשיבות ישראל כנכס אסטרטגי לארה"ב; סיועו והצבעותיו בבית הנבחרים בהתאם.

בסיורו הנוכחי יבקר גם במצרים, ירדן וסוריה.

דתיפות: ג' 151	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סווג: רעיל		סתוק: 5
תאריך וזמן חבור: 16 בפבר' 1989 12:10		אל: מנהל מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע: לשכת שר האוצר
408		פאת: ק. לקונגרס

חסנטור דול ומוסדות דת בארץ

- (1) רציב העתק מכפס מאת דול לשר פרס שחועבר גם לשגריר לידיעה.
- (2) הנושא אינו חדש. רציב התשובה השלילית שרח"מ שיגר ל-55 הסנטורים שפנו אליו בקיץ שעבר.
- (3) המלצתו היא שמו פרס ישיב לסנטור בהקדם בציינו שלע"פ לא נקבע מועד לביקור אפשרי בווישינגטון, אבל כמובן ישמח לפוגשו.
- (4) מניחים שתעבירו תשובת השר דרכנו.

א.ר.ל
למדן.

1 א.ר.ל / א.ר.ל
 2 א.ר.ל
 3 א.ר.ל
 3 א.ר.ל
 2 א.ר.ל
 3 א.ר.ל

תפוצה: 36

BOB DOLE
KANSAS

2
5

United States Senate

OFFICE OF THE REPUBLICAN LEADER
WASHINGTON, DC 20510

February 13, 1989

408 2/5

His Excellency Moshe Arad
Ambassador
Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D. C. 20008

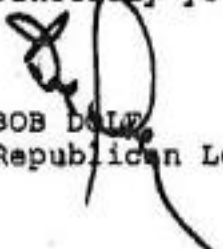
Dear Mr. Ambassador:

Enclosed for your information is a copy of my letter of today's date to Finance Minister Shimon Peres.

As you are developing Minister Peres's schedule for his visit to the United States, I will appreciate your allocating time for a meeting with me and my colleagues as outlined in the letter.

Thank you in advance for your courtesy, and best wishes.

Sincerely yours,

BOB DOLE
Republican Leader

Enclosure

JB DOLE
KANSAS
SENATE HART BUILDING
(202) 224-6521

COMMITTEES:
AGRICULTURE, NUTRITION, AND FORESTRY
FINANCE
RULES

3
5

United States Senate
WASHINGTON, DC 20510

February 15, 1989

The Honorable Shimon Peres
Vice Premier and Minister of Finance
Ministry of Finance
Hakiryia
P.O. Box 883
1 Kaplan Street
Jerusalem, Israel 91008

408 3/5

Dear Minister Peres:

Congratulations on the assumption of your new duties as Minister of Finance. You will no doubt have many challenges facing you in the weeks and months ahead, but I am confident you will meet each one with success.

It is my understanding you will be visiting the United States in the very near future, and it is my hope that during that visit you will be able to meet with me and a small group of my colleagues to discuss -- among other things -- the potential for financial support for three educational projects in Israel which are important to Israelis and many Americans alike.

The Machon Alta Lubavitch School in Safed requires \$4.5 million for badly needed building and dormitory facilities; the Jerusalem Institute of Talmudic Research is also in need of funding for a new building, at an estimated cost of \$3.5 million; and the Vishnitz Institution of B'nei Brak is in need of financial assistance in the amount of \$8 million for capital construction and operations. Private American donations account for more than 60 per cent of these institutions' budgets, but the relatively minor \$16 million requested in expenditures for these three projects is very important to the many American students, and Israeli students as well, who attend these institutions.

I am anxious to discuss this matter personally with you, and although you will no doubt have a very busy schedule while in Washington, I am hopeful you will be able to allocate time to meet with me during your visit.

Thank you in advance, and best wishes.

Sincerely,

BOB DOLE
Republican Leader

6/9

1097

2/

Handwritten signature/initials

4/5

408 4/5

1/4

ממשלת ישראל
THE PRIME MINISTER

Jerusalem,

July 17, 1988.
525-4

Dear Senator Cranston,

I thank you and your colleagues for your letters of June 21, 1988 regarding three educational projects in Israel.

Upon receiving them, and in appreciation of your special friendship for our country, I consulted my colleagues, the Vice Premier and Minister of Foreign Affairs and the Minister of Finance, as well as our Legal Advisers.

Unfortunately, in addition to the reasons explained in my former letter, we also encounter serious legal problems related to this request.

The question of Government support to non-governmental institutions was recently raised before the Supreme Court of Israel following a report by the State Comptroller considering serious irregularities in the handling of allocations to such institutions. In the course of the proceedings before the Supreme Court, the Attorney General gave an undertaking in regard to the subject of financial support to such institutions. He issued binding directives to all Government offices whereby applications of such institutions have to be dealt with in accordance with clear and specific criteria.

Henceforth, all institutions must submit their request for financial support to the relevant Government Ministry. A special committee was established to consider these applications in accordance with clear-cut criteria and regulations. It was specifically stated there can be no discrimination in favour of any institution by giving it preferential treatment.

The Hon. Senator Alan Cranston
United States Senate
Washington DC

Handwritten mark

W

1987-07-18 14:35

1409144 05

2/4

7/9

1097

408

5/5

-2-

There is no doubt in my mind that your request is on behalf of a very worthy cause. However, in the light of the above, the Government cannot approve assistance to any institution unless it conforms to the procedures that have now been laid down.

I hope that you appreciate and understand the position we have taken. May I ask you kindly to bring my explanation to the attention of the co-signatories of your letter.

Sincerely,

Yitzhak Shalev

- ס ו ד י -

ה' אדר תשמ"ח
10 בפברואר 1989

4529

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א
מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 36

לשבועיים המסתיימים ב- 10/2/89

דו"ח מחמ"ד על זכויות האדם

הדו"ח (בו 1500 עמוד) הוגש רשמית לקונגרס ב- 18/1 ופורסם רשמית ב- 8/2. בדו"ח פרק בן 22 עמודים על ישראל והוא זה שזכה למרבית תשומת הלב התקשורתית וכן השימועים שנערכו בשתי תת-ועדות בקונגרס ביומיים האחרונים.

1. עקרי הפרק על ישראל

א. כבוד האדם

בפרק הפותח מציין הדו"ח כי ישראל הנה חברה דמוקרטית, פתוחה ומודעת לזכויות אדם ולמעשה עקב כך מתאפשר דיווח מפורט על המרחש בשטחים מבחינה זו. זה"ל מתואר כצבא מעולה שאיננו מאומן בבלימת הפגנות ופעולתו בשטח העלתה בצורה משמעותית את הפגיעה בזכויות האדם. "המתקוממים" מתוארים כ"אנשים צעירים המונעים ע"י לאומיות פלשתינאית ורצון עז לסיים את מצב הכיבוש" ע"י זריקת אבנים, בקבוקי מולוטוב, מחסומי דרכים, מרי אזרחי וכדומה.

מכאן עובר הדו"ח לפרקים בהם מתואר מצב זכויות האדם בהתאם לקטגוריות הבאות :

- POLITICAL KILLINGS : אין רציחות פוליטיות. מקרי המוות (366 במספר) תוצאת ההתקוממות. הוראות הפתיחה באש מתוארות בפרוט. מספר הכאות (13) הסתיימו במוות ולפחות 4 אנשים מתו משאיפת גז מדמיע. 5 אנשים מתו בעת שהיו במעצר/מאסר והרושם הכללי הוא שאין ענישה משמעותית כלפי חיללים שעברו על ההוראות.

- 2 -

- חקירות משפילות ועינויים : דו"ח לנדאו (והסיבות שהביאו להקמת הוועדה) מופיע בפרוט בדו"ח. מתוארים אמצעי חקירה ככיסוי ראש, עמידה לתקופות ארוכות, מקלחות קרות, עיכוב עו"ד וכו'. קיימים דיווחים רבים על יחס משפיל והכאות בחקירות. "מדיניות המכות" נזכרת בד בבד עם ציון העובדה שהעונשים שהוטלו על חיילים שהגזימו בישום המדיניות היו קלים ביותר.

- מעצרים, גרושים : תאור מפורט של נהלי המעצר המנהלי, ככל שחלק מן העצורים אכן נעצרו על פעילות אלימה, הרי שחלק לא קטן "יושם" גם מסבות פוליטיות למרות שישראל מכחישה זאת. במקרים רבים לא נאמרת סיבת המעצר לעצור. גם אנשים כאקדמאים, עתונאים ופעילי ז"א נעצרו ללא כל הוכחה על השתתפות בהתנגדות אלימה לשמה.

תנאי המעצר זוכים להתייחסות נכבדה, במיוחד התנאים במחנה קציעות. במשפטים הצבאיים ישנה הסתמכות רחבה על הודאות שהוגשו לעיתים ע"י לחץ פיזי ופסיכולוגי; במשפטים בטחוניים ההתנהגות לקטינים זהה להתנהגות למבוגרים.

- תחום הפרט : פריצת כוחות צבא לבתים לצורך חקירה להטרדות, בפיצוץ בתים יכולת התושבים לעצור את ההריסה מוגבלת בד"כ.

ב. חרויות אורח

- חופש ביטוי ועתונות : הגבלות גוברות על חופש העתונות, עזזורה קשה ולעיתים מניעת הפצה, סגירת עתונים לתקופות שונות והגבלות על התקשורת הבינלאומית בסיקור. האוניברסיטאות סגורות מרבית הזמן וגם בתי-הספר. אין זה חוקי להניף דגלי אש"פ אך לא נודע עדיין על מקרה שמשוהו הועמד למשפט עקב כך.

- חופש התאגדות וכינוס : מפלגות וכינוסים פוליטיים אסורים ולאחרונה מופגז יחס נוקשה גם כלפי ארגוני צדקה מקומיים ואיגודים מקצועיים.

- תנועה והגירה : ישנו הגבלות תנועה עקב השימוש הנרחב בעוצר וגם הגבלות על נסיעה לחו"ל. אין קושי בהגירה אך מוערמים קשיים בנושא איחוד משפחות וזכות תושבות בשטחים.

ג. זכויות פוליטיות

המצב בשטחים נסקר בפרספקטיבה הסטורית תוך ציון שהבחירות האחרונות התקיימו לפני 13 שנה וכיום מכהנים רק 4 ראשי ערים נבחרים בתפקיד.

- 3 -

ד. שת"פ עם ארגונים בינלאומיים, כולל ארגוני ז"א : קיים שת"פ בין שלטונות ישראל לארגונים אלה בד"כ אך הנגישות לבחי-סוהר והנכונות לחשובות על טרוניות מסוימות איננה מלאה.

ה. אפליה על רקע דת, גזע, מין, ושפה

המשתמע, עולה מן הדו"ח כי קיימת אפליה בין התושבים המקומיים למתנחלים בקטגוריות הבאות: משפט הוגן, זכות תושבות בשטח, חופש תנועה, גישה לשרותים רפואיים וחברתיים, הקצאת אדמות, חלוקת משאבי מים.

משתמעת גם בקורת ביחס לזכויות עובדים מן השטחים: גם אלה העובדים באופן חוקי אינם נהנים מהטבות המגיעות להם מביטוח לאומי - התשלום הנגבה מהם מועבר לקרן מיוחדת עבור השטחים שאיש אינו יודע מה נעשה בכספיה.

2. עדות עוזר המזכיר שיפטר

שיפטר הציג את הדו"ח רשמית (8/2) במסיבת עיתונאים ובעדות בפני תת-הוועדה לזכויות אדם של ועדת החוץ בקונגרס. בדבריו השתדל מאוד לתת הקשר נוח לדברי הביקורת על ישראל המופיעים בדו"ח עצמו. שיפטר קבע כי מצב ז"א בשטחים לא שייך לקטגוריה של הפרת ז"א "מאוד רציניות" אלא יכול להיות מתואר כמצב שבו צבא כובש מגיב למרי והפרות סדר אזרחיות ע"י כח מופרז או עונש מוגזם וזו מהות בעית ז"א בשטחים כיום.

הודה בפרוש כי מכיוון שישראל הנה מדינה דמוקרטית מיושמים מדדים יותר גבוהים וגם הדו"ח הנו יותר מפורט וגם יותר קטגוריות של ז"א יכולות להבחן, שלא כבמקרים של מדינות טוטליטריות.

נקודות נוספות מדבריו באותו יום :

- ממארה"ב מאמינה כי הכוח המופעל להחזרת הסדר לכנו הנו מוגזם, למרות ההכרה כי אמצעים אלה ננקטו בתגובה לפרובוקציות.
- להבדיל ממדינות אחרות, המצב בשטחים מציב ממשל צבאי/אזרחי מול תושבי אזור כבוש ולא ממשלה למול אזרחיה היא.
- אמצעי המשמעת הננקטים כלפי חיילי צה"ל שהפרו ההוראות מקלים למדי.
- קשה לארה"ב לאמר מה נתן לעשות לגבי הבעיה הקשה של זריקת אבנים ובקבוקי מולוטוב. בדו"ח מצוינות רק עובדות ושאלות שצה"ל יכול היה להשיב עליהן כמו הוראות הפתיחה באש וכפייתן, אמצעי משמעת למקרים חריגים וכו'.

- 4 -

- הדגיש ובתשובה לשאלת חבר קונגרס) כי בדו"ח גם נזכרים פלשתינאים שנהרגו ע"י פלשתינאים.

- התיחסות ארה"ב לנושא הגרושים היא טכנית בעקרה. מעלים הנושא בפני ישראל מפני שלדעתם זה נוגד את אמנת ג'נבה הרביעית.

3. השימועים בבית הנבחרים

עוד בטרם שוחרר הדו"ח לפרסום החלו לטפח ידיעות על הדו"ח. אי-הנוחות בקרב חברי קונגרס היתה לא מעטה כאשר הלחץ עליהם במיוחד על אלה החברים בתת-הועדה לזכויות אדם גדל והולך לקיים שימועים פומביים. בנוסף, הפך הדו"ח ל"חלקת מריבה" בין תת-הועדה לז"א (בראשות המורשה יאטרון) לבין תת-הועדה להקצבות זרות (בראשות המורשה אובי) כאשר זו האחרונה מחליטה לקיים גם היא שימועים בנושא ז"א עקב הקשר בין נושא זה לבין הקצבות סיוע החוץ. יש להניח כי העמידה בזרקורי התקשורת לא נעלמה מעניו של אובי.

בפני תת-הועדה להקצבות זרות של ועדת החוץ (שלא קבלה בסופו של דבר את דו"ח שיפטר) הופיע מ"מ עוזר המזכיר לעניני מז"ת פיל הייר, בהתייחסות קצרה נגע גם בישראל תור שמוש במשפטים ומינוח המופיעים בדו"ח עצמו; תגובת כוחות צה"ל, שנתפסו בהפתעה, הביאה לעליה משמעותית בפגיעה בז"א. מחמ"ד ממשיכה לקבל דוחות על המשך הכאות, מעצרים מנהליים, גרושים, עוצר וכו'. ממארה"ב הודיעה לישראל לא אחת על התנגדותה לאמצעים אלה ואחרים ותמשיך לנסות ולהפעיל השפעה מרסנת על שני הצדדים.

למרות שמדינות אחרות הוזכרו גם הן, הרי שנושאי ישראל שלטו בכפה. נציגי ועדת העורכים לז"א אמנסטי HELSINKI WATCH התייחסו בהרחבה למצב בשטחים כאשר הראשון היה המאוזן ביותר ככל שיכול ונסה להדגיש את הקונטקסט הנכון תוך מודעות לבעיות הבטחון של ישראל ושלילת הקשר בין סיוע החוץ לז"א. הבוטה וההרסני ביותר היה נציג אמנסטי שקבע כי אין כל מגמת שיפור מצד ישראל.

ככל שיש לראות זאת במימד הנכון, מדאיגה העלאת הקשר בין סיוע החוץ לזכויות אדם.

נציג ועדת עו"ד לז"א וגם "קבוצת הלסינקי" גרסו כי באשר לישראל מספיק לחץ דיפלומטי אך זו בעלת ברית דמוקרטית של ארה"ב והסיוע מהווה חלק ממערכת יחסים זו; אפשר לעשות הרבה בטרם נגשים לקצץ בסיוע. חברי הקונגרס שהשתתפו בשימוע הביעו דאגה מן העדויות וחלקם אף התייחסו לאשר ראו עיניהם ושמעו אזניהם עת בקרו בישראל לאחרונה. גם המצב בקציעות ו"מדיניות המכות" הועלו על סדר היום.

- 5 -

יו"ר תת-הוועדה אובי התמקד בשאלותיו על מספרי הרוגים ופצועים, אפליה משפטית בין פלשתינאים לישראלים, דו"ח לנדאו ואפשרות קיצוץ הסיוע. סכם את הדיון באמרו שישנה דאגה רבה למתרחש בשטחים לאו-דווקא בגלל נושא ז"א אלא מכיוון שמדובר בבת-ברית של ארה"ב. יש להמשיך את הדיאלוג הפתוח עם ישראל בנושאים אלה על-מנת להשיג שיפור.

שימוע זה התקיים ב- 7 דנא טרם פרסום דו"ח שיפטר, עם פרסום הדו"ח עצמו, הופיע עוזר המזכיר שיפטר בפני תת-הוועדה לזכויות אדם שבראשה ישב הפעם המורשה ויין אואנס (יוטה) שהחליף את יו"ר תת-הוועדה יאטרון שחלה.

OWENS היה היחיד שהתייחס בדברי הפתיחה שלו רק לישראל, למרות שקבל פניות שלא לעשות כך. דבריו נעטפו בעטיפות של הבנה, ציין הידידות בין שתי המדינות, אך מבעד לעטיפות השקופות צצו ועלו האשמות על כשלון בתחום ז"א של המנהל הישראלי. שאל מדוע לאחר חודשים של מהומות לא צויד ואומן זה"ל לטפל במתרחש כדרוש, מדוע זה"ל חייב להיות בכל פינה וסמטה במחנות. נגע במפורט בנושא בקשר בין סיוע החוץ לז"א, אמנם על דרך השלילה. ציין כי מסכים לקביעת מחמ"ד שאין ישראל שייכת לקטגוריה של מדינות המפרות באופן קשה ובוטה ז"א ולכן אין צורך לקצץ בסיוע. ברור כי עצם העלאת הנושא הוא אתות לישראל תוך ציון העובדה שתת-הוועדה תמשיך לפקוח עין על המתרחש...

אובי ציין כי על ישראל ליישם שטות הומניטריות לטיפול בשטח וכן עליה להבין כי המשך הסטטוס קוו הוא בלתי-נסבל. בסוף דבריו חזר על מחויבות ארה"ב לישראל אך ככלל השאירו דברי הפתיחה רושם לא קל.

התמונה השתנתה לחלוטין כאשר השמיעו המורשים היהודים ואחרים את הצהרות הפתיחה שלהם. אלו הפגינו תמיכה רבה בישראל ולמעשה לא נתקיים דיון ממשי אלא התמקדות בשני נושאים עקריים:

- ה- SINGLING OUT של ישראל בתקשורת.

- יישום סטנדרטים יותר גבוהים כלפי ישראל מאשר מדינות אחרות.

נציין במיוחד את ההתבטאויות להלן:

- המורשה גילמן (נ"י) הביע ביקורת על דברי הפתיחה של היו"ר אואנס ותהה מדוע התייחסו לישראל בלבד.

- המורשים לנטוס, אקרמן, לארי סמית ומל לויין בקרו בשפה חריפה את התמקדות התקשורת אך ורק בישראל מתוך דו"ח המתאר מצב ב- 169 מדינות. אין כל פרופורציה בדיווחים ונעדרת כל התייחסות לעובדה שאין מדובר כאן במדינות דיכוי הנכפית על אנשים, לנטוס במיוחד ציין את שתיקתה היחסית של התקשורת למתרחש בעיראק ובאלג'יריה לעומת "החגיגה" סביב ישראל.

- 6 -

בפרק השאלות והתשובות נשאלו שאלות ביחס לגרושים (אקרמן - "המגורשים הם אנשים המעורבים בטרור"), אפליה נמשכת בטיפול במדינות מסוימות בדו"ח (לארי סמית - בריטניה וצפון אירלנד מתחמקות מהתייחסות רצינית בדו"ח ואלו ביחס לישראל אין איזון ולא נזכר הטרור הערבי נגד פלשתינאים).

אפשר לסכם ולאמר כי אלמלא היה הנושא כה מזיק לישראל הרי ש"מעז יצא מתוק". השימוע בתת-הוועדה לדו"ח הפך לתרגיל בו התלכדו תומכיה של ישראל בוועדת החוץ בבקורת חריפה נגד מחול השדים סביב ישראל תוך שהם משתמשים בדבריו של שיפטר עצמו להעמיד את הביקורת באור ובפרופורציה הנכונים.

תגובת התקשורת האמריקאית

פרסום הדו"ח יצר מצב קשה לישראל בתקשורת האמריקנית, שלא חדלה לבקר ולגנות את ישראל על המימצאים. עם זאת סבורים הקונכ"לים שעיסוק התקשורת בדו"ח הוא בגבולות סבירים, עובדתי וללא מאמרי-מערכת.

תגובה ראשונית שהוכנה ע"י אנשינו בארה"ב כלל את חוסר הפרופורציה בין מספר העמודים שהוקדשו לישראל בדו"ח לבין העיסוק התקשורתי בה, הצגת ישראל כמדינת חוק דמוקרטית ופתוחה לתקשורת ואת צבאה כבעל רמה מוסרית גבוהה, הצבעה על העדר ההקשר הכולל בו נעשה מה שנעשה ואפילו אלימות הצד השני, ורצון ישראל בהפסקת האלימות ופתרון הבעייה בדרכי שלום.

אנשינו גם המליצו שלא לעסוק בדו"ח בפרוטרוט - להשיב על כל טענה - אלא להניח לסיפור לדעוך במהירות האפשרית. הם מציינים שלמזלה של ישראל עסוקה התקשורת האמריקנית בנושאים מקומיים מרכזיים וכן את העובדה שלתגובות ישראל ניתן פומבי בכל כלי התקשורת.

תגובת AIPAC : כפי שאומר הדו"ח בעצמו ישראל היא דמוקרטית פתוחה לתקשורת ובאיזור נעשים מעשי זיועה חמורים בהרבה. ישראל הושיטה במשך שנים יד לשכניה הערביים אך ערפאת וארגונים מונעים הידברות ישראלית עם פלסטינים מתונים, ישראל מטפלת באינתיפאדה במינימום האלימות וצה"ל שומר על אמות מוסריות גבוהות במיוחד, ארה"ב בעצמה מבינה שעל ישראל לשמר הסדר בשטחים וחלוקה עם ישראל רק לגבי האמצעים.

תגובת A.J. COMMITTEE : הדו"ח מתעלם מההקשר בו נעשו הדברים, נכשל בהצגת פרצופה האמיתי של האינתיפאדה; התקפה על ישראל ומניעת תהליך שלום באיזור. חברי הארגון מצטערים על הנפגעים אך מדגישים שצה"ל נזהר שלא לפגוע באנשים כל עוד יכול, ומגלה רמה מקצועית ומוסרית גבוהה.

- 7 -

תגובה משה"ח

תגובה מפורטת לדו"ח יצאה לווישינגטון ולניו-יורק ב- 7.2.89. ותגובה רשמית של הדובר הופצה לנציגויות יום אח"כ. מנכ"ל משה"ח סקר דרך תגובתנו ופנה למערכת הבטחון שתכין אף היא תגובה.

אש"פ-ארה"ב

אש"פ-מועבי"ט

ברף מצפ"א הקודם (מס' 135) תארנו את המגעים שקיימו נציגי ארה"ב באו"ם עם נשיא מועבי"ט ועם נציג קבוצת הבלמ"ז במטרה לאזן הודעה נשיאותית המביעה דאגה ממעשי עה"ל בשטחים. האמריקאים עמדו בתקיפות על דרישתם לנוסח מאוזן שיכלול החייחנות לצורך ב"ריסון הדדי", ובתום שבועיים של דיונים הסתלקו הבלמ"זים מדרישתם להודעה נשיאותית.

ב- 8/2 ביקשה תוניסיה. עפ"י החלטת הקבוצה הערבית דיון מועבי"ט בעניין השטחים.

הדיאלוג ארה"ב-אש"פ

בראיון לדייוויד ברינקלי אמר היועץ לביטחון לאומי סקורופט כי לפני שתסכים ארה"ב למפגש בין בייקר לערפאת עליה לבדוק את רצינותו באשר לעמידה בתנאי ארה"ב לדיאלוג עמו. הנשיא בוש הודיע במסיבת עיתונאים ב- 27/1 כי דרג הדיאלוג אכן יועלה בכפוף להתפתחויות בתהליך השלום.

באמצע פברואר תסע משלחת אקדמאים ממכון ברוקינס לתוניס, כדי לבדוק את מהות ועומק השינוי באש"פ ולעדכן את "מסמך ברוקינס".

דובר מחמ"ד אישר קיום פגישה נוספת בתוניס בין השגריר האמריקני פלטרו ונציג אש"פ. בפגישה זו העלה פלטרו את דאגת ארה"ב מהתקרית בדרום לבנון. דאגה זו, והבטחה להעלות דברים אלה בתוניס הושמעו גם לנציג ישראל עת הביע באזני איש שיחו ממחמ"ד את השקפת ישראל כי מעשי אש"פ אינם תואמים את הצהרותיו.

בארץ נפגש השגריר בראון עם סמנכ"ל צפ"א, ובשיחתם הובהר לשגריר כי שליחת החוליה הפרה, ללא ספק, את תנאי הדיאלוג. השגריר הודיע מאוחר יותר כי הועברו לפלטרו הנחיות להגיב על הארוע בחומרה.

- סנטור ג'ון קארי הביע בפני סניף איפא"ק בל"א את התנגדותו לדיאלוג אש"פ-ארה"ב, שכן להערכתו לא חל באש"פ שינוי מהותי.

- 8 -

- בוועידת המפלגה הדמוקרטית בסקרמנטו הופץ מכתב הקורא לשלול הצעות ההחלטה הפרו-פלשתינית שיועלו בוועידה. אף שסביר שההחלטות לא יזכו ברוב, נראה שלא ניתן למנוע הדיון על הצורך בהכרה הדדית אש"פ-ישראל.
- סימור רייך, יו"ר ועידת הנשיאים, שיגר מכתב למזכיר המדינה ביקר ובו מובעת התנגדות ועידת הנשיאים למתן אשרה לערפאת, וזאת בשל הצהרותיו האחרונות הנוגדות את הצהרותיו בז'נבה.
- CBS דווחה כי "האדריכל הראשי" של פיצוץ מטוס פאן-אם הוא ארגונו של אחמד ג'יבריל.

נשק למדינות ערב

הממשל החדש עוסק באופן אינטנסיבי למדי בתכניות לעסקות נשק אמריקניות לשנה הקרובה. לפני כעשרה ימים תדרכו אנשי הפנטגון ומחלקת המדינה את חברי ועדת החוץ של הסנט. הרשימה הקימת לפי שעה אינה אלא סל גדול ובו כל פריט שאיזו מדינה שהיא גלתה בו ענין. עם זאת מופיעות בדיווחים השונים כמה וכמה מדינות ערביות ובהן סעודיה, כווית, מרוקו, בחריין והאמירויות. עפ"י ידיעות בלתי מאושרות תבקש סעודיה למעלה מ-300 טנקים וכן טילים ומטוסי F-16 להחלפת מטוסי ה-F-5 שברשותה. דובר מחמ"ד רדמן אמר שלידיעתו לא תתבצע עסקת המטוסים השנה. לגבי כווית הוזכרו 1,500 טילי טאו ו-200 טנקים M-1A1.

בראיון פרידה של מרפי ב"ווישינגטון פוסט" אמר בין השאר: "התפיסה האומרת שמדינה שאינה עושה שלום עם ישראל אינה רשאית לקבל נשק אמריקני פשוט אינה תופסת. טעות לחשוב שאפשר להכריח מדינה ערבית להצטרף לתהליך ע"י שנמנע ממנה נשק. מה שקובע הוא האשראי שיש לאותה מדינה ואם יש לה אשראי תלך בפשטות ותקנה את הנשק הדרוש לה במקום אחר".

שונות

- לבר מעניני זכויות האדם הרבתה התקשורת האמריקנית לעסוק בתקופה הנדונה בשחרורו של פייסל חוסייני. תכנית שר הבטחון רבין והתגובות לה זכתה בישראל ובשטחים. הובלטה עמדת אש"פ הנצמדת למדינה פלשתינית כנקודת מוצא מינימלית. עוד זכו לסיקור פגישות ערפאת עם שרי החוץ של צרפת, ספרד ויוון. במאמרים ובטורים מורגש הצמאון למחשבות ורעיונות ישראלים ובציפיה לתכנית ישראלית להיחלצות מן הקפאון המדיני.
- בימים אלה תמשיך הוועדה של נציג הסחר האמריקני (USTR) בברור תלונת ידידי הערבים נגד ישראל. נציגינו מקיימים את הקשר עם חברי הוועדה ונראה שזו תנהג במתינות ובזהירות. בוועדה מודעים לשימוש הציני שנעשה ב-GSP למטרות הפוליטיות של הערבים. עד ל-1 באפריל צפויות המלצות לנשיא והנשיא מצדו יכול לדחות החלטתו עד לראשית ספטמבר.

ב ב ר כ ה.

מיכאל שילה

נושרד החוץ-נוחלקת הקשר

* 7205

* תאריך: 10.02.8

* נכנס **

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 2
* עותק 6 מתוך 26

* **
* **
* ***

* חוזם: 2,7205

* אל: המשרד

* מ-: ווש, נר: 210, תא: 090289, חז: 1100, דח: מ, סג: סב

* חח: א גס: מצפא

* נד: א

* סודי ביותר/מידי

* אל: סמנכ'ל צפ'א

* מאת: ציר-עודד ערן

* להלן משיחה עם דניס רוס.

* (השיחה התקיימה בערב אחרי פגישת השגריר והמזכיר).

* א. בפגישת פלטרן עם נציגי אש'פ אכן הושמעה ביקורת
* נוקבת על כך שדוברי אש'פ לא רק שלא גינו נסיון החדירה
* אלא אף הצטרפו לנטילת האחריות. נאמר על ידי פלטרן
* שארה'ב תתקשה להמשיך בדיאלוג בתנאים כאלו. רוס
* מוסיף מאידך שאכן אין כוונה להפסיק הדיאלוג בטרם יבחן
* אש'פ במסגרת התהליך עצמו היינו כאשר תגובש תוכנית
* ואש'פ יצטרך להעניק תמיכתו בצורה זו או אחרת לאלמנטים
* שבה.

* ב. בשלב זה הכוונה ל'פגישות בדרגי עבודה' הן פגישות
* עם ישראלים כמו רובינשטיין בווינגטון והוא לא מתכנן
* נסיעה למזה'ת אלא אם כן יסתבר לו תוך כדי הנסיעה
* עם המזכיר באירופה שהוא מבקש להצטרף למסע למזרח הרחוק
* ואז יחזור דרך המז'ת.

* ערן

* חו

04101

משרד החוץ - תל אביב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 10.02.89

* 7413

* דף 1 מתוך 2

* נכנס **

סודי ביותר

* עותק 20 מתוך 26

* **
* **
* **

* חוזם: 2,7413

* אל: המשרד

* מ-: וו, נר: 237, תא: 090289, חז: 1900, דח: מ, ג: 10

* תח: גס: מצפא

* נד: ג

* סודי ביותר / מידי

* אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

* דע: לשכת שה'ח

* לשכת רה'מ

* מאת: אלי אבידן, שג' וושינגטון

* לשיחת השגריר - המזכיר

* 1. מגורמי מחמ'ד המצויים בתוכן השיחה קלטתי שבעקבות הפגישה קיימת ציפיה שישראל תענה בחיוב להצעת המזכיר לחילופי דעות מוקדמים בדרגי העבודה בהקשר לאופציות לקידום תהליך מדיני, טרם שדרג מקבלי ההחלטות יציג אתכנית מגובשת. הכוונה שישראל תבהיר רעיונותיה וכן יעשה הצד האמריקאי, עוד לפני בואם של שה'ח ורה'מ לוושינגטון.

* 2. המדובר במכניזם חדש שבדעת המזכיר להכניס לעבודת מחמ'ד גם בהקשר למגזרים אחרים במחשבה שהוא לא ימצא עצמו עסוק רובו ככולו במגזר אחד כפי שנהג קודמו לעיתים מזומנות אלא להטיל את מעמסת הסינון והניפוי הראשוניים של אגף התכנון ההופך לגוף המרכזי שיכין את עבודת המטה של דרג מקבלי ההחלטות.

* 3. מן הראוי שניתן דעתנו לציפיה ושנמצא דרך להביאה

64006
משרד החוץ - מחלקת הקשר
10077

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 *
* עותק 20 מתוך 26 *

* לידעת האמריקאים.

* 4. אוסיף בענין אחר שהכוונה למנות את ג'והן קלי השגריר
* לשעבר בלבנון כמחליפו של מרפי אושרה אתמול לבושביץ
* בשיחה טלפונית שהמזכיר קיים איתו. תגובה ספונטנית
* של גורמים מחוץ לממשל שסיפרו על השיחה הנ'ל הגדירה
* את שני המינויים, זה של ריצ'רד האס/ ראש צוות המזה'ת
* במועצה לבטחון לאומי של קלי באגף מזה'ת כ- LIGHT
* WEIGHT בניגוד למשקלם של אוקלי ומרפי קודמיהם
* ושמוכז הכובד עובר לאגף התכנון גם ע'ח אגף המזה'ת.

* אלי אבידן

* חו

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן,
* בנצור, מצפא

סודי ביותר/בהול
מס' 151

6 בפברואר 1989

וושיונגטון
השגריר-רציר אישי-לעיניהם בלבד

ארה"כ-אש"פ

1. חידע מצטבר על הפעולה בצפון אחרון מצביע על מעורבות ישירה של אש"פ בפעולות טרור נגד ישראל. נוכח התחייבותה של ארה"כ ותנאיה לקיום החו"מ עם אש"פ, הפסקה מיידית של הדיאלוג ביניהם הינה הדבר הטבעי והחזוי.

2. להלן מחוץ רייטר אתמול:
IN BEIRUT, A SPOKESMAN FOR THE PFLP -

(חזית עממית - ג'ורג' חבש)
IDENTIFIED THE GUERRILAS AS FOUR PFLP MEMBERS AND ONE FROM THE SYRIAN BASED PALESTINE LIBERATION FRONT, ONE WING OF WHICH IS HEADED BY TALAAAT YACOUB.

מסמכים שנמצאו עליהם מאמחים את הזיהוי.

במקביל, גם בדמשק, פורסמה הודעה משותפת לחו"ט וחש"פ, הנוטלים על עצמם אחריות על הפעולה (רדיו מונטה קרלו - 5.2.89)

גם אם ניתן להחזוכה לגבי מירת הזהות בין אש"פ-ערפאת ופלג שלטת יעקוב בחש"פ, אין שום ספק דומה לגבי החזית העממית, אליה השתייכו ארבעה מחוץ חמישה חברי החוליה.

3. להלן מחוץ אי.פי. אתמול, מפי דו"צ:

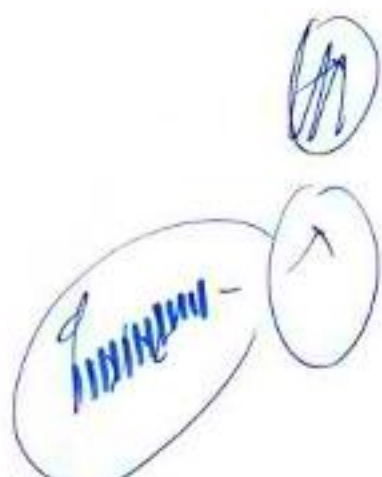
THE GUERRILAS CARRIED KALASHNIKOV ASSSAULT RIFLES, BULLET PROOF VESTS, A ROCKET PROPELLED GRENADE LAUNCHER, THREE LAW ROCKETS, FIFTEEN HAND GRENADES, A PISTOL EQUIPPED WITH A SILENCER, AMMUNITION, KNIVES AND BARBED WIRE CUTTERS.

4. בהמשך אותה ידיעה נאמר:

LEBANESE POLICE SAID THE GUERRILAS WERE ON THEIR WAY TO LAUNCH AN ATTACK INSIDE ISRAEL WHEN THEY WERE SHOT AND KILLED...

5. בנקודת השיחה שחטר פלטר לנציגי אש"פ במפגש הראשון נאמר בין היתר:

THERE CAN BE NO RETURN TO TERRORISM BY THE PLO. THIS IS NOT AN ADDITIONAL CONDITION TO THE DIALOGUE TO CONTINUE. IT IS SIMPLY A FACT THAT NO AMERICAN ADMINISTRATION CAN SUSTAIN THE DIALOGUE IF TERRORISM CONTINUES BY THE PLO OR ANY OF ITS FACTIONS.

3
3
5

YOU MUST NOT ONLY END TERRORISM INSIDE OR OUTSIDE ISRAEL, YOU MUST ALSO BE PREPARED TO PUBLICLY DISASSOCIATE YOURSELVES FROM TERRORISM BY ANY PALESTINIAN GROUP OPERATING ANYWHERE. IN THE EVENT OF A TERRORIST ACTION BY ANY ELEMENT OF THE PLO OR ONE OR MORE OF ITS MEMBERS, WE EXPECT THAT YOU NOT ONLY CONDEMN THIS ACTION PUBLICLY, BUT ALSO DISCIPLINE THOSE RESPONSIBLE FOR IT, AT LEAST BY EXPELLING THEM FROM THE PLO.

* (ההגשות שלי ס.ח.)

6. כזכור לך, המידע לעיל נחסר לנו בצורה מסודרת ובמטרה לדרגינו עם פתיחת הדו-שיח. נוכח מיקום הארוע ומשתתפיו, לא ניתן להסתתר מאחורי התירוץ "שאינתיפאדה אינה טרור" או לומר שחדובר בפלגי שוליים שאינם נתונים למרות ערפאת. זוהי פעולת טרור שבוצעה ע"י אש"פ. נקודה.

7. המשך הדו-שיח חוץ התעלמות מהמידע לעיל יהווה הפרה של התחייבות אחריקנית, יעמיד כספק את אחינות המחשל. המשך הדו-שיח מאות לאש"פ ולארגוני טרור אחרים בעולם שניתן לזלזל בארצות הברית "מכלי לפגוע בעסקים".

8. הצעד הטכני הוא הפסקה מיידית של הדיאלוג.

9. חשוב מאוד שדובר מחמ"ד בתדרוכו היום יישאל על עמדת ארה"ב ושחברי קונגרס יפנו השאלות הדלכנטיות באופן מידי לדרגי המחשל הבכירים ביותר, וכן שייכתבו מאמרי אופ-אד ברוח הדברים דלעיל בעתונות.

10. בודאי תדעו לעשות שימוש הולם ודיסקרטי במידע לעיל.

11. אנחנו מייחסים חשיבות עליונה לפעולה זו. דווחווא.

יועץ מדיני לשה"ח

Terrorist Group Profiles (2/18/85) SS 22/2/1
(3/1/85) (C) CIA CC 2/2/85

April 1984 — Killed one and wounded eight passengers in bus hijacking in Ashkelon, Israel.

May 1985 — Claimed responsibility for bombing an Israeli bus.

November 1986 — Stabbed to death a 22-year-old yeshiva student on a street in the old city of Jerusalem.

May 1987 — Claimed responsibility for rocket attack on the town of Metullah in northern Galilee.

Popular Front for the Liberation of Palestine — General Command (PFLP-GC)

Date Formed 1968.

Estimated Membership 500.

Headquarters Syria.

Area of Operations Middle East, especially Lebanon, Jordan, and Israel.

Leadership Ahmad Jibril.

Other Names None.

Sponsors Syria, Libya.

Political Objectives/Target Audiences

- Destroy Israel and establish an independent Palestine in its place.
- Terrorize Israeli citizens, especially those in border regions and occupied territories.
- Oppose any moves toward moderation in the Palestinian movement.

Background

Ahmad Jibril formed the PFLP-GC in 1968 when he became disenchanted with George Habash's leadership of the PFLP. An officer in the Syrian Army, Jibril was interested in developing conventional military capabilities to complement PFLP-GC terrorist activities. As a result, the PFLP-GC always has been known for its conventional military expertise. In addition to ground infiltration capabilities, the PFLP-GC is developing air and naval infiltration capabilities as well.

PFLP-GC terrorist activities include using letter bombs and conducting major cross-border operations directed at Israeli targets. The PFLP-GC also has shared its terrorist expertise with other international groups, such as the Armenian Secret Army for the Liberation of Armenia, as well as European groups who have sent members to Lebanon for training.

The PFLP-GC arsenal includes sophisticated weapons such as Soviet SA-7 anti-aircraft missiles, heavy artillery, and light aircraft such as motorized hang gliders and ultralights. The Communist Bloc countries also provide small arms such as Kalashnikov assault rifles and RPG-7 anti-tank rockets, but Syria or Libya may serve as the conduit for such support.

The
US Ma
attack
occasi

In
prison
1982.
may
Shem

Sele

July
ler
lates

Feb
Avi

Aug
Da

Th
ba
int
pr

A
P

The PFLP-GC actively participated in the Lebanese conflict, including sniping attacks that injured US Marines who were members of the peacekeeping forces in Beirut in 1982-83. In addition, the group attacked Israeli citizens and interests with operations launched from Lebanon. The PFLP-GC also occasionally recruits West Bank Palestinians to conduct terrorist attacks inside Israel.

In May 1985, the PFLP-GC engineered an exchange of 3 Israeli soldiers for 1,150 Palestinian prisoners held by Israel. The Israelis were captured by the PFLP-GC near Beirut in September 1982. This was one of the few operations conducted by the PFLP-GC since 1978, although the group may have broken out of its relative dormancy with the spectacular hang glider attack near Qiryat Shemona in November 1987.

Selected Incident Chronology

July 1968 — Hijacked an El Al airliner en route from Rome to Tel Aviv, diverting it to Algeria for a lengthy hostage incident. The terrorists demanded the release of 1,000 prisoners in Israel. Weeks later, Israel released 16 Arab infiltrators as a "humanitarian" gesture.

February 1969 — Machinegunned an El Al airliner as it was about to take off from Zurich for Tel Aviv.

August 1969 — Hijacked a TWA airliner en route to Athens and Tel Aviv and forced it to land in Damascus, where the passengers were evacuated and the plane was destroyed by a time bomb.

April 1974 — Attacked Qiryat Shemona, Israel, killing 18 and wounding 16 in an apartment building. The three terrorists also killed two members of the Israeli assault force that engaged in a 4-hour gun battle with the terrorists. All three terrorists were killed, probably by their own grenades. The intention of the operation was to secure the release of 100 captured Palestinians being held in Israeli prisons.

April 1978 — Kidnaped an Israeli soldier in southern Lebanon. In March 1979, Israel exchanged 66 Palestinian prisoners for the soldier and 10 others in the occupied territories.

September 1982 — Seized 3 Israeli soldiers in Beirut, held them until May 1985, and then exchanged them for 1,150 Palestinian prisoners held by Israel.

February 1986 — Ahmad Jibril held press conference in Libya, stating that "there will be no safety for any traveler on an Israeli or US airliner."

April 1986 — Claimed responsibility for a firebomb thrown at a bus in Jerusalem.

June 1987 — At central bus station in Tel Aviv, Israeli bomb squad defused a bomb suspected of being placed there by the PFLP-GC.

November 1987 — A member of the PFLP-GC successfully penetrated Israel from Lebanon, using a powered hang glider. The terrorist killed six Israeli soldiers and wounded seven others in the attack.

Handwritten notes in blue ink at the bottom of the page, including the date "12/11" and the number "27".

For example, in Turkey last April security officers arrested Libyan-supported terrorists who were planning to attack the U.S. Officers Club in Ankara during a wedding celebration. Those arrests were possible, in large part, because of our joint intelligence efforts. In Paris, at about the same time, officials thwarted a similar attack planned against citizens in a visa line at the U.S. consulate. Again, we helped.

Of course, our ultimate objective is to join with other nations devoted to peace and freedom so that we can wipe this planet clean of terrorism. International terrorism demands an international response. And we have a long, long way to go. Believe me, I know this all too well.

In June of 1985 I stood on the hard earth at Andrews Air Force Base and I received in the name of this country the body of a young man named Robert Dean Stethem. You remember that name. He was the Navy enlisted man who was shot to death by terrorists on TWA Flight 847. They tortured him and then they shot him in the head. They killed him because he was an American serviceman.

A few months later, another gang of terrorists hijacked the Achille Lauro. Leon Klinghoffer was on board taking a last holiday cruise with his dying wife. The terrorists singled him out, a sick, old man in a wheelchair, and they executed him. They killed him because he was an American.

21/1/86 מרדכי אורן (אורן) 2012

ר' אורי אורן (אורן) 21/1/86

אורי אורן
מפקד
הגדוד
ה-101
ה-101
ה-101

מבוע	1. איתן קול	מקור	1
	2.		2
דנושא: אמר, אלוהי		261083	1126
עיקרי הידיעה: מפגישת פתוח של אלוהי עם תלמידי			
ע"י סניף. הוא אמר לחבריו של סמואלסון לשתף			
את מפגישת פתוח של אלוהי			
26/10/83			
תרגום	הפיק		

EDS: BUSH SAYS U.S. WILL NOT BOW TO TERRORISTS

BY FAROUK NASSAR
ASSOCIATED PRESS WRITER

BEIRUT, LEBANON (AP) -- U.S. VICE PRESIDENT GEORGE BUSH ON WEDNESDAY VISITED THE SITE OF THE TRUCK-BOMBING ATTACK ON AMERICAN MARINES IN BEIRUT AND DECLARED +WE'RE NOT GOING TO LET DOWN FRIENDS BECAUSE OF TERROR.

+WE'RE NOT GOING TO LET A BUNCH OF INSIDIOUS TERRORIST COWARDS SHAKE THE FOREIGN POLICY OF THE UNITED STATES,+ BUSH TOLD REPORTERS AS HE STOOD AMID THE MASSIVE DESTRUCTION AT THE MARINES' TRUCK-BOMBED POST. +FOREIGN POLICY IS NOT GOING TO BE DICTATED OR CHANGED BY TERROR.+

LEBANON'S STATE RADIO SAID BUSH AND HIS WIFE, BARBARA, BOTH WORE BULLET-PROOF FLAK JACKETS AND STEEL HELMETS AS THEY TOURED THE RUINS OF THE FOUR-STORY HEADQUARTERS OF THE MARINE BATTALION LANDING TEAM AT BEIRUT'S INTERNATIONAL AIRPORT.

THE MARINES WERE STILL AT THEIR HIGHEST STATE OF ALERT WHEN BUSH LANDED FOLLOWING AN ATTACK ON THE AMERICAN CAMP. THE MARINES TOOK SMALL ARMS, MORTAR AND BAZOOKA FIRE FOR TWO HOURS AT ABOUT DAWN, ACCORDING TO MARINE SPOKESMAN MAR. ROBERT JORDAN.

+THE SHOOTING ALL ALONG OUR EASTERN PERIMETER STOPPED SHORTLY AFTER 7 A.M. (0600GMT), WHEN WE FIRED TWO ROUNDS FROM 81MM MORTARS+ AT POSITIONS WHERE FIRE WAS COMING FROM, SAID JORDAN, 45, OF SHENANDOAH, GEORGIA.

21/10
24/10
25/10
26/10
27/10
28/10
29/10
30/10
31/10
(11/11)

מקור

תרגום: אלוהי
הפיק: אלוהי

[Handwritten signature and scribbles]

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים
סוג בטחוני: שמור
דחיפות: מידי
תאריך/ז"ח: 6/2/89
מס' מברק

113

67

אל: המשרד

116

108

אל: מנכ"ל תמ"ס

דע: דברת / אוצר, יוע"מ / משרד עבודה
ש. הררי / ס' מתאם הפעולות / משהכ"ט, מצפ"א כלכלית ב' / משה"ח
נספח עבודה / כאן

קטן מס' 113

מאת: פנחס דרור / וושינגטון

הנדון: דו"ח מצב בנושא GBP

נפגשנו עם חירס לורנס וג'ון מלי, ראשי המחלקה המטפלת בנושא GBP ב-UBTR והעומדים בראש תת הועדה העוסקת בנושא זכויות העובדים. להלן נקודות מעניינות שהועלו בפגישה.

1. בעוד כשבוע לערך תחל הועדה לדון במכלול העדויות שהוגשו בנושא עובדים (עד עתה עסקו במוצרים בלבד). בהקשר לפטיציה נגד ישראל ינהגו ברגישות רבה, במיוחד לאור הרעש שהנושא העלה בעבר. במקביל עדיין תלויה ועומדת שאלת היקף החקירה (עם השטחים או בלעדיהם), יש עדיין סכוי שהיועצים המשפטיים יפסקו שעל החקירה להתמקד בישראל גופא בלבד ולא בשטחים.
2. עד 1 לאפריל צפויות המלצות לנשיא. במידה ויהיה קונצנזוס ברמת תת הועדה יוגשו ההמלצות ישירות לנשיא במידה ואחת מחמשת הסוכנויות היושבות בתת הועדה תעלה התנגדויות יהיה דיון נוסף ברמת תת קבינט (Deputy Secretaries) המרכיבים את הועדה הבינ-משרדית למדיניות סחר (TPRG). הנשיא יכול לדחות את החלטתו עד תחילת ספטמבר.
3. UBTR - נתון ללחצים מתמידים בנושא זה ספציפית, ובנושא זכויות אדם בכלל. יש לחץ מצד הקונגרס על מחלקת המדינה לדווח יותר בהרחבה בנושא זה, עובדה המספקת יותר מידע תומך למגישי פטיציות למנייהם. חבר הקונגרס Peace, הינו נושא הדגל בתחום זה וגם ל-UBTR יש בעיות עמו. האגודים המקצועיים פועלים על פי האינטרסים שלהם שאינם תמיד חופפים לאלו של הממשל.

[Handwritten notes and signatures at the bottom of the page]

116 - 67

108 - 4

73

4. במקביל עובדים ב- RZST על גבוש נוהלים חדשים לקבל פטיציות. על פי נוהלים אלו יוגדר יותר ברור ובאופן מצמצם מי יוכל להגיש פטיציה. עם זאת יתכן בהחלט שבשנה הבאה תועלה הפטיציה שנית (אם כי במקרה כזה רוב הסיכויים שהיא תדחה ע"י ה- RZST אלא אם כן יעלו טעוננים המצביעים על שנוי מהותי במצב בשטחים).
5. במהלך הפגישה חזרנו שנית על טעוננו הישנים בנוגע לשמוש הציני שנעשה ב- OGP למטרות פוליטיות ובני שיחנו מודעים לכך. הצענו לספק לוועדה כל מידע עובדתי שידרש למרות שהם הדגישו שלא יכאסו כלל להאשמות הספציפיות אלא למכלול נושא זכויות האדם. מומלץ להפגש עם נספח העבודה האמריקאי בארץ המהווה איש קשר ומקור אינפורמציה לוועדה בארץ ולתדרך אותו.
6. במהלך השבועות הקרובים נפגש עם חברי הוועדה והדרגים הפוליטיים השונים במטרה להבטיח פסיקה חיובית מבחינת ישראל. מצ"ב רשימת חברי תת הוועדה.

ק/יא

GSP INFORMATION CENTER
Office of the U.S. Trade Representative
600 Seventeenth St., N.W.
Washington, D.C. 20506
(202) 395-6971

3/3

Hiram Lawrence, Executive Director, GSP
John Melle, Deputy Director, GSP
Kelly Cesare, Assistant to the Directors
Brenda Webb, Information Center Secretary

- p'
108

- 67

113

GSP SUBCOMMITTEE
of the
Trade Policy Staff Committee

Office of the U.S. Trade Representative
Hiram Lawrence, Chairman

Department of State
Joe Sala
Developing Country and Trade Organizations Division

647-7553

Department of Agriculture
Robert Knapp
Trade Policy Planning and Analysis Division

447-4128

Department of Commerce
Janice Bruce, Office of Multilateral Affairs
Maria Djurickovic, Office of Industrial Trade

377-3227

377-5675

Department of Labor
Howard R. Dobson
Trade and Investment Policy Division

523-6203

Department of Treasury
Tim Geithner
Office of International Trade

566-8108

U.S. Customs Service
Leo Wells
Commercial Compliance Division

U.S. International Trade Commission
Terry O'Brien
Office of Tariff Affairs

Agency for International Development
John Chang
Office of Economic Affairs

This publication was prepared principally by the U.S. International Trade Commission (USITC) and printed in cooperation with the Agency for International Development (AID).

*

CLARSON PELL, RHODE ISLAND, CHAIRMAN
JOSEPH R. BIDEN, JR., DELAWARE
PAUL S. SARTANES, MARYLAND
EDWARD ZORINSKY, NEBRASKA
ALAN CRANSTON, CALIFORNIA
CHRISTOPHER J. DODD, CONNECTICUT
JOHN F. SEYF, MASSACHUSETTS
PAUL SIMON, ILLINOIS
TERRY SANFORD, NORTH CAROLINA
BROCK ADAMS, WASHINGTON
DANIEL P. MOYNIHAN, NEW YORK

73 69 2/3
JESSE HELMS, NORTH CAROLINA
RICHARD G. LUGAR, INDIANA
NANCY L. KASSABROUN, KANSAS
RUDY BOSCHMITE, MINNESOTA
LARRY PRESSLER, SOUTH DAKOTA
FRANK R. MURKOWSKI, ALASKA
PAUL S. TIBBLE, JR., VIRGINIA
DANIEL J. EVANS, WASHINGTON
MICH. WOODHULL, KENTUCKY

United States Senate

COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS

WASHINGTON, DC 20510-8228

February 1, 1989

GERYLD S. CHRISTIANSON, STAFF DIRECTOR
JAMES P. LUCKER, MINORITY STAFF DIRECTOR

Ambassador Moshe Arad
Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Ambassador:

I am writing to you regarding Israel's controversial policy of deportation. I have great respect for your commitment to open dialogue between Israelis and Palestinians and therefore, I urge you to personally and publicly work for an end to this policy.

In particular, I am concerned about the pending deportation of Dr. Tayseer Aruri. Dr. Aruri, a professor of physics at Bir Zeit University, was apprehended by Israeli secret police on August 8, 1988. On August 17th, a deportation order was approved for Dr. Aruri, which he has since appealed. Within the next few days, his second appeal will come before the Supreme Court.

Dr. Aruri has been charged with being a member of the Communist Party, which you will agree, should not constitute a criminal offense, as Israel has a legal Communist Party with members in the Knesset. Moreover, there is no evidence that Tayseer Aruri has used or promoted violence. The Military Advisory Committee maintains that secret evidence proves Aruri's guilt. Under the rules of Israel's Supreme Court, which acts as a High Court of Justice in these matters, an appellant is not entitled to examine the evidence used against him if the Military Commander in Chief claims that he cannot reveal his evidence due to security reasons. In this case, this rule prevents Dr. Aruri from challenging the basic charges brought against him during his appeal.

Dr. Aruri has been adopted by Amnesty International as a prisoner of conscience, who has been persecuted for exercising his right to freedom of expression, and for signing a peace treaty calling for a two state solution to the Palestinian problem.

In light of the lack of evidence against Dr. Aruri, I ask you to urge your government not to proceed with the deportation order against Dr. Tayseer Aruri.

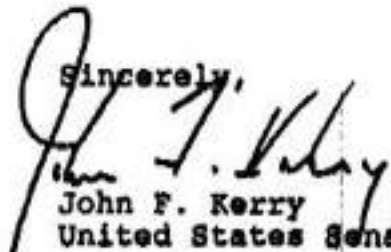
73 69 3/5

As you know, Defense Minister Yitzhak Rabin has publicly stated before the Knesset Defense and Foreign Affairs Committee that he does not believe the policy of expulsion has any positive effect on the level of violence in the occupied territories.

Mr. Ambassador, I also believe that deportation of Palestinians does nothing to ameliorate the strife in the occupied territories, and only serves to heighten the tension and ill will between both of the parties to this conflict.

I thank you for your concern over this matter, and appreciate your help in the case of Dr. Aruri.

Sincerely,

John F. Kerry
United States Senator

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

70 69 4/5
שגרירות ישראל
ושינגטון

January 4, 1989

Mr. Gregory Craig,
Office of Senator Edward M. Kennedy
U.S. Senate

Dear Greg,

Re: Dr. Tayseer Aruri

Further to our conversation last week, I would like to re-iterate that Dr. Tayseer Aruri was arrested and served with an expulsion order because of his illegal activities involving inter alia instigation, planning and organization of acts of violence and disorder, and not because of his political opinions.

Dr. Aruri has played a senior and significant, active part in the planning, management and steering of acts of violence and disorder in the territories on various levels, including policy-forming, determining modes of action and other operational functions. Evidence of his senior role and status is also to be found in the fact that he was among the signatories to the "document of independence" of the Palestinians found in the possession of Faisal al-Husseini, and also in the fact that he was a delegate to the PLO's "PNC" (Palestinian National Council).

At the time of his present arrest, a note book was found in Dr. Aruri's possession containing inter alia:

- reports on the activities of the illegal "popular committees" which plan and carry out the current wave of disorder and violence;
- notes on further activities by these popular committees;
- plans for the striking of prison facilities;
- a list of individuals sought by the security forces;
- notes on recruiting new and additional activists for the uprising.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

73 69 5/5
שגרירות ישראל
ושינגטון

-2-

As you know Dr. Aruri has a long record of hostile and subversive activity. He was detained in 1974 following the uncovering of moves aimed at terrorist violence organized by the NPF (National Palestinian Front) and the military wing of the Palestinian Communist Party. In this context Dr. Aruri and his associates had tried to gather together firearms and other weapons. During his subsequent administrative detention, Dr. Aruri attained a senior position among his fellow prisoners and actively engaged in subversive activities from within the prison walls, including recruitment for terror cells and planning of acts of violence.

Dr. Aruri has appealed his expulsion order, affirmed by the Advisory Commission to the Commanding Officer of Central Command, and his case is pending before the Israel Supreme Court, sitting as High Court of Justice.

Sincerely yours,

Yosef N. Landan
Congressional Liaison Officer

END

- 7 7 0 -

כ"א שבט תשמ"ח
27 בינואר 1989

4395

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 35

לשבועיים המסתיימים ב- 27/1/1989

ארה"ב-אש"פ

מידה פעם נוסף מימד חדש לדילמה האמריקנית בקשר למגעים עם אש"פ, בראשית החודש איים ערפאת על כל פלשתינאי שידבר בזכות הפסקת האינתפדה, הכל האנ בכך איום על ראש עיריית בית-לחם פרג', כחום הרבה התפתלויות בקרב דובריים ערביים ואמריקניים, הכחשות וחצאי הכחשות התברר שקיימת הקלטה של איומי ערפאת ודובר מחמ"ד רדמן אשר שההקלטה נמצאת בידי האמריקנים, הוא הוסיף כי איום זה אינו מתישב עם הודעת ערפאת מן ה- 14/12 על הפסקת הטרור, נציגינו הפנו תשומת לב בני שיחם האמריקנים לכך שערפאת אינו מצדיק את האמון שניתן בו, הנושא עלה במרבית פגישותיו של סגן השר ברושינגטון ושר החוץ העלה ענין זה בשיחתו עם השגריר בראון, השר הדגיש כי היתה זו רק אחת מהתבטאויות ערפאת והזכיר את דברי האחרון באוסטרליה על פיהם כלל לא התכוון להתנער מהטרור ואת דבריו באבו-דאבי על החנית קבלתו את 242 בזכות השיבה.

ועוד סערה זו לא שככה וכבר הוזמן ערפאת לכנס ה- ABC האמור להיערך ברושינגטון באפריל, ועידת הנשיאים קיבלה ברגע של אחדות החלטה פה אחד לפעול בכל האמצעים לסיכול בקור זה, בהודעה תקיפה אמרו הנשיאים כי יש לשלול אשרת כניסה מערפאת שכן ביקורו עלול לפגוע בתהליך השלום ובאמינותה של ארה"ב כלוחמת נגד הטרור, הנשיאים מוסיפים כי מאז נאומו בג'נבה הוכיח ערפאת כי למעשה לא התרחק מדרך הטרור, לא קבל את החלטות האו"ם 242 ו- 338 ולא הכיר בזכות קיומה של ישראל.

- 2 -

בשימוע לבייקר בסנט אמר קרנסטון כי אל לה לארה"ב לנקוט בצעדים שיעמידו את מחויבותה כלפי ישראל בשאלה, לפיכך, האם בכוונת הממשל להגביל את המגעים עם אש"פ לדיאלוג או האם צופה הממשל תפקיד לאש"פ בתהליך השלום? בייקר השיב כי הדיאלוג אינו מטרה בפני עצמה וכי עליו להוליך למשהו, עם זאת, אמר, מחויבותה של ארה"ב לקיומה ובטחונה של ישראל אינה ניתנת לערעור. (פרטים לגבי עדות בייקר - ראה בהמשך הסקירה).

הנשיא בוש התבטא אף הוא, בראיון שנחז לברברה וולטרס, בדבריו של מדינה פלשתינית ולגבי המו"מ אמר שעודו סבור שירדן היא הפרטנר, לשאלת המראיינת: "האם אתה סומך על ערפאת". השיב: "לא, אינני סומך עליו לחלוטין. אינני מכיר את האיש אך אני מעודד מדברים שאמר לאחרונה בקשר לרחית הטרור ולהכרתו בזכות הקיום של ישראל".

כזכור כתבו הסנטורים קסטן ואינווה למזכיר שולץ והביעו דאגתם נוכח הדיאלוג עם אש"פ (דף מצפ"א 34). ב-19 בינואר, יום לפני פרישתו, השיב להם שולץ במכתב מפורט ואמר: ארה"ב יודעת את הדרך לפתרון צודק. פתרון כזה צריך לכלול את המרכיב של שטחים חמורת שלום, שלילה גמורה של טרור וזם, הסדרי ביניים זמניים, בטחון וגבולות בטוחים ומוכרים לישראל (הוא ממליץ שמדינות ערב תלכנה בעקבות אש"פ ותודענה על הכרתן בזכות קיומה של ישראל), ולבסוף, יש להכיר בכך שלפלשתינאים יש זכויות פוליטיות מבלי שארה"ב תחמור בהקמתה של מדינה פלשתינית.

בכל הנושאים האלה הירבו התקשורת והעתונות האמריקנית לעסוק: נותן הטון היה מאמר מערכת בניו-יורק טיימס שאמר כי חרף פטפוטי והסתירות שבדבריו הרי שערפאת עשה מספיק בשבועות האחרונים כדי להעביר את חובת המעשה לישראל. הסנטימנטים באמריקה, אומר העתון, כולל בקונגרס, נעשים פחות פרו-ישראלים, אסור על כן למר שמיר להרשות סחבת, יש זכות מלאה לישראלים לחשוך בערפאת שכל מטרתו היא לגרוך את ישראל לתהליך מסוכן שיביא לזיחורים מסוכנים. אם יוכח ערפאת אכן איים על פרג' יהיה בזה נזק חמור אבל אפילו זה לא יגרום לבוש לטרוך את דלת הדיאלוג בפניו, עד כאן העתון.

שנונו

- ADC הציג במסיבת עיתונאים מסמך בן מאה עמודים המאשים את איפ"ק ו-25 PAC'S פרו-ישראלים בהפרת חוק הבחירות, השמות הנוצצים מבין מגישי החלונה לא הופיעו (ג'ורג' בול, פינדלי וכו'). באיפ"ק אין צופים בעיות של ממש כתוצאה מהחלונה אך הושינגטון פוסט והוול-סטריט ג'ורנל כבר הקדישו לה כתבה גדולה.
- בכנסת נידונה הצעה לסדר היום בעניין הזוג פולרד, בדיון נשמעו פניות לנשיא ארה"ב להקל בעונשם על בסיס הומניטרי תוך פירוט תלאותיהם בכלא, דוברים מכל הסיעות הצטרפו לפנייה ולבסוף החקבלה החלטה ברוח זו.

- 3 -

- השגריר ארד נפגש השבוע עם סנטור קנדי, בשיחה עלתה גם שאלת יציאת יהודי בריה"מ והעול הכספי שהמהגרים מטילים על ארה"ב. לפי חוזיות בעת ידרשו עד 25 מליון דולר לקליטתם. קנדי ספר כי העלה ענין זה בשיחות עם עמיתיו הסנטורים לוגר וסימפסון. קנדי שהוא ראש ועדת המישנה לעניני הגירה ופליטים מבקש לגייס את המימון מהקציב הפדרלי ומהפדרציות היהודיות. ישנן ידיעות/שמועות כאילו הממשל ינסה לקצץ בהקצבה לקליטת עולים בישראל (שהיחה 28 מל יון דולר) ולהעמידה על 10 מליון דולר בלבד ולהקדיש את היתרה לקליטת "פליטים יהודיים" בארה"ב.

- הושלמה מלאכת בוש בהרכבת "הנבחרת" שלו. להלן הכולטים והחשובים שבחבורה:-

חנץ : ג'ים בייקר, הגנה : ג'והן טאוור, CIA : ויליאם ובסטר, בטחון לאומי : ברנט סקורופס, אנצב : ניקולס בראדי, מינהל ותקציב : ריצ'רד דארמן, נציג הסחר : גב' קלה הילס, שגריר לאו"ם : תום פיקרינג, עבודה : גב' אליזבת דול, בינוי ופיתוח : ג'ק קמפ, אנרגיה : ג'יימס ואסקינס, מסחר : רוברט מוסבאכר, חקלאות: קליטון ייטר.

- האקונומיסט מדרג את השגרירות המואמנות לווישינגטון עם"י רישומן (השפעמן) בצבור, עם"י איכות הניתוח הפוליטי, הארכיטקטורה והארוח, שגרירות ישראל זכתה במקום ראשון בשתי הקטגוריות הראשונות ובמקום השני - מיד אחרי בריטניה בסכום הנקודות הכולל...

מועב"יט - הודעה נשיאותית על השטחים

משקיף אש"פ באו"ם ביקש מנשיא מועבי"ט לצאח בהודעה נשיאותית שחביע דאגת המועצה מהחמרת פעולות הענישה של צה"ל בשטח, ההודעה קוראת לישראל לנהוג לפי הוראות אמנת ז'נבה .

משלחתנו באו"ם והשגרירות בווישינגטון ביקשו מארה"ב להתנגד למהלך, חוץ הסתמכות על שני טיעונים :

- רק למדינות הזכות להפעיל מועבי"ט.

- ההודעה אינה מאוזנת ואינה מתייחסת לאלימות הפלשתינית.

הנציגים האמריקאים פתחו במגעים עם נשיא מועבי"ט מחד ועם נציגי קבוצת המדינות הבלמ"זיות מאידך במטרה לרכך ולאזן ההודעה הנשיאותית. המגעים טרם נסתיימו, אך נראה שהצדדים כולם מעוניינים לסיים העניין בפשרה על נוסח ההודעה כדי להמנע מהצורך שבכינוס מועבי"ט . כינוס כזה אינו רצוי לאמריקנים, מחשש שיאלצו לנקוט בעמדה פומבית שבכל מקרה תעמידם במצב לא נוח

נשק למדינות ערב

"רשימת יעבץ" (כוונת הממשל למכירות נשק בשנה הקרובה) הוגשה ב- 19 דנא לקונגרס. מהמידע שהגיע לידינו עד עתה נראה שברשימה נזכרות המדינות האמצעי-הנשק הבאים: סעודיה - 300 טנקים M1, משגרי טילים, מטוסים - טרם ברור הסוג אך נראה שהבחירה תהא בין F-16 ל- F-18 כתחליף למטוסי F-5 המצויים ברשות סעודיה. אמירויות - ככל הנראה תגיש בקשה בקרוב לרכישת מטוסי F-18 בערך כולל של כ- 2 מיליארד דולר. המידע שבידינו הוא ראשוני ובלתי-מושלם בשלב זה.

סנט: נשק כימי וביוולוגי

ב- 25 דנא הוגשה לסנט הצעת חוק בדבר סנקציות נגד מדינות המשתמשות בנשק כימי או ביוולוגי. טיוטת החוק מאזכרת סנקציות כגון איסור מכירות נשק, הגבלות בהעברת טכנולוגיות מתקדמות, התנגדות אמריקנית לסיוע כספי וטכני לאותן מדינות ע"י מוסדות פיננסיים בינלאומיים איסור יבוא מוצרים ושרותים מאותן מדינות, איסור הלואות מהבנק האמריקני ליצוא וליבוא ועוד.

זכור, נכשלו מספר יוזמות חקיקה בנושא זה בימיו האחרונים של הקונגרס ה-100. באשר להצעה הנוכחית נראה כי מספר סנטורים ינסו להרחיב את תחולת הסנקציות גם לחברות המספקות מוצרים וחמרים כימיים.

מזכיר המדינה בייקר בסנט

ועדת החוץ בסנט אשרה ב- 19 דנא פה אחד את מינוי ג'יימס בייקר למזכיר המדינה. בשני ימי עדויות התייחס בייקר למגוון נרחב של נושאים בינלאומיים כאשר נושא המז"ת זוכה לעדיפות נמוכה יחסית בעדותו הכתובה. באופן כללי חזר בייקר על מדיניות ממשל רייגן תוך השארת אפשרויות לשינויים במדיניות החוץ במז"ת בהתאם לאפשרויות ונסיבות שיווצרו בשטח.

נקודות שראוי לציין מתוך התייחסותו למז"ת:

- ארה"ב לא תחרוג מעמדתה שאין לחזור לגבולות 1967.
- ירושלים תשאר מאוחדת.
- הדיאלוג עם אש"פ הנו צעד נוסף בדרך למו"מ ישיר בין הצדדים. ידונו בו נושאי טרור וקידום תהליך השלום.
- ועידה בינלאומית תחכן רק אם תבנה בצורה מתאימה וחובליל למו"מ ישיר.
- ארה"ב לא תומכת במדינה פלסטינית עצמאית.
- ארה"ב לא מתנגדת לתפקיד טוביטי קונסרנקטבב בתהליך השלום.
- במקרה של ארוע טרור פלשתינאי, יבדוק הממשל את הנסיבות: "אינני בטוח אם אש"פ יכול או מחיימר לשלוט בכל הנעשה שם לרבות בפלגים שאינם תחת מרותו".

- 5 -

בנושאים רגישים יחסית כמו סיוע חוץ ומכירות נשק למדינות ערב נזהר בייקר כחשובותיו לשאלות הסנטורים. בנושא הסיוע הסחמק בקביעה שכח התמרון והגמישות של הממשל נשחק כמעט לחלוטין עקב האחוז הגבוה של ה"שריונים" ושנא כדאי לטעוא דרך להגדיל הגמישות. בסך הכל זכתה עדותו להערכה רבה בקרב הסנטורים ונראה היה כי הכין עצמו היטב לעדוהו.

שטחים

התגברות הפעילות האלימה, הגידול במספר הנפגעים, האמצעים החדשים שנוקט צה"ל, היתבטאויות חיילי הצנחנים בפני רה"מ, בשבם, והצהרות שהב"ט בנושאים אלה חוזרים לבוחרות ולמוקד ההתענינות בחקשורת הכחובה והאלקטרונית. הטלויזיה מרבה להביא דיווחים מצולמים-מפורטים מיש"ע ומתמקדת על הניפגעים, ולעיתים בצורה פלסטית..

"האימפקט" ההסברתי של הסיקור שלילי וכמותו לא ידענו מזה זמן רב.

גורם דיפלומטי אמריקאי מסכם רשמיו משיחות עם פלסטינאים בתיאור הבא.

הצעות שהב"ט נטולות תוחלת. "עיקרון השיבה" יחורגם בפועל לפיצויים כאשר רק כמה עשרות אלפים ירצו לשוב באמת.. הפלסטינאים מודעים שאין זה ריאלי לשאוף לריבונות במלוא מובן המלה שאיפתם: ריבונות סימלית עם זיקה לירדן וישראל וערבונות בטחונות לישראל מפני חדירה של צבאות ערביים..

הפלסטינאים בשטחים הם אלה שדחפו את ערפאת לתהליך המדיני וחוששים שהאלטרנטיבה לתהליך מדיני חהיה המשך הכיבוש הישראלי שיגרור הגירה של פלסטינאים ואולי אף מלחמה שתמיט עליהם אסון. להערכת הגורם האמריקאי, לפלסטינאים רצון עז להגיע להסדר והם צוברים השפעה גוברת בכיוון מיתוונו של אש"פ. הפלסטינאים אינם מהווים איום לישראל. אנחנו "חקועים" עם אש"פ וזו המציאות.

קנדה

אנו עומדים בפני הצגת ממשלה חדשה בקנדה ככל הנראה בסוף ינואר תחילת פברואר.

עפ"י כל הסימנים ג'ו קלארק ימשיך לכהן כשה"ח. עם זאת סימנים שונים מצביעים על מחלוקת בין רה"מ מלרוני לקלארק בנוגע למדיניות המזת"ית ובעיקר ביחס לישראל, אלה נוצרו לאחר התבטאויות שליליות של קלארק נגד ישראל במרץ '88 (במהלך נאום בכנס השנתי של הלובי היהודי הקנדי דווקא..). עפ"י העתונות המחלוקת יצרה מתח אישי שגורם לשיתוק היוזמה המדינית בתחום זה.

ברשותנו הערכות שבקשתו של קלארק לפגוש את שה"ח ארנס במהלך ועידת פריס נובעים גם מרצונו לפייס את רה"מ מלרוני ערב הצגת הממשלה..

ב ב ר ב ה.

מיכאל שילה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 15301

* תאריך : 22.01.89 *

* דף 1 מתוך 3 *

* ** יוצא * סודי ביותר * 26 מתוך 5 עותק *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* חוזם: 1,15301 *

* א:ל:ווש/753, מנמת/467 *

* מ:-המשרד, תא: 220189, זח: 1700, דח: מ, סג: סב *

* תח: א גס: מצפא *

* נד: א *

* סודי ביותר/מיידי *

* השגריר-הציר *

* שה'ח זימן ביום ה' בערב את שגריר ארה"ב. השתתף גם היועץ
* המדיני. שה'ח פתח באומרו שבפגישתו עם המזכיר בפאריס פנה
* לבקשה שארה"ב תימנע ממפגשים נוספים בין נציגה לנציג
* אש"ף. המזכיר ענה שאין באפשרותו להבטיח כזאת אלא אם יהיה
* בידי ארה"ב מידע על מעורבות אש"ף באסון פאן-אם. שה'ח
* העמיד המזכיר על איומי ערפאת על פרייז'. אחרי בדיקה
* הודיע דובר מחמ"ד אתמול שבידי ארה"ב קלטת דברי האיום של
* ערפאת. ואם דברים כאלה ואיומיו אינם טרור כי אז נשאלת
* השאלה טרור מהו שהרי איומי ערפאת מכוונים נגד בני-אדם,
* נגד השלום ונגד שותפים אפשריים למו"מ. דבריו-איומיו הם
* הפרה מובהקת של הבטחות ערפאת לארה"ב. שהיו ביסוד פתיחת
* ההדלוג אש"ף-ארה"ב.

* שה'ח ציטט התבטאויות ערפאת באבו-דאבי ב-5/1 לפיהן טען
* שיישום החלטת מועביט 242 מותנית בכינון מדינה פלשתינאית
* אוזכות השיבה. שה'ח ציטט מאיגרת שולץ לשה'ח פרס לפיה קבלת
* 242 ע"י ערפאת היא בלתי מותנית. כן ציטט שה'ח מדברי
* ערפאת בווינה ב-20 בדצמבר שאין בכוונתו לפרוש מדרך הטרור
* (* TO RENOUNCE TERRORISM) ובהקשר זה ציטט שה'ח מתוך איגרת
* הנשיא ריגן לרוה"מ על תביעת ארה"ב מאש"ף להימנע מטרור.
* אשה"ח אמר שברור שאש"ף איננו עומד בחנאיה של ארה"ב
* להידברות עמו. השגריר אמר שיעביר דאגתנו העמוקה לתשומת
* לב המיימשל. סיפר שעם קבלת הודעת ערפאת - המזכיר הגיב
* לאלתר ומיד אחרי כן פנו לויזנר בקהיר שיעביר לאש"ף מסר על
* הרצינות והחומרה בה ארה"ב רואה דברי ערפאת (נגד פרייג').

3 ינו
9019 אש"ף

1. TITLE: PA. 10, 00

10000

2. DATE: 01/17/82

3. UNIT: 00000000000000000000

00000000000000000000

0000

0000

4.

5.

6.

7. PROJECT: 00000000000000000000

8. PROJECT: 00000000000000000000

9. PROJECT: 00000000000000000000

10. PROJECT: 00000000000000000000

11. PROJECT: 00000000000000000000

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 26 *

* המצרים הודיעו שלדעתם דברים אלה הם אכן איום ושזו טעות
* חמורה. מובארק אף התייחס לכך בשיחות עם אנשי קונגרס
* שביקרו בקהיר ואמר שהוא סולד מהתבטאויות כגון אלה.

* שה'ח אמר שנציגי ערפאת רימו ארה"ב בכך שטענו שערפאת
* מעולם לא אמר הדברים שיוחסו לו. בראון סיפר עוד שפלטרו
* נכח בא'ע שערך שגריר בריטניה בטוניס לכבוד וולדגרייב.
* בארוחה פגש באבו-שריף. פלטרו התייחס לענין האמנה
* הפלשתינאית. אבו שריף אמר שעבר זמנה ושהחלטות אלג'יר
* באות במקומה. אבו-שריף קבל על חוסר האיזון שבעמדת ארה"ב
* לבעית פלשתיין. התנהג באמוציונליות יתרה ואח"כ התנצל.

* בראון סיכם שהוא מבין מוטרדותנו מהצהרות ערפאת ויעביר
* דברי שה'ח לשולחיו.

* שה'ח אמר כי משמעות דברי ערפאת היא:

* א. לא נתמלאו התנאים לדיאלוג ארה"ב-אש"ף.

* ב. הדברים מערימים קושי על דרך ההידברות והמו'מ

* ג. דברי ערפאת גורמים לייזום טרור, ערפאת רוצה להיות
* דוברם היחיד של הפלשתינאים וכל מי שירצה לנקוט בצעד
* כלשהו יחשוש לחייו.

* השגריר שאל האם להערכת שה'ח לערפאת שליטה באינתיפאדה.
* שה'ח השיב שלא ברור אם הוא שולט באינתיפאדה אך ברור שיש
* לו היכולת להפעיל טרור נגד האוכלוסייה - ואפילו בירושלים
* - ולמנוע ולשבש התהליך. השגריר אמר שיתכן שאנשים אכן
* פוחדים וברור שאיזמים מילוליים כאלה אינם תורמים
* להתפתחות חיובית. שה'ח אישר זאת והוסיף שאש"ף לא עמד
* בתנאי הדיאלוג. בראון התייחס להתרשמות גורמי בטחון שמאז
* ה-13 בדצמבר לא ארעו פעולות טרור יזומות ע"י אש"ף גם אם
* יתכן והם מתכננים פעולות טרור. שה'ח הגיב שאש"ף נוקט
* אבטקטיקה של מעורפלות ברמה גבוהה. כדי לטשטש אחריותו כפי
* שארע בתקריות אחרונות בתלם יעקוב מלבנון ושריפת
* האוטובוס בירושלים.

* בראון אמר שחואטמה וג'יבריל אחראים לפעולות טרור אלו.

1
2
3
4

5
6
7
8
9
10

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

21
22
23

24
25

26
27

28
29

30
31
32
33

34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 26 *

* שה'ח השיבו כי הם חברים באש'ף אך גורסים שדבר אינו
* מחייבם להימנע מטרור. בראון הוסיף שלערפאת בעיות עם
* קדומי. מכל מקום יעבירו מסרו של שה'ח לזוש'נגטון.

* בנצור *

* טד *

* אק *

* תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, בנצור, מצפא *

STATE OF TEXAS

IN SENATE,
January 10, 1907.
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE,
FOR THE YEAR
1906.

RECEIVED
JAN 11 1907
STATE OF TEXAS
COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE
DALLAS, TEXAS

PRINTED BY THE STATE PRINTING OFFICE, DALLAS, TEXAS.

(2)

2/7

417

Apostolic Coalition
4200 Wisconsin Ave.
Suite 106, Box 308
Washington, DC 20016

Prime Minister Yitzhak Shamir
of Israel
and
President George Bush
The United States of America

Dear Mr. Shamir:

As leaders of the Apostolic Pentecostal Movement, we wish to express our support of the nation of Israel. We pray for the Peace of Jerusalem and we urge the United States and the Free World to stand with Israel and give our support for a secure nation with a right to exist within its boundaries.

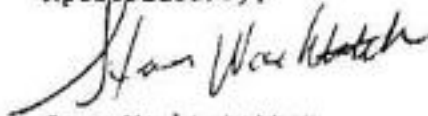
In a Biblical sense, we believe that "I will bless them that bless you." Therefore, we feel our nation will be spiritually blessed if America is supportive of Israel.

Beyond the scripture, in a practical sense, the nation of Israel took a piece of land that was undeveloped and with hard work created a productive region, and a "nation was born in a day."

The nation of Israel was then attacked without provocation. They stood their ground and won their struggle. They have championed freedom and quality of life and as a result of that quality of life, Palestinians have moved back into that region. Given the hostility Israel has dealt fairly with the inhabitants.

Israel has been a friend to the United States and has stood by her when other nations would not value its support. As Americans, we urge the United States to stand with Israel despite pressure from world opinion and the press.

Apostolically,

Stan Wachtstetter
Director/Founder

SW/yb

~~STAN WACHTSTETTER~~ 15401

9-21

Rev + Mrs James R. Bygone (2)
Lige Tuberville - 2950 Broadway - Houston, Tex 77

Rev + Mrs David M. Hudson
Riverside Apostolic Church
P.O. Box 2040
Morgantown, WV 26502
417
3/7

Rev. Larry Phillips - PASTOR
P.O. Box 1528
Church of the Lord Jesus Christ
Morgue, GA. 30650

Richard L. Council, E.A.

Rev. Willis J. Stone Evang.

Rev. Stanley Wilton, D.D.

Rev + Mrs James M. Jimmy
Rev + Daniel R. Hendrick, Pleasanton, Ca.
New Life Fellowship's Church

Rev David Johnson
New Life Fellowship
South Road. Ga. 31540

Paul + Mrs. J. Nelson
Cabrera Christian Center
2872 S. P. Dean Rd.
El Estero, Ca. 94529

4

Mark Yeff Christ life center Wash. D.C.

Rev. Eugene Smith Louisville, Ky
Rev. George Mutton Jacksonville, Fla.
Rev. William Price Okla City Ok.

4/7
4/7

[Handwritten signature]

Rev D.L. Bradley, Piqua, OH

Rev. A. Keatinge. Portsmouth, N.H. A.L.S.C.
Rev. W. ... Piqua

Rev. Van Hammond N.C. Portsmouth, Ohio
Rev. ...

Rev. J. E. Barclay Philadelphia, Pa "Greater Church of Phila"

Rev. J. E. Jones Washington, D.C.

Rev. ... Bakerfield, Ca.

Rev. Jimmy ... San Jose, Cal.

Pastor Edward Harper Huntington, West Virginia

Rev. Dan Stratton Bowling Green, Ky

Pastor Paul D. Mooney Indianapolis, IN USA
(Christian Life Center 317.2.012.7)

Michael Jordan Indianapolis, In.

... Indianapolis, Ind.

Bishop William D. Madison - Washington, D.C.

Doris Madison - Washington, D.C.

Mr. W. Wells
Gen'l Secretary A.L.J.C.

5

Rev. Harold W. Palmer

4/7

Gen. Sec. 1989. P.A.J.C.

5/7

Rev. J. M. B. ... P.A. of N.C.

Rev. Dan H. ...

Gen'l Chairman ALJC

General Synod Apostolic Assembly

Rev. Nathaniel A. Urshan - General Sup't of the
United Pentecostal Church
International

Rev. Paul Howe South Jordan, Ind.

6

Rev. J. George Cochran Nashville, Tenn.

Rev. J. J. Pugh Odessa, Tex.

Bishop Major Loster ~~Dr.~~ Milford, Del.

Philippine Pentecostal Holiness Church INC. : Elledale, De

4/7

6/7

XXX

7

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

(Draft)

7/7 417

January 20, 1989

Reverend Wachtstetter
Apostolic Coalition
PO Box 347
Clinton, MS 39056

Dear Reverend Wachtstetter:

Thank you very much for your warm words of encouragement and support. Such expressions of solidarity are appreciated particularly in times like these when appearances seem to be getting the better of realities, in the development of the Middle East peace process.

We join our prayers to yours for a true, genuine and lasting peace in our region and for all humankind.

Sincerely,

Yitzhak Shamir
Prime Minister

END

Press bulletin

Jerusalem, 19 January 1989

#21 RABIN'S CABLE TO CARLUCCI

/89.01.19 (Communicated by the Defense Ministry spokesman)

The following is a cable sent by Defense Minister Yitzhak Rabin to outgoing U.S. Secretary of Defense Frank Carlucci on Wednesday, 11.1.89:

"Dear Secretary Carlucci,

Thank you for your kind letter and warm words. In my first letter to you, fourteen months ago, I expressed our hope 'that the existing excellent defense and strategic relations will prosper under your leadership.' It is a great pleasure for me to state today that our expectations were fulfilled. Indeed under your leadership the defense relations and cooperation between the DOD and MOD and between the U.S. Forces and the IDF have reached a depth unprecedented in the history of our relations.

On behalf of the Government of Israel and myself, please accept our gratitude and esteem for your personal contribution to these achievements.

I have enjoyed our meetings and discussions in Washington and in Israel and found them stimulating, as well as productive. I would like also to thank you once again for the hospitality that you and Marcia showed to Lea and myself last June. We enjoyed hosting you in Israel, on your short visit last November. We hope that you will find time for a longer visit in the future. We would like you to know, dear Frank, that you will always be a welcome guest in Israel. All of us here in Israel wish you success in your future endeavors. With best wishes for a happy new year."

DM/ef

#0

15:20 hours

#21 RABIN'S LETTER TO SHULTZ

/89.01.19 (Communicated by the Defense Ministry spokesman)

The following is a cable sent by Defense Minister Yitzhak Rabin to outgoing U.S. Secretary of State George Shultz, on Wednesday, 11.1.89:

"Dear George,

I am sure that your mailbox is overflowing with farewell letters; yet I felt the need to add one of my own on behalf of the Israeli Ministry of Defense. I sincerely hope that I express the unanimous feeling of all the people in Israel, and especially of those involved in the defense of Israel, in extending to you our thanks for your personal share in the strengthening of Israel's security.

We shall not forget the fact that you initiated the U.S.-Israeli strategic cooperation, five years ago, and continuously encouraged its progress. Your steadfast determination to maintain Israel's security and your immense efforts to promote peace in our region will not be forgotten.

The people of Israel and all the members of the Israel defense community will always remember you as a solid and true friend. May you have much success in your future endeavors."

DM/ef

#0

15:20 hours

ידיעות לעתונות

01# (לע"מ עש"ת) מכתבי הפרידה של שר הביטחון ממזכירי המדינה וההגנה
האמריקנים

19.01.89

(נמסר ע"י דובר משרד הביטחון)

ירושלים, י"ג בשבט תשמ"ט, 19 בינואר 1989 (לע"מ עש"ת 1)

להלן נוסח מכתבו של שר הביטחון, מר יצחק רבין, למזכיר המדינה של ארה"ב, מר ג'ורג' שולץ:

אני בטוח שתכתב הדואר שלך מוצפת במכתבי פרידה, אך הרגשתי בכל זאת צורך להוסיף מכתב משלי בעט משרד הביטחון. אני מקווה שאני מביע את הרגשות של כל העם בישראל, ובמיוחד של אלה המעורבים בבטחונה של ישראל ושולח לך בזה את תודתנו על חלקך האישי בחיזוקו של ביטחון ישראל.

לא נשכח את העובדה שיזמת את שיתוף הפעולה האסטרטגי בין ארצות-הברית וישראל לפני חמש שנים, ושתמיד עודדת את התקדמותו. החלטיותך התקיפה לעמוד על ביטחון ישראל ומאמציך האדירים לקדם את השלום באיזורינו לא יישכחו. העם בישראל וכל אנשי הקהילה הביטחונית של ישראל יזכרו אותך תמיד כידיד איתן ואמיתי.

אנו מאחלים לך הצלחה בפעולותיך בעתיד.

להלן נוסח מכתב הפרידה של שר הביטחון, מר יצחק רבין, ממזכיר ההגנה של ארה"ב, מר פרנק קרלווצ'י:

במכתבי הראשון אליך, לפני 14 חודש, הבעתי את תקוותנו "שהקשרים הביטחוניים והאסטרטגיים המצויינים הקיימים ישגשגו בהנהגתך". יש לי העונג לציין היום שציפיותינו מומשו, אכן קשרי הביטחון ושיתוף הפעולה בין משרדי הביטחון של ארה"ב וישראל הגיעו בהנהגתך לעומק ללא תקדים בהיסטוריה של יחסינו.

בשם ממשלת ישראל ובעמי, קבל נא את הערכתנו והוקרתנו עבור תרומתך האישית בהישגים אלה. נהניתי מפגישותינו ומשיחותינו בווינגטון ובישראל שהיו גם מעודדות וגם יעילות. ברצוני גם להודות לך שנית על האירוח שמרשיה ואתה הענקתם ללאה ולי ביוני, שמחנו לארח אתכם בישראל בבקורכם הקצר בחודש נובמבר. אני מקווה שתמצא את הזמן הדרוש לבקור ארוך יותר בעתיד, ברצוננו שתדע, פרנק היקר, שתהיה אורח רצוי בישראל.

אנו כולנו בישראל מאחלים לך הצלחה בפעילותך בעתיד.

לע"מ עש"ת (דף מס' 1)

אנ/אא 14:15

תחת

0#

NNNN

ידיעות לעתונות

ץץץץ

01# (לע"מ עש"ת) "קשרי הביטחון ושיתוף הפעולה בין ארה"ב לבין ישראל
הנס ללא תקדים 22.01.89

(נמסר ע"י דובר משרד הביטחון)
לידיעת המערכות ולא לפרסום מוקדם

ירושלים, ט"ז בשבט תשמ"ט, 22 בינואר 1989 (לע"מ עש"ת 4)

"קשרי הביטחון ושיתוף הפעולה בין משרדי הביטחון של ארה"ב וישראל הגיעו
בהנהגתך לעומק ללא תקדים בהיסטורית היחסים של שתי המדינות." כתב שר
הביטחון, מר יצחק רבין באגרת פרידה למזכיר ההגנה, מר פראנק קרלוצ'י
שסיים את תפקידו.

"יש לי את העונג לציין היום שציפיותנו ותקוותנו בתחום הקשרים הבטחוניים
והאסטרטגיים המצוינים ממשו" כתב מר רבין "ועל כך נתונה לך בשם ממשלת ישראל
ובשמי הערכה והוקרה עבור תרומתך האישית בהישגים אלה".

באגרת פרידה למר ג'ורג' שולץ, מזכיר המדינה של ארה"ב שסיים את תפקידו, כתב
שר הביטחון: "לא נשכח את העובדה שיזמת את שיתוף הפעולה האסטרטגי בין ארה"ב
וישראל לפני חמש שנים ושאת התקדמותו תמיד עודדת".

"החלטיותך התקיפה לעמוד על בסחון ישראל ומאמצייך האדירים לקדם את השלום
באיזורנו לא יישכחו, העם בישראל וכל אנשי הקהילה הבטחונית בישראל יזכרו
אותך תמיד כידיו איתן ואמיתיים. בזה שלוחה לך תודתנו על חלקך האישי בחיזוקו
של בסחון ישראל..". כותב שר הביטחון.

לע"מ עש"ת (דף מס' 3)

דש/פא 17:30

תתות

0#

NNNN

- ס ד י -

ז' שבט תשמ"ח
13 בינואר 1989

4295

אל : שה"ח
סגן שה"ח
המנכ"ל וחברי הנה"ל
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דפ. מצפ"א מס' 34

לשבועיים המסתיימים ב- 13 בינואר '89

קונגרס/ביקורים

בחודש האחרון בקרו בישראל מספר מורשים וסנטורים בחסות שונות. ביניהם נתן למנות מבית הנבחרים את ג'ו קנדי (מסצ'וסטס), ברט גורדון (טנסי), ויין אואנס (יוטה), מרי רוז אוקר (אוהיו), ג'יימס ברנר (ויסקונסין), ג'יימס האנסד (יוטה).

מהסנט בקרו : לארי פרסלר (דר' דאקוטה), ג'יי רוקפלר (וירג'יניה), רוברט קסטן (ויסקונסין), ננסי קסבאום (קנזס), ג'ון מקקיין (אריזונה), פטריק ליהי (ורמונט), וג'ון דנפורט (מיסורי).

למבקר ושיטחי התענינותו, אך נתן לציין כי נושא זכויות האדם בשטחים עולה כחוט השני, כמוטיב מאחד בכל השיחות עם ראשי המדינה. ברמות תקיפות משתנות, הביעו כמעט כולם את דאגתם העמוקה מהמתרחש בשטחים ובמיוחד מהענישה הקולקטיבית, פיצוץ בתים, גרושים, מעצרים מנהליים, סגירת בתי-הספר לתקופות ארוכות והיחס הכללי של המנהל האזרחי לאוכלוסיה בשטח. בניגוד לעבר (טרם דצמבר 1987) מקפידים כל המבקרים להכליל בתוכניתם לפחות חצי יום בחסות הקונסוליה האמריקנית בירושלים כאשר זו מארגנת להם מפגשים עם פלשתינאים וביקורים במחנות פליטים. אין כל ספק שגם כאשר מדובר בידידים מושבעים, הרשמים הקשים מאשר ראו ושמעו מחלחלים באיטיות ולהערכתנו עלול להיות לרשמים אלה אפקט מצטבר שיגרום להסתייגות גוברת מישראל.

- 2 -

רשמים אלה מצטרפים להתבטאויות במישור המדיני כאשר המחוקקים מתעניינים לדעת אם ישראל מתכוונת להגיב על השינויים שחלו בזירה המדינית לאחרונה : תחילת הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ . ללא כל קשר לארוע זה, מובעת שוב ושוב הדאגה שישראל מצטיירת כפסיבית ושפסיביות זו בולטת במיוחד לאור התזוזות המתרחשות אצל שאר השחקנים בזירה.

במישור הסיוע הצבאי והכלכלי לישראל, הביעו מרביתם את הדעה שבשנה הקרובה (FY 1990) יאושר הסיוע לישראל במלואו אך ללא סיכוי משמעותי להגדלה. עם זאת, יש להיות ערים להשפעה המצטברת של הארועים בזירת האינתיפאדה, להתפתחויות המדיניות וכמובן לקשיי התקציב הפדרלי בארה"ב עצמה כגורמים העלולים להציב קשיים גם בנושא זה.

שונות:

- ה- ADC הגיש תלונה לוועדת הבחירות המרכזית בווישינגטון נגד כ- 55 PAC'S פרו-ישראלים על פעילות בלתי חוקית כביכול במהלך הבחירות. מחוגי איפא"ק שמענו כאילו גם נגדם מוגשות תלונות . עם זאת אמרו שאין הם מודאגים שכן אין בסיס ממשי לתלונות אלו.

- בדיון האו"ם בנוגע להצעה לשיתוף אש"פ בדיוני מועבי"ט אמר השגריר האמריקני כי פגיעה בחקנות ובפרוצדורה של המועצה תפגע ביכולת מועבי"ט לסייע בקידום תהליך השלום במז"ת. כידוע התנגדה ארה"ב בהצבעה ובכך הוטל וטו על שיתופו של אש"פ.

- הסנטורים אינווה וקסטן כתבו למזכיר המדינה והתריעו כי ההחלטה לקיום דיאלוג עם אש"פ עלולה לגרום לתחושת בידוד בישראל. הם מפצירים במזכיר לחזור ולהדגיש את מחויבות ארה"ב לישראל, את שלילתה הגמורה של מדינה פלשתינאית, הצורך במו"מ ישיר, שלילת גבולות '67 , ירושלים מאוחדת והתיעצות מוקדמת עם ישראל בכל ענין. כמו כן הם דורשים להעמיד את ערפאת במבחן המעשה ולא רק במבחן הדיבור. עליו לחדול מטרור, לגנות פעולות טרור באשר הן מתרחשות ולהתרחק מן האמנה הפלשתינאית.

- סגן המזכיר היוצא ויטהד ערך השבוע תדרוך מפורט על הצעת התקציב 1990 ובחור דבריו אמר בין השאר: "הנתח הגדול ביותר של הסיוע המוצע הולך לישראל. הצרוף של הסיוע הכלכלי והבטחוני מגיע ל- 3 בליון וזה כתמישית מכלל התקציב בסעיף זה המגיע ל- 14,8 בליון. השני בגודלו הוא הנתח ההולך למצרים שלגביה הסכום הכולל הוא 2.3 בליון. הפרוסה השלישית בגודלה הולכת לקבוצה של מדינות אחרות במז"ת ובדרום אסיה ובעקר לפקיסטן. מדיניותנו היא לקדם את המומנטום של תהליך השלום הערבי-ישראלי. הסיוע הזה על שלשת חלקיו שנימנו למעלה מיצג את עזרתנו למדינות המעורבות בתהליך זה".

- ממשלת ארה"ב הביעה באמצעות השגריר בחל-אביב והשגריר בווישינגטון דאגה חמורה נוכח הגרושים מן השטחים. הדובר רדמן חזר על הדברים בתדרוכו ב- 3 דנא . הוא חזר על התפיסה האמריקנית לפיה גרוש הוא עונש קשה במיוחד, מנוגד לאמנת ג'נבה הרביעית ומזיק למאמצי השלום. הדבר מגביר לדבריו את תחושת המרי בן הפלשתינאים ואת המתיחות בשטחים.

- 3 -

בפגישה בין הקונכ"ל והצוות הבכיר בקונסוליה של ניו-יורק עם ראשי המגבית העלו האחרונים את בעית קליטתם של יוצאי בריה"מ בארה"ב וההוצאה הכספית הכרוכה בכך. בהנחה שיצאו כשלושים אלף בשנה הקרובה ושמרביתם יבקשו להגיע לארה"ב יהיה לדברי המנהיגים היהודיים צורך במגבית חרום לקליטתם. בידוע התנגדה הסוכנות בכל תוקף למגבית מיוחדת שלא לצרכי קליטה בישראל. המגעים בשאלה זו ימשכו בכל הרמות בארץ ובארצות הברית.

משחת ועידת הנשיאים עם מזכיר המדינה שולץ

חברי המשלחת הדגישו שמשום מעמדו בקרב הקהילה היהודית ובטחונם בו הם לא רצו להתעמת עמו ישירות ובפומבי. גם הפגישה עצמה איננה עימות אלא הבעת דאגה.

רבים חושבים שהמזכיר עשה טעות במהלכו כלפי אש"פ. הם אינם חושבים שדברי ערפאת משנים למשל את נוסח האמנה הקוראת לחיסול מדינת ישראל. חייבים להבין שלישראל דאגה לגיטימית לנוכח המהלך. בשל פגיעותה. הסכנה והנזק שמונים בעובדה שערפאת זוכה לקידום מעמדו בעוד שזה לא מכבד הוא ואירגונו הוגדרו כגוף טרוריסטי, וממנו נמנעה ויזה לארה"ב. כדי להוכיח שלא חל שינוי אצל ערפאת מבקשים את ארה"ב לבחון את דברי ערפאת במישורים כמו למשל שינוי נוסח האמנה הפלסטינית ופרוק כח 17.

כמו כן מבקשים את ארה"ב לחזור ולבטא בפומבי את עמדותיה הבסיסיות כלפי ישראל כמו :

לא למדינה פלסטינאית, מו"מ ישיר, לוועידה בין"ל אם תכונס לא יהיה מעמד מחייב וכופה, לפני כל פתרון כולל של הסכסוך תהיה תקופת מעבר בצורת אוטונומיה, ירושלים מאוחדת.

בדברי תשובתו אומר שולץ "...כולנו מודאגים, היינו רוצים שהדברים יתנהלו כשורה בישראל, תמיכתנו בה מלאה, והיינו רוצים שתשגשג בשלום..."

ישראל וארה"ב הם במצב הרבה יותר טוב עם ממשלה רחבה שלאחדים מכם היה יד בכינונה...

אנו פועלים למען השלום. כך בבניין השלום עם מצרים, זהו תהליך חיובי שמצרים נצבת לצד ההסכם בעוד מדינות ערביות אחרות באות למצרים, מפריע לנו, שערפאת מסתובב ופועל כאילו שהוא האיש שבידו התשובה לשלום.

שולץ רואה "בהסדרי מעבר" ומו"מ על המעמד הסופי, תהליך רצוף, תקופת מעבר תסייע לבטחונה ולעוצמתה של ישראל בעוד שהמו"מ על ההסדר הסופי נחוץ לערבים.

ארה"ב מתנגדת למדינה פלסטינאית עצמאית. מדינה כזו על שטח המצומצם תגרום לאי יציבות פנימית ואזורית. אינם מתנגדים שהפלסטינאים יביעו עמדתם בנושא ממשלתם. השאלה היא השיטה. אשר לגבולות - החלטת מועבי"ט 181 אינה תואמת למציאות אך הריבונות איננה עניין נוקשה. טבע הריבונות השתנה. ישנן צורות שונות של ריבונות.

בנוגע למעמד ירושלים - היא חייבת להיות מאוחדת. אינם עומדים ללחוץ על ישראל לדון עם אש"פ ולא יאמרו עם מי לשאת ולתת. הטוב ביותר יהיה משלחת ירדנית פלסטינאית משותפת.

במהלך השיחה הביע שולץ את עמדתה התקיפה של ארה"ב נגד טרור ונחישותה להילחם בו. הוא גם הדגיש את הצורך לעשות הכל למען שיפור כלכלת ישראל.

ב/ב כ.ה.

מיכאל שילה

1

ב' שבט תשמ"ח
8 בינואר 1989

4237

אל : מר אריה מקל, לשכת רה"מ

מאת : ס/מנהל מצפ"א

הנדון: סנטור ארלו ספקטר (רפובליקני-פנסילבניה)

סנטור ספקטר יבקר בארץ במועדים 13-17/1/89 בלויית רעייתו, ראש משרדו ברל סדלבוים ויועצו לעניני מודיעין צ'רלס בטגלי. ביקורו בארץ הוא במסגרת סיור מז"ת שבמהלכו יבקר גם בדמשק, בגדד, קהיר וריאד.

ספקטר, יהודי יליד 1930, נבחר לסנט ב- 1981. בסנט האחרון היה חבר בוועדות ההקצבות (תת-הועדה לפעולות זרות - המאשרת הסיוע לישראל ותת-הועדה לבינוי צבאי), בוועדה המשפטית ובוועדה לעניני מודיעין.

הפגין קו של תמיכה ברורה בישראל בענינים השונים אם כי לא חסך בחודשים האחרונים דברי ביקורת ביחוד ביחס לנושאי זכויות אדם בשטחים.

ספקטר מבקר בישראל מספר פעמים בשנה ואת ביקורו עתה יש לראות כביקור לצורך התעדכנות בהתפתחויות האחרונות שחלו מאז קיץ 1988.

נודה על אישורכם לפגישה עם רה"מ במועד שיתואם במשך השבוע.

ב ב ר כ ה.

משה בר

01-69211 1126
0101 0101
0101 0101 0101
0101 0101 0101

1d.1

נאו קב"ט
אורה

2 בדצמבר 1988

לכבוד
מר אוריה מקל
ישכת ראש הממשלה
משרד ראש הממשלה
ירושלים

הנדון: בקשה לפגישה עם ראש הממשלה

בהמשך לשיחתי הטלפונית עם מר יוסי אחימאיר, אני מבקשת לקבוע מועד לפגישה עם ראש הממשלה לקבוצת עוזרי סנסורים ועוזרי חברי קונגרס מאורב

הקבוצה תתארח בארץ בראשית ינואר לסמינר אינטנסיבי על ישראל. התאריכים המתאימים ביותר לפגישה כזו הם (לפי סדר העדיפות):

1. יום ה' 12 בינואר, בשעה 8:30 בבוקר (היום האחרון של הסמינר).
2. יום ג' 10 בינואר, בכל שעה.
3. יום ד' 11 בינואר, בשעה 9:00 בבוקר, או אחר הצהריים.

נודה לך על תאום המועד עם הגב' דליה זילברטל במשרדנו המרכזת את הטיפול בסמינר.

ב ב ר כ ה

אורה אחימאיר
מנהלת המכון

לוטה: רשימת משתתפי הסמינר.

15 א.ש.

CONGRESSIONAL STAFF SEMINAR JAN. 2 - 13 '89

Al Cumming
Office of Sen. Bob Graham
241 Dirksen SOB
Washington, D.C. 20510
(202) 224-3041

Elizabeth Dawson
Office of Rep. Bill Lowery
225 Cannon HOB
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3201

Peter Flory
Office of Sen. James McClure
309 Hart SOB
Washington, D.C. 20510
(202) 224-2752

Letitia Hoadley
Office of Rep. Jerry Lewis
326 Cannon HOB
Washington, D.C. 20510
(202) 225-5861

Mr. Rick Jauert
*c/o Hanna Francini *(current address)
Vicolo Doria 2
Rome, Italy 00187
011-39-6-679-2062
Office of Cong. Gerry Sikorski
US House of Representative
414 Cannon HOB
Washington DC, 20515-2306
202-225-2271

Bill Klein
Office of Rep. Lawrence Coughlin
2467 Rayburn HOB
Washington, D.C. 20515
(202) 225-6111

Joyce Larkin
Office of Rep. Louis Stokes
2365 Raybrun HOB
Washington, D.C. 20515
(202) 225-7032

Al Lehn
Office of Sen. Robert Dole
141 Hart SOB
Washington, D.C. 20510
(202) 224-6521

Jim Morehard
Office of Sen. Robert J. Kasten Jr.
110 Hart SOB
Washington, D.C. 20510
(202) 224-5323

Jeff Pierson
Office Rep. Mickey Edwards
2434 Rayburn HOB
Washington, D.C. 20515
(202) 225-2132

Sarah Sewall
Office of Sen. George Mitchell
176 Russell SOB
Washington, D.C. 20510
(202) 224-5344

Jon Weintraub
Office of Rep. Pat Williams
2457 Rayburn HOB
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3211

Lisa Weintraub
P.O. 3368
Yale Station
New Haven, CT 06520
(203)-436-3262

Pete Williams
Office of Rep. Dick Cheney
104 Cannon HOB
Washington, D.C. 20515-5001
(202) 225-2311

א.א.

13 בדצמבר 1988
8/21(1)

לשכת ראש הממשלה
15-12-1988
ב.ד.ק.ל

לכבוד
מר יצחק שמיר
ראש הממשלה
ירושלים

כבוד ראש הממשלה,

הנדון: בקשה לפגישה עם קבוצת עוזרי סנטורים וחברי קונגרס.

בחודש ינואר 1989 עורך מכון ירושלים לחקר ישראל בשיתוף עם ארגון PROJECT INTERCHANGE סמינר לעוזרי סנטורים וחברי קונגרס מושינגטון. הקבוצה תשהה בארץ 10 ימים. מטרתו העקריות של הסמינר להציג את ישראל על בעיותיה והשגיה.

אנו מודים לך על שהסכמת להפגש עם הקבוצה ומצרפים את רשימת המשתתפים מארה"ב, עלון הסברה של ארגון PROJECT INTERCHANGE וכן חוברת "פורום" של מכון ירושלים לחקר ישראל.

הפגישה תתקיים ביום ה' 12 בינואר בשעה 8:30 במשרד ראש הממשלה.

בברכה
אורה אחימאיר

אורה אחימאיר
מנהלת המכון

NOTES TAKEN BY HARRIET ZIMMERMAN

January 9, 1989

MEETING WITH PALESTINIANS AT U.S. CONSUL GENERAL'S HOME, JERUSALEM

Consul-General Phil Wilcox

Intro: Interesting and hopeful time in Middle East.

Welcome to Ed Levy and other officers. He acknowledges our (AIPAC officers') interest in seeking peaceful resolution to the Palestinian-Israeli conflict.

Would like to introduce us to Mayor Elias Freij - mayor of Jerusalem - Ooops! - Bethlehem

Said Kana'an

Ramonda Tawill - old friend contributed many years to American-Israeli dialogue and Israeli-Arab dialogue.

Jonathan Kuttab - director of Al Haq - Human Rights Organization.

Ziad Abu Zayad - Publisher of Geshar (Heb) newspaper and lawyer.

Wilcox calls upon Palestinian friends to make comments:

MAYOR FREIJ:

The name AIPAC arouses great concern and fear.

So influential that we dictate to Congress what should be done. "Very important for them to speak to us"

West Bank and Gaza are OCCUPIED TERRITORY. An illegal occupation. We should start now and go forward.

Chairman Arafat, in Geneva, spoke in Arabic--recognized right of Israel to exist, accepted 242 and 338 and denounced terrorism. Then, Shultz and Tunis talks - happy and hopeful.

Why Intifada?

it means: 1) not continuing Israeli occupation

2) We are a people who must have to live together and must negotiate peace.

Will continue until all rights recognized and Israel will negotiate with "sale reps"- PLO.

Elections; will be boycotted by most Palestinians and collaborators denounced as traitors. Only want elections when they are Free! Want a "comprehensive peace settlement with justice." Should include Jordan also. Will be like Hong Kong in prosperity.

Army being ordered officially to beat people with sticks.

In 13 months--50,000 Arabs arrested

10,000 badly beaten

several hundreds killed

thousands arrested without fair trials

Is this leading to "transfer?"

Freij family has lived in Bethlehem since before Columbus. Who has the right to say that they should move.

We have a very important job. Be fair! Enough is Enough. It is time to sit around one table and negotiate as equal partners. But insist on 1'natl. Conference with five members of Security Council present.

Only ask American people to be fair: Appeals to President and President-elect to give these rights (self-determination) to Palestinian Arabs. Only want to be left in peace.

Don't want an Army. Want to invest in hospitals, schools, etc. But want a guarantee from Security Council of secure borders. Both destined to live here forever.

ZIAD ABU ZAYAD

Have been meeting Jewish delegations and groups in the past. There are two kinds

a) first kind seeking Palestinians to be able to say that they heard both sides--and thus are balanced.

b) second kind are truly looking to listen. Wilcox has started no tradition of getting Jewish groups here to talk and listen.

BUT, we know AIPAC is an Israeli advocate and some see it as part of the oppression. We don't ask you to speak for the Israeli government, but rather to see its policies and be fair. There is a difference between government of Israel and the State of Israel.

Government policies are causing damage to Jews all over the world. New "anti-semitism" is really anti-Israeli and causes problems for Jews all over the world. Palestinians are extending their hand, but if you refuse it--You'll be like the Crusaders who ruled for 93 years and are now history.

Up to us to decide if Israel to become a part of Middle East nations. This will guarantee its existence. Military power is destroying Israel from the inside. *We want peace with dignity. Its up to Israel to decide.*

JONATHAN KUTTAB

Wants to affirm desire for peace universally shared by all Palestinians. This is the central message of the Intifada.

Restraint and a sense of confidence allows us to be moderate but not give in. Israelis have not seen what most of the world has seen, they are ready for peace. Wants to address us with hard facts--AIPAC is the enemy.

Palestinians and Jews have been fighting for the last 2 generations over the same piece of land. Military strength won't resolve the issue. Neither side will disappear.

Now they come with an offer of compromise made because they feel confident that the Intifada will succeed. Believe that all of Palestine belongs to them, but they recognize that they can't get it all and get rid of Israel so they are willing to compromise at 1967 borders.

1) Our offer is without prejudice. If not accepted, no guarantee that this offer will last forever. If they have to defeat the Israeli Army there is no guarantee they will stop at the 1967 borders.

2) If as a lawyer, can't guarantee unless I speak for all Palestinians. Must be given by an administrative body both in and out of Palestine. All issues must be on the table to discuss - including right of return; compensation; Jerusalem. Let one party which has power of attorney--PLO- sit there and make the deal. Talks to us as enemies.

Peace is in Israel's interests. Palestinians hold the key to peace or war -- in larger Arab world as well. They feel confident now and are willing to sacrifice and compromise.

There can be no solution without legitimate Palestinian rights and Israeli security. Israel thought until recently that they could count on the United States and the reason that Israel thought this is because of AIPAC. Maybe this is wrong, maybe AIPAC is not so powerful and its support is eroding. Now is the time. AIPAC must see it is in Israel's interest to make peace and convince Israel of this. It is in Israel's interest and ours and AIPAC's as well.

SAID KANA'AN

Met with Jewish leaders a year ago and were afraid. Here there is a phobia about AIPAC. Oppression of Palestinian aspirations in U.S. Now, no longer afraid. PNC has adopted peaceful methods. Mr. Arafat, our chair, has adopted peaceful measures. Looks for courage and needs encouragement from all peace loving people. Speeches vs. 8 new settlements.

RAMONDA TAWIL

Someone from AIPAC was here and spoke with tears in his eyes about what he saw in hospitals on the West Bank (Merv Morris). We are just Palestinian individuals but not policy makers. Palestinian resistance movement has been going on for last 20 years--freedom fighters. They care for the Jewish people -- Arabs care for Jewish people. Holocaust not an Arab sin but a European sin.

We know what Jews suffered and welcomed them when they came to Palestine. We offered them shelter. Offered them identity.

Young Israelis are being demoralized. Soldiers from good Jewish backgrounds should be artists, musicians, intellectuals, not killers. Not the great teaching of Jews. Can you defend the image of Israel on television in the world today? It is Jewish officers who are invading people who don't even have a gun. The problem of the holocaust is the problem all of humanity. Arafat recognized this. Need an international conference so that there can be guarantees. We are in fear--Think of the daily fear under the occupation.

Questions and Answers

Rabbi Miller:

Do not feel like enemies and want to be friends. Thanks the Wilcozes. We want peace. Hand of peace extended many times and there was no one to talk to. We are just representatives of lots of pro-Israel people in the United States. He refers to Washington Post editorial--"Mr. Arafat's Threat to Kill."

Freij:

Arafat denied saying it. He (Freij) has never hidden. Suggests a truce sponsored by Security Council like Iran/Iraq. Jerusalem Post of 2/23 distorted his statement and radio Jerusalem in Arabic reported in incorrectly. It caused a lot of trouble. There were no threats and he came today with no guards. But elements on both sides are looking for trouble. As a private citizen, he has the right to make suggestions. Israel is not interested (arrests, expulsions, etc.). Did not withdraw the suggestion and has the

right to speak. Has very good relations with Mr. Anafat.

Zayad:

If anyone thought we came here to speak to representatives of the Palestinian people, we were mistaken. They claim only to speak as individuals. Only the PLO speaks for them.

Larry:

Was taught to pursue peace as a child. Remembers the 1930's. Knew what was going on. During the war, when in Europe, resolved that it could never happen again. State of Israel, described to him as a dream, it happened. Thought that meant peace. It wasn't that way at all. Peace was not enough -- needed peace with security. In all talks with Israeli Prime Ministers, they always spoke of peace. But the security part is very important. Outside guarantees don't work. Israel has to make peace not just with the Palestinians -- but all Arab countries. One package. Security council does not represent a level playing field.

The part that bothers them the most--Right of Return. The worry is that it means short-term peace and long-term elimination.

Kuttab:

Right of Return for Palestinians who left this land in 1947, they were all prevented from returning. Most do not want to return but all want to start with an acknowledgement of right. Which may be a numerical ceiling or a price paid either to individuals or the new state. Not willing to let it hang forever -- and prevents it from coming up later. With missiles all around, no security. Israel is a hostile presence planted here against the will of the people. Should take the offer when you get it. There are other Arab countries with no reason to fight against Israel. Only security comes from settling with the Palestinians, the weakest link.

First stage--Israel, Palestinians, Jordan and Egypt. If it looks good, Syria and Lebanon will join.

Marshall:

What small steps can be made to start creating trust?

Kuttab:

Intifada; 85% of the protest is non-violent in terms of tax boycotts, etc. Israel's response has been violent. Israelis (many) are hoping that Palestinians will be violent to spoil things. Palestinians won't!

Bubbar:

Why can't there be local elections on the West Bank so that people who live in the West Bank can negotiate their own future?

Kuttab:

Years ago Peres tried to develop such a local leadership. There were free municipal elections and all who ran, ran under the slogan, 'Yes to the PLO and No to the municipality'. Immediately Menachem Milson tried to get local leagues going and get mayors out. All mayors were either assassinated (by Jewish terrorists) dismissed or deported by the military. Only three remained. Trouble with the military is that it gives no freedom of political organization.

There is democracy within the Green Line but not in the territories. Can not leave the country. The PLO was given the power by local consent in local referenda - at the universities, polls taken by local newspapers and

magazines. Here the PNC - 1) armed organization = 1/3 and all must fill their quota 2) Other 2/3's candidates sent by ? organizations all over the world -
- i.e. trade unions.

New Friend guest -- Marek Halter, author of "The Book of Abraham."

Mayor Freij:

We should all join hands in common goal -- peace. Takes more courage to make peace than to go to war. Consensus in territories in last two years -
- only way out is peace with Israel. Need bridges of confidences. Calls on Prime Minister to make a real offer to his neighbors. Want to trade territory for peace. Want West Bank and Gaza. Vast majority of Palestine Arabs want to make peace with their Jewish neighbors.

יח' טבת תשמ"ח
26 בדצמבר 1988

4120

6.1
נאו קק/ט
אויני

אל : לשכת רה"מ

מאת : ס/מנהל מצפ"א, משרד החוץ

הנדון: SENATOR NANCY KASSEBAUM
SENATOR JOHN MCCAIN

סנטורית קסבאום (רפובליקנית-קנזס) וסנטור מקקיין (רפובליקני-אריזונה)
יבקרו בארץ במועדים 5-9.1.89.

קסבאום מכהנת בוועדת החוץ של הסנט וכן בוועדת התקציב וועדת המסחר
והטכנולוגיה. ידידותית לישראל אם כי בעלת רקורד מעורב בנושאי סיוע חוץ.

מקקיין מכהן בוועדת השרותים המזוינים וכן בוועדת המסחר והטכנולוגיה
וועדה לעניני אינדיאנים. מקקיין היה טייס קרב בוייטנאם, ישב בשבי בצפון
במשך מספר שנים והנו גבור מלחמה. תומר עקבי של עניני ישראל. מתעניין
במיוחד ביוזמות להגבלת נשק כימי וטילי קרקע-קרקע.

השניים מגיעים ארצה במסגרת סיור במזה"ת ובמפרץ הפרסי.

מבקשים שרה"מ יקבלם לשיחה במועד הנוח לו במועדים הנזכרים.

ב כ ר ה
משה בר

יח' טבת תשמ"ח
26 בדצמבר 1988

4119

נאו לקדול
אוי

אל : לשכת רה"מ

מאת : ס/מנהל מצפ"א , משרד החוץ

הנדון: SENATOR PAT LEAHY - בקשה לפגישה

סנטור ליייה, דמוקרט מורמונט, אמר לבקר בארץ במועדים 5-9.1.89.

ליייה מונה ליו"ר החדש של תת-הועדה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות בסנט (החליף את סנטור אינוייה). בנוסף, מכהן גם בוועדת המשנה לתקציב הפנטאגון ויו"ר ועדת החקלאות.

האיש יהיה בתפקידו אלה (בוועדת ההקצבות) דמות מפתח מבחינתנו בשנים הקרובות מפני שבתת-הועדה להקצבות זרות מאושרים כל תקציבי הסיוע הצבאי והאזרחי לישראל.

מבקשים פגישה עברו עם רה"מ במועדי הביקור הנזכרים.

בברכה,
משה בר